

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om finansiering av skogsbruk och till lag om ändring av inkomstskattelagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om finansiering av skogsbruk. I lagen föreskrivs om grunder och allmänna villkor för beviljande av stöd för skogsbruk. De stöd som föreslås skall beviljas enligt prövning. På förfaranden som hänför sig till beviljande, betalning och övervakning av stöden samt andra motsvarande förfaranden tillämpas förutom den föreslagna lagen även statsunderstödslagen. Avsikten med propositionen är att öka stödets verkningsfullhet, förtydliga och förenkla stöd villkoren samt lätta upp det administrativa arbete som hänför sig till stöden.

En central orsak till totalrevideringen av lagen är behovet att revidera lagen om finansiering av hållbart skogsbruk så att den uppfyller kraven i den nya grundlagen. I princip motsvarar förslaget till största delen den gällande lagen och nuvarande praxis. Vissa justeringar föreslås vad gäller finansieringen. De mest centrala justeringarna hänför sig till det i den gällande lagen avsedda stödet för vård av ungskog och iståndsättningsdikning.

Enligt propositionen skall stödet inriktas mera på vård av plantbestånd. I stället för stöd för iståndsättningsdikning föreslås stöd för vård av torvmarksskog. Genom stödet sporras markägaren till att förverkliga projekt för vård av torvmarksskog som är mera omfattande än för närvarande. I fråga om miljöstödet föreslås en ändring så att stödet bättre än tidigare främjar skogarnas mångfald. En bestämmelse om att stödet är skattefri inkomst tas in i inkomstskattelagen.

I propositionen föreslås att bestämmelser om stödets belopp skall utfärdas genom förordning av statsrådet. Differentieringen av stödnivåerna skall i stora drag bibehållas. Stöden beviljas antingen på basis av faktiska kostnader eller till ett visst eurobelopp. Stöd för faktiska kostnader fastställs enligt en stödprocent som såsom för närvarande varierar enligt arbetslag.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008.

Lagen avses träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING.....	4
1. 1. Nuläge	4
1.1. Lagstiftningen.....	4
Lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering.....	5
1.2. Praxis.....	5
1.3. Internationell utveckling	8
1.4. Bedömning av nuläget	10
2. Målsättning och de viktigaste förslagen.....	14
2.1. Mål.....	14
2.2. Alternativ för genomförandet.....	16
2.3. De viktigaste förslagen.....	18
3. Propositionens konsekvenser	19
3.1. Ekonomiska konsekvenser	19
3.2. Miljökonsekvenser	24
3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet	25
3.4. Samhälleliga konsekvenser	25
4. Beredningen av propositionen	27
5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll.....	27
5.1. Samband med andra propositioner.....	27
5.2. Samband med internationella förpliktelser.....	27
DETALJMOTIVERING.....	29
1. Lagförslag	29
1.1. Lag om finansiering av skogsbruk	29
1 kap. Allmänna bestämmelser	29
2 kap. Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten.....	36
3 kap. Uttag och flisning av energived.....	42
4 kap. Upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald	43
5 kap. Övriga främjande åtgärder.....	45
6 kap. Beviljande och betalning av stöd	46
7 kap. Skyldigheter som hänför sig till stödet samt tillsyn	51
8 kap. Återbetalning och återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal	53
9 kap. Särskilda bestämmelser.....	54
1.2. Lag om ändring av inkomstskattelagen	57
2. Närmare bestämmelser och föreskrifter.....	57
3. Ikraftträdande.....	58
4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning.....	58
LAGFÖRSLAGEN.....	64
om finansiering av skogsbruk.....	64
om ändring av 53 § i inkomstskattelagen	77
BILAGA.....	78

FÖRORDNINGSUTKAST	78
om finansiering av skogsbruk.....	78

ALLMÄN MOTIVERING

1. 1. Nuläge

1.1. Lagstiftningen

Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk

Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) trädde i kraft den 1 januari 1997. Lagen innehåller bestämmelser om statlig finansiering för åtgärder med vilka hållbar vård och användning av enskilda skogar främjas i enlighet med skogslagen (1093/1996). Lagen och de bestämmelser som utfärdats med stöd av den har ändrats flera gånger.

Den finansiering som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan utgöras av stöd eller lån. Lån har beviljats för sådana projekt gällande skogsvägar och iståndsättningsdikning som genomförs som samprojekt. Övrig finansiering har beviljats i form av stöd. De förmåner som avses i lagen är inte skattepliktiga.

I lagen om finansiering av hållbart skogsbruk har finansieringen indelats i fyra grupper: tryggande av virkesproduktionens uthållighet, upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald, projekt för vård av skogsnaturen och övriga främjande åtgärder som stöder den verksamhet som avses ovan. Finansiering som beviljas för tryggande av virkesproduktionens uthållighet riktas till följande arbetslag: skogsförnyelse, hyggesbränning, vård av ungskog, tillvaratagande av energivirke, skogsvitaliseringsgödsling, iståndsättningsdikning och byggande av skogsväg. Finansieringen av upprätthållandet av skogarnas biologiska mångfald utgörs av miljöstöd samt stöd för naturvärdeshandel och samarbetsnät. De två sistnämnda är försöksprojekt som gäller till den 31 december 2007. Projekt som omfattar mera än enskilda arbetslag kan finansieras som projekt för vård av skogsnaturen. Projekten planeras och genomförs av skogscentralen eller under dess tillsyn. Utarbetande av verkställighetsutredningar, bekämpning av rotticka, rättande av oförutsedda fel, ersättande av skador, försöks- och utredningsverksamhet och flisning av energivirke kan finansieras såsom övriga främjande

åtgärder. Stöd för bekämpning av rotticka kan beviljas både för biologisk och mekanisk bekämpning. Bestämmelserna om mekanisk bekämpning av rotticka har varit i kraft från ingången av år 2003. Bestämmelserna om stöd för flisning trädde i kraft den 1 december 1999 och gäller till den 31 december 2007.

Med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan finansiering under vissa förutsättningar beviljas även för utarbetande av planer och för sådana i lagen avsedda åtgärder som ingår i de program som delfinansieras av Europeiska unionen.

Finansiering som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk beviljas i regel enskilda markägare. Med enskilda markägare avses fysiska personer samt sådana av fysiska personer bestående bolag, andelslag och andra sammanslutningar samt stiftelser vilkas huvudsakliga syfte är att bedriva gårds- eller skogsbruk. Med enskilda markägare avses också sådana delägarlag för samfälliga skogar och sådana delägarlag för i lagen om samfälligheter (758/1989) avsedda samfälligheter av vilkas andelar minst hälften ägs av fysiska personer. Bestämmelserna gällande enskilda markägare har också kunnat tillämpas på dem som innehar en arrenderätt, en nyttjanderätt som baserar sig på testamente, en efterlevande makes besittningsrätt, en pensionsrätt eller någon motsvarande rättighet som härstammar från en markägare. Finansiering gällande sådana övriga främjande åtgärder som nämns ovan har kunnat beviljas även andra än enskilda markägare. Också i dessa fall har det förutsatts att den åtgärden som finansieras främjar värden och användningen av enskilda skogar.

I följande författningar bestäms närmare om finansiering som baserar sig på lagen om finansiering av hållbart skogsbruk:

- förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk (1311/1996)
- jord- och skogsbruksministeriets förordning om finansiering av sådan planering som görs med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och av sådana arbeten som utförs för tryggande av virkesproduktionens uthållighet (97/01)

- jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet (44/01)

- jord- och skogsbruksministeriets förordning om beviljande av stöd för flisning av energivirke och om stödets maximibelopp (1287/2002)

- jord- och skogsbruksministeriets beslut om miljöstöd för skogsbruket (144/2000 jämte ändringar)

- jord- och skogsbruksministeriets förordning om det medelrotpris per kubikmeter virke som skall användas vid beräkning av miljöstödet för skogsbruket (723/2003)

- arbetsministeriets förordning om vård av ungskog som genomförs som sysselsättningsarbete (359/2001)

- jord- och skogsbruksministeriets förordning om stöd för bekämpning av rotticka (989/2003)

I lagen om finansiering av hållbart skogsbruk föreskrivs dessutom om ansökan om samt beviljande, betalning och återkrav av finansiering samt om påföljder och tillsyn. Skogscentralen handhar beviljande, betalning och återkrav av samt tillsyn över finansieringen. Ett undantag utgörs av återkrav av lån som har hört till länsstyrelsens uppgifter och stöd för försöks- och utredningsverksamhet som i sin helhet beviljas, betalas och övervakas av jord- och skogsbruksministeriet. Jord- och skogsbruksministeriet handhar ledningen av och tillsynen över verkställigheten av lagen.

Lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering

I lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) bestäms under vilka förutsättningar samägare som sköter en fastighet kan vidta en sådan åtgärd som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Enligt lagen har sådana samägare som äger minst hälften av fastigheten och till vilka hör de samägare som sköter fastigheten rätt att vidta en sådan åtgärd och att ta emot stöd och lån. Det samma gäller även en enskild samägare som uppfyller villkoren. Åt-

gården får dock inte inledas utan tillstånd av jord- och skogsbruksministeriet om någon av de andra samägarna motsätter sig åtgärden. I sådana fall skall ministeriet beakta om åtgärden orsakar betydande olägenhet eller skada för en sådan samägare som har motsatt sig åtgärden.

Om det för en fastighetsräkning söks enbart stöd för en åtgärd har sådana samägare som äger minst en fjärdedel av fastigheten och till vilka hör de samägare som sköter fastigheten rätt att gemensamt vidta åtgärden, om de avstår från att kräva andra samägare på kostnaderna för genomförandet. Även de andra samägarna måste svara för att den i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk avsedda vård- och underhållsskyldigheten och skyldigheten att inte börja använda området för andra ändamål uppfylls, eftersom stödet kan återkrävas även hos dessa samägare.

Lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering tillämpas också på sådana delägare i ett oskiftat dödsbo vilkas beräknade andel motsvarar de ägarandelar som nämns ovan. Lagen tillämpas också på sådana kvotdelar av fastigheter som förvaltas genom sämjoskifte.

1.2. Praxis

Omfattningen av verksamheten i enlighet med lagen om finansiering av hållbart skogsbruk har under de senaste åren varit baserad på de prestationsbehov inom skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten i enskilda skogar som uppskattats i Finlands nationella skogsprogram 2010 (nedan det nationella skogsprogrammet). Det nationella skogsprogrammet, som godkändes av statsrådet år 1999, strävar efter att öka den nationella och regionala välfärd som baserar sig på skogarna genom att trygga skogarnas ekonomiska, ekologiska och sociala uthållighet. Målet med det nationella skogsprogrammet är att fram till år 2010 öka användningen av inhemskt virke med 5–10 miljoner kubikmeter, fördubbla värdet på exporten av trävaror och sörja för att skogsvården och miljövården inom skogsbruket hålls på en hög nivå. Ett mål är också att öka den årliga användningen av energived med fem miljoner kubikmeter.

Vad gäller den ekologiska hållbarheten är målet att uppnå och upprätthålla en gynnsam skyddsnivå för olika arter av organismer och livsmiljöer i skogarna genom en tillräcklig kombination av skyddsområden och sådana ekonomiskogar som behandlas mångsidigt.

För tryggnad av virkesproduktionens uthållighet anvisas i statsbudgeten statligt stöd under moment 30.60.44 (*Stöd för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet*) och lånefinansiering under moment 30.60.83 (*Lån för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet*). För tryggnad av skogarnas biologiska mångfald anvisas statligt stöd i statsbudgeten under moment 30.60.45 (*Främjande av vården av skogsnatur*). Moment 30.60.44 innehåller en bevilningsfullmakt inom ramen för vilken stödbeslut med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk kan fattas årligen. Av de utgifter som är bundna genom

bevilningsfullmakten betalas 70 procent samma år som fullmakten använts. Bevilningsfullmakt användes år 2003 till ett belopp av 73,99 miljoner euro, år 2004 till ett belopp av 68,17 miljoner euro och år 2005 till ett belopp av 66,85 miljoner euro.

Under de senaste åren har statligt stöd för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet använts som mest år 2003, dvs. 68,3 miljoner euro, då projekt som överförts från föregående år finansierades år 2003. Markägarnas självfinansieringsandel uppgick år 2003 till 38,88 miljoner euro. Statlig lånefinansiering användes som mest år 2001 då lånefinansieringen uppgick till en halv miljon euro. För tryggnaden av skogarnas biologiska mångfald har cirka fem miljoner euro använts per år.

År 2004 och 2005 användes statliga stöd och lån för olika arbetslag på följande sätt:

Tabell 1

Arbetslag	Stödbelopp		Lånebelopp		Prestationsmängd	
	v. 2004	v. 2005	v. 2004	v. 2005	v. 2004	v. 2005
Skogsförnyelse	8,23	7,17	—	—	17 008 ha	14 043 ha
Bekämpning av rot-ticka	3,21	2,88	—	—	42 206 ha	37 849 ha
Hyggesbränning	0,038	0,11	—	—	133 ha	391 ha
Vård av ungskog	23,87	21,55	—	—	140 243 ha	126 044 ha
Uttag av energived	4,00	4,26	—	—	572 354 k-m ³	607 925 k-m ³
Flisning av energived	0,68	0,87	—	—	399 367 i-m ³	515 095 i-m ³
Stamkvistning av kvalitetsträd	0,67	0,53	—	—	3 196 ha	2 579 ha
Vitaliseringsgödsling	0,72	0,68	—	—	10 525 ha	10 283 ha
Istandsättningsdikning	4,36	4,64	0,054	0,037	57 289 ha	59 363 ha
Byggande av en ny skogsväg	0,53	0,58	0,134	0,077	287 km	276 km
Grundlig förbättring av en väg	3,12	3,90	0,036	0,019	1 202 km	1 461 km
Planering av arbetet och verkställighetsutredningar	15,15	15,10	—	—		
Försöks- och utredningsverksamhet	0,156	0,155	—	—		
Sammanlagt	64,74	62,43	0,224	0,133		

Markägarnas självfinansieringsandel för dessa arbeten uppgick år 2004 till sammanlagt 35,5 miljoner euro och år 2005 till sammanlagt 34,6 miljoner euro.

De totala kostnaderna för skogsvårds- och

skogsförbättringar som hänför sig till enskilda skogar har under de senaste åren uppgått till 160–180 miljoner euro per år.

År 2005 användes anslag per skogscentral på följande sätt:

Tabell 2

Skogscentral	Tryggande av virkesproduktions uthållighet		Naturvård	Miljöstöd
	Statligt stöd	Lån	Statligt stöd	
	mn €	mn €	mn. €	mn €
Kusten	2,67	0,007	0,089	0,25
Sydvästra Finland	2,89	0,008	0,086	0,23
Tavastland-Nyland	2,51	0,016	0,047	0,23
Sydöstra Finland	2,63	0,012	0,159	0,10
Birkaland	2,46	0,012	0,098	0,20
Södra Savolax	4,44	—	0,221	0,17
Södra Österbotten	8,07	0,040	0,206	0,20
Mellersta Finland	4,97	0,019	0,112	0,23
Norra Savolax	5,44	0,008	0,219	0,24
Norra Karelen	3,52	0,008	0,139	0,15
Kainuu	4,14	0,003	0,088	0
Norra Österbotten	11,08	—	—	0,53
Lappland	7,45	—	0,017	0,50
Sammanlagt	62,28	0,133	1,480	3,03

Dessutom användes år 2005 sammanlagt 1,03 miljoner euro till samarbetsnät, naturvårdshandeln och kartläggning av de särskilt viktiga livsmiljöer som avses i skogslagen samt till annan naturvård.

Av anslaget för planering av och verkställighetsutredning över arbeten för tryggheten av virkesproduktionens uthållighet har cirka 10 miljoner euro använts för planering av de väg- och istandsättningsdiktningprojekt som genomförs av skogscentralerna och cirka 5 miljoner euro för finansiering av de verkställighetsutredningar som görs av skogsvårdsföreningar.

Jord- och skogsbruksministeriet fattar beslut om projekt som hänför sig till försöks- och utredningsverksamhet. År 2005 användes

0,155 miljoner euro för sådana projekt.

Utöver det direkta statliga stödet påverkas arbetenas prestationsmängder och inriktningen av arbetena av den rådgivning som givits markägarna och av förekomsten av en lägenhetsbaserad skogsbruksplan. Det är främst skogscentralerna och skogsvårdsföreningarna som tillhandhåller rådgivningstjänster för enskilda markägare. Enligt Skogsforskningsinstitutets utredningar (Julkinen tuki metsätäloudessa (Offentligt stöd inom skogsbruket), publikationsserien Metsäntutkimuslaitoksen tiedonantoja 923, 2004) har offentligt stöd, fackmannahjälp och rådgivning ett positivt samband med investeringar i skogsvård. Offentligt finansieringsstöd ökar totalinvesteringarna i virkesproduktionen. Det offentliga

stödet är det enda skogspolitiska instrumentet som både har en stark impulseffekt och en tydlig effekt i fråga om kvantiteten. Rådgivning och direkt stöd är inte sådana skogspolitiska instrument som ersätter varandra, utan snarare sådana som i väsentlig grad som

kompletterar varandra.

Åren 2000–2004 var inkomsterna och kostnaderna per hektar skogsmark i enskilda skogar följande (Arbets effektivitetsföreningens meddelande – Työtehoseuran metsätiedote 6/2005 (688)):

Tabell 3

Resultat per hektar skogsmark	Hela landet	Västra Finland	Östra Finland	Norra Finland
Bruttorotprisinkomster euro/ha	117,7	144,8	163,4	45,8
Totala kostnader euro/ha	21,4	24,9	25,4	13,6
Stöd euro/ha	4,6	4,2	4,7	4,9
Nettoreultat euro/ha	100,9	124,0	142,7	37,1
Nettoreultat / Bruttorotprisinkomster	86 %	86 %	87 %	81 %

1.3. Internationell utveckling

Nästan överallt i Europa är de direkta offentliga stöd eller skattestöd som betalas till markägarna centrala instrument inom skogspolitiken. I många europeiska länder ändrades skogspolitiken riktlinjer på 1990-talet när skogsbrukets övergripande hållbarhet blev ett centralt mål inom skogsbruket i fråga om användningen och vården av skogarna. Samma ekologiska, ekonomiska och sociala mål för hållbarheten återspeglas också i den offentliga stödfinansieringen, även om det förekommer skillnader mellan olika länder i prioriteringen av målen. Andelen enskilda skogar i Europeiska unionens medlemsländer varierar mellan 20 och 80 procent.

Tryggandet av virkesproduktionens uthållighet är ett centralt mål inom den offentliga stödfinansieringen i de länder där det finns mycket ekonomiskog, andelen skog som ägs av enskilda personer är stor och skogsbruket och skogsindustrin har en central position i landets ekonomi (t.ex. Finland, Norge och Estland). I dessa länder betonas ofta också skogsbrukets sociala uthållighet, såsom tryggheten av arbetsplatser inom områden där sysselsättningsmöjligheterna annars är begränsade. Å andra sidan är upprätthållandet av naturens mångfald och vården av skogsnaturen i dessa länder förutom virkesproduktionen centrala mål för skogspolitiken och den offentliga stödfinansieringen.

I de länder som har knappa skogsresurser (t.ex. Danmark, Belgien och Holland) betonas en utökning av skogsarealen inom användningen av offentligt stöd. Dessa länder är ofta i hög grad industrialiserade och tätbefolkade, varför även mål gällande användning av skogarna för rekreation hänför sig till stödfinansieringen. Exempelvis i Danmark är målet att fördubbla skogsarealen under en trädgeneration.

Sverige

I Sverige finns cirka 21 miljoner hektar skog som nyttjas ekonomiskt, varav hälften ägs av enskilda markägare. Trädbeståndets totala volym är cirka 3,0 miljarder kubik och skogarnas årliga nettotillväxt är 104 miljoner kubikmeter (utan bark).

Sveriges i väsentlig grad reviderade skogsvårdslag trädde i kraft 1994. Inom den förnyade skogspolitiken började virkesproduktions- och miljömålen anses likvärdiga sinsemellan. Bestämmelserna om användningen av skogarna luckrades samtidigt upp i betydande mån. Markägarna fick friare möjligheter än tidigare att besluta om bl.a. tidpunkten för avverkning och avverkningssättet. Också markägarnas obligatoriska skogsvårdsavgifter slopades i samband med totalrevideringen av skogspolitiken i början av 1990-talet. Regleringen och rådgivningen för markägare

har utökats under 2000-talet, eftersom man vid utvärderingar av skogspolitiken har kunnat konstatera att i synnerhet skogsförnyelsen och vården av plantbestånd har försummats.

En central del av totalrevideringen av skogspolitiken i början av 1990-talet utgjordes av revideringen av stödpolitiken: skogsbruket började anses som en självförsörjande näring som fungerar på marknadsvillkor och för vilken statligt stöd i regel inte längre betalas. Endast förnyelse- och vårdåtgärder i ädellövskogar, åtgärder som hänför sig till vård och skydd av natur- och kulturmiljön och som skulle vara för dyra för markägarna att genomföra utan statligt stöd samt kalkning och vitaliseringsgödsling av skogarna förblev stödberättigade åtgärder. I statsbudgeten år 2005 har sammanlagt 24 miljoner euro reserverats för stödfinansiering som betalas till markägare samt 35 miljoner euro för finansiering av skogsvårdsorganisationen.

Stormen Gudrun fällde cirka 80 miljoner kubikmeter träd i södra Sverige den 8–9 januari 2005. För eftervårdsarbeten i de skogar som förstördes av stormen används statens och Europeiska unionens stöd från och med år 2006. Dessutom får man göra ett extra skatteavdrag i skogsbrukets inkomstbeskattning för de virkeshandelsinkomster som erhållits ur de stormdrabbade skogarna. Också för skogsbruksmaskiner som används i de stormdrabbade skogarna infördes tillfällig skattefrihet i fråga om koldioxidskatt på dieselbränsle.

Norge

Norge har sammanlagt 7,4 miljoner hektar växtlig skogsmark, vilken upptar 27 procent av landets totala areal. Arealen av den skog som utnyttjas ekonomiskt utgör 6,6 miljoner hektar. Nästan 80 procent av den ekonomiskt utnyttjade skogsmarken ägs av enskilda markägare. Volymen av ekonomiskogarnas trädbestånd är över 700 miljoner kubikmeter och den årliga tillväxten 23 miljoner kubikmeter.

I Norge regleras vården och användningen av skogarna av den skogslag som trädde i kraft i början av år 2006. Lagens skogspolitiska mål är en tryggad virkesproduktion. Samtidigt betonas skogarnas betydelse för

rekreation, som landskapsvärde samt som livsmiljö för olika organismer.

I finansieringen av Norges skogsbruk har skogsfonden en central roll. Systemet har länge varit i bruk i form av en skogsavgift. Enligt skogslagen är en markägare skyldig att deponera minst fyra och högst 40 procent av virkeshandelsinkomsten i en skogsfond. Deponeringen är obligatorisk för handel med gagnvirke och energived och frivillig inom julgrans- och sticklingshandel. Deponeringen görs per lägenhet: om lägenheten byter ägare följer deponeringen med lägenheten.

Deponeringen får med kommunens tillstånd på samma lägenhet användas för skogsförnyelse, byggande och underhåll av skogsvägar, skogsplanering, skogsförsäkring och utbildning inom skogsbranschen. Om deponeringen används för skogsförnyelse eller grundlig förbättring av skogsvägar räknas endast 40 procent av deponeringen som inkomst i inkomstbeskattningen.

Dessutom betalas direkta stöd till skogsbruket i Norge. Stödberättigade arbeten är i praktiken alla skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten: förnyelse, vård av plantbestånd, iståndsättning av ungskog, stamkvistning, skogsgödsling, förstagallring, dikning, iståndsättningsdikning, byggande av skogsvägar, grundlig förbättring av skogsvägar, avverkning i branta och svårframkomliga områden samt bioenergi. Det statliga stödet täcker i medeltal en tredjedel av de totala kostnaderna för skogsvårds- och skogsförbättringsarbetena. Mest stöd, cirka en femtedel av det sammanlagda offentliga stödet, har betalats för vård av plantbestånd och iståndsättning av ungskog. Nästan lika mycket stöd har betalats för byggande och grundlig förbättring av skogsvägar. I budgeten 2006 beviljas cirka 16 miljoner euro för skogsbruket och 3 miljoner euro för bioenergi.

Estland

Estlands skogsareal har vuxit med över 50 procent under de senaste femtio åren och uppgår idag till cirka 2,3 miljoner hektar. Efter att Estland för andra gången blivit självständigt har avverkningsmängden ökat flerdubbelt och närmar sig redan den största ut hålliga avverkningsvolymen. Virkesmängden

är i medeltal 200 kubikmeter per hektar. Det finns 37 procent enskilda skogar och ytterligare 24 procent skog som kan privatiseras.

Estlands skogslag godkändes år 1998. Regleringen av skogsbruket är mera detaljerad än i Finland. För avverkning krävs i regel tillstånd. En skogsbruksplan är obligatorisk. För avverkningsarealen har en övre gräns fastställts. Estland håller som bäst på att revidera sin skogslag. Avsikten är att införa en obligatorisk försäkring gällande förnyelseavverkning eftersom problem förekommit i samband med den skogsförnyelse som lagen kräver. Även olaglig avverkning förekommer.

Estlands parlament antog år 1997 ett skogspolitiskt dokument. Dokumentets centrala mål är att skapa ett finansieringssystem för de enskilda skogarna vilket stöder målen inom skogspolitiken. Vid millennieskiftet grundades en av staten finansierad stiftelse för främjande av det privata skogsbruket. Den finansiering som stiftelsen beviljar har ökat varje år. År 2004 uppgick finansieringen till ett belopp av cirka 300 000 euro. Stöd kan beviljas för 70 procent av kostnaderna för jordbearbetning och vård av plantbestånd. Dessutom finansieras markägarnas samarbete samt rådgivning och utbildning. Totalt sett förverkligas Estlands skogspolitik i jämförelse med Finlands i märkbart högre grad genom normstyrning än med hjälp av ekonomiska styrmedel.

I fall där privatpersoner äger skog i bolagsform gynnar skattelagstiftningen skogsinvesteringar, eftersom endast utdelad vinst beskattas vid företagsbeskattningen.

Tyskland

I Tyskland finns cirka 10,7 miljoner hektar skog, vilket utgör tredjedel av landets areal. Enskilda markägare äger aningen under hälften av skogarna.

De stöd som betalas till skogsbruket grundar sig på en lag på förbunds nivå om främjande av jordbruksstrukturen och kustskyddet (*Gesetz über die Gemeinschaftsaufgabe "Verbesserung der Agrarstruktur und des Küstenschutzes"*). Lagen är från år 1969 och innehåller bestämmelser om ramarna för de olika delstaternas stödsystem. Delstaterna

verkställer stödsystemet och fastställer närmare stödvillkor samt betalar ut en del av stödet. Största delen (60 procent) av stödet betalas dock ur förbundsstatens budget. För största delen av det skogsbruksarbete som stöds har en fast stödandel fastställts i lagen, vilken täcker en viss procentandel av arbetskostnaderna. För åkerbeskogning betalas dessutom ett årligt arvode som ersättning för förlorade inkomster. För byggande av skogsvägar kan statliga räntestödslån beviljas.

Stöd kan förutom till enskilda markägare betalas även till kommuner. Stödberättigade arbeten är nästan alla typer av traditionell skogsvård och förbättringar: beskogning, skogsförnyelse, vård av plantbestånd, iståndsättning av ungskog, stamkvistning samt byggande och underhåll av skogsvägar.

I skogsavsnittet (*Eine nachhaltige Wald- und Fischereiwirtschaft*) i det program som utarbetades av Merkels regering efter förbundsvalen hösten 2005 konstateras att skogslagen i princip har fungerat väl, men att man borde fastställa en definition för hållbart skogsbruk och vidta effektivare åtgärder för att utreda missförhållanden i synnerhet inom det privata skogsbruket. Regeringen ämnar fortsätta programmet för främjande av virkesanvändningen (*Charta für Holz*). Regeringen stöder certifieringen av skogar som skötts på ett hållbart sätt och ämnar även i fortsättningen använda endast sådant virke som kommer från skogar som skötts på ett hållbart sätt. Enligt regeringen hör skogs- och jaktlagen under förbundsstatens beslutsfattande.

1.4. Bedömning av nuläget

Skogsbrukets verksamhetsmiljö

Finland har ett starkt skogscluster. Uppkomsten och utvecklingen av klustret grundar sig på ökande efterfrågan på skogsindustrins produkter, en allt mera utvidgad bas av virkesråvaror, förmånlig energi, avancerad produktionsteknologi samt skogssektorns ekonomisk-politiska särställning. Skogssektorn har i tiderna haft en så stor roll i Finlands samhällsekonomi att man i allmänhet beaktade skogssektorns intressen i de finanspolitiska lösningarna. Flera av dessa faktorer har förändrats, vilket hotar skogsklustrets

framtid. Å andra sidan innebär det även möjligheter i och med att den produktion och konsumtion som baserar sig på icke förnybara naturresurser småningom globalt kommer att börja basera sig på förnybara naturresurser.

De finländska skogsindustrieföretagens traditionella marknader i västländerna växer endast långsamt, medan Kina, Indien och andra länder med snabb ekonomisk tillväxt erbjuder tillväxtmöjligheter för flera årtionden framöver. Avståndet till kunderna och de totala kostnaderna i hemlandet försämrar industrins konkurrenskraft och möjligheterna till investering i Finland. De växande marknaderna är allt mera avlägsna. För att Finlands skogskluster inte skall stagnera borde man genom nationella beslut stärka skogsklustrets verksamhetsförutsättningar.

Trädbeståndets årliga tillväxt utgör enligt de senaste inventeringsuppgifterna i genomsnitt 97 miljoner kubikmeter. Den genomsnittliga avverkningsvolymen per år uppgick under åren 1995–1999 till 58 miljoner kubikmeter. Det nationella skogsprogrammets mål är att industrin skall utöka den årliga inhemska virkesanvändningen med 5–10 miljoner kubikmeter fram till år 2010, varvid den årliga avverkningsmängden stiger till 63–68 miljoner kubikmeter. Avverkningsvolymen steg redan under det pågående årtusendet till över 60 miljoner kubikmeter i året, men år 2005 uppgick avverkningsvolymen på grund av arbetskonflikterna inom skogsindustrin till endast cirka 57 miljoner kubikmeter. Mängden importvirke har ökat avsevärt. Å andra sidan är Rysslands industripolitiska mål att minska råvirkesexporten.

Skogsrådet, som är ett samarbetsforum som tillsatts av jord- och skogsbruksministeriet och i vilket många olika slags aktörer från den offentliga och den privata sektorn är representerade, bereder som bäst Finlands nationella skogsprogram 2015, som är avsett att behandlas i statsrådet år 2007. Avsikten är att den utveckling som skett inom skogssektorn under de senaste åren skall analyseras i programmet och att sektorns utvecklingsbehov fram till år 2015 skall uppskattas. I det nationella skogsprogrammet 2015 tar man bl.a. ställning till målen med skogsvårds- och skogsförbättringsarbetena, avverkningsvolymerna och sysselsättningen och föreslår me-

toder för att uppnå målen.

Finlands skogsbruks konkurrenskraft bör främjas. För att skogsbruket skall klara sig i konkurrensen förutsätts att det kan producera tillräckligt med högklassigt råvirke till ett konkurrenskraftigt pris. Finlands skogsbruk kan inte konkurrera med virkesproduktionskostnaderna i tropikernas kulturskogar. Logistikerna för tillvaratagande av virke och transport håller hög nivå i Finland. I synnerhet inom virkesproduktionen finns möjligheter till effektivisering.

Vid utarbetandet av det nationella skogsprogrammet beräknades att genomförandet av programmet skall fördubbla värdet av exporten av träprodukter till 4,6 miljarder euro (4,2 miljarder euro enligt penningvärdet år 1997) fram till år 2010. Trävaruindustrin och användningen av trävaror i synnerhet inom byggbranschen har främjats bl.a. med hjälp av kampanjen TräEuropa och arbetskrafts- och näringscentralernas utvecklingsprojekts- och företagsfinansiering. Förädlingsnivån inom branschen har stigit och den inhemska användningen av trävaror har redan flera år legat på den högsta nivån i världen. Trävaruindustrins volym och värde samt arbetsplatser har ökat. Den höga inhemska användningsnivån och den långsamma ekonomiska tillväxten i synnerhet i de viktiga exportländerna i Mellaneuropa har inverkat så att värdet av exporten inom träproduktindustrin reellt inte har ökat i enlighet med målet för det nationella skogsprogrammet. För att främja användningen av virke har man startat ett näringspolitiskt program för träproduktindustrin 2004–2010 och ett program för främjande av träbyggande 2004–2010. Programmen koordineras av handels- och industriministeriet och miljöministeriet.

En positiv sak är att antalet arbetsplatser inom skogssektorn hittills har minskat en aning långsammare än man beräknat i det nationella skogsprogrammet. På medellång sikt, dvs. inom cirka 5–10 år, försämrar tillgången på arbetskraft för arbetsuppgifter inom skogsbruket på grund av att stora åldersklasser går i pension. En mekanisering av skogsvårdsarbetena på det sätt som skett inom virkesdrivningen kan bidra till att lösa problemet. Å andra sidan bildar de markägare som går i pension en viss typ av arbetskraftsreserv. Andelen av markägarnas eget skogsar-

bete har minskat. År 2002 utförde markägarna skogsarbeten motsvarande 5000 årsverken och år 2003 motsvarande 4600 årsverken.

Av tabellen nedan framgår utvecklingen av sysselsättningen inom skogssektorn under åren 1999–2004:

Tabell 4

	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005
Skogsbruk							
Arbetstagare	11 000	11 000	11 000	10 000	10 800	9 300	9 000
Tjänstemän	7 000	7 000	6 000	6 000	6 300	6 800	6 600
Företagare och familjemedlemmar	9 000	10 000	10 000	9 000	8 600	6 700	7 000
Skogsbruket sammanlagt	27 000	28 000	27 000	25 000	25 700	22 800	22 600
Skogsindustri							
Massa- och pappersindustri	40 000	38 000	37 000	39 000	36 200	34 400	35 900
Trävaruindustri	32 000	34 000	34 000	32 000	31 300	30 900	33 200
Skogsindustrin sammanlagt	72 000	72 000	71 000	71 000	67 500	65 300	69 100
Skogssektorn sammanlagt	99 000	100 000	98 000	96 000	93 200	88 100	91 700

Förutom för bevarandet av arbetsplatser inom skogssektorn är lönsamhet inom skogsbruket viktig också för att landsbygdens livskraft skall tryggas. Det nettoresultat i förhållande till arealen skogsmark inom det privata skogsbruket som beskriver skogsbrukets lönsamhet har reellt sett försämrats från och med år 1999 och det nationella skogsprogrammets mål för upprätthållande av lönsamheten har inte kunnat uppnås. Den försämrade lönsamheten beror på att virkespriserna i regel har sjunkit reellt och på att avverkningsmängderna inte har ökat.

Det finska skogsbrukets verksamhetsmiljö har ändrat från början av år 2006 på det sättet att alla enskilda markägare omfattas av försäljningsinkomstbeskattningen, vilket innebär att den övergångsperiod för revideringen av skogsbeskattningen som inleddes 1993 är avslutad. Inom försäljningsinkomstbeskattningen är alla investeringskostnader förutom markägarens egen arbetsinsats avdragsgilla i beskattningen.

Skogarnas betydelse vid sidan om virkesproduktionen ökar globalt sett. Vid bekämpningen av växthuseffekten är skogarna den viktigaste faktorn som binder växthusgaserna. Det faktum att skadliga meteorologiska fenomen, såsom cykloner och översvämningar, blivit allmänna i vissa områden kan ha samband med klimatförändringen. I bergsområden dämpar skogarna översvämningar och erosion. Skogarnas betydelse för luft- och vattenskyddet är särskilt stor i tätbefolkade områden. Med tanke på naturens mångfald är skogarnas förekomst ett värde i sig. Användningen av skogarna för rekreation och turism ökar också.

Förutom virkesproduktionen har skogarnas andra användningsformer och skogarnas naturvärden betonats de senaste åren inom vården och användningen av skogen. Den gällande lagen innehåller bestämmelser om möjligheten att bevilja miljöstöd till enskilda markägare och finansiera projekt för vård av skogsnaturen, naturvärdeshandel och för-

söksprojekt med samarbetsnät. Genom dessa metoder för frivilligt skydd sporras skogsägarna att på lång sikt trygga skogarnas mångfald.

Statsunderstödslagen

Statsunderstödslagen (688/2001) trädde i kraft den 1 september 2001. Lagen tillämpas på understöd som beviljas av ett anslag som tagits in i statsbudgeten eller av medel i en statlig fond utanför statsbudgeten. Den finansiering som avses i den föreslagna lagen hör till tillämpningsområdet för statsunderstödslagen.

I 2 kap. i statsunderstödslagen föreskrivs om grunder och allmänna villkor för beviljande av statsunderstöd. Enligt 6 § 1 mom. i statsunderstödslagen får statsunderstöd inte utgöra det fulla beloppet av de totalkostnader som orsakas av den verksamhet eller det projekt som utgör föremål för statsunderstödet, om inte något annat följer av skäl som är motiverade och nödvändiga för att målen med beviljandet av statsunderstödet skall nås. I momentet ingår ett generellt förbud mot att understödet täcker kostnaderna för ett projekt eller en verksamhet fullt ut. Vid finansiering som beviljas med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk ersätts vissa kostnader till fullt belopp. Med anledning av den nämnda bestämmelsen i statsunderstödslagen är det nödvändigt att se över stödsystemet på nytt.

Statsunderstödslagen innehåller bestämmelser om former och förfaranden för beviljandet och betalningen av statsunderstöd, användningen av statsunderstödet, övervakning och granskning av användningen samt myndigheternas rätt att få uppgifter. Dessutom innehåller lagen bestämmelser om återkrav och om statsbidragsmyndighetens befogenhet gällande återkrav. Lagen om finansiering av hållbart skogsbruk innehåller bestämmelser av motsvarande art. Bestämmelserna i statsunderstödslagen är emellertid i huvudsak mera detaljerade än bestämmelserna i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Det är inte ändamålsenligt att bestämmelserna i lagstiftningen om finansiering av skogsbruket och statsunderstödslagen överlappar varandra. Av denna anledning är det nödvändigt att

gallra bort de bestämmelser i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk som gäller beviljande, betalning, övervakning, återkrav och skogscentralernas rätt att få uppgifter till den del bestämmelserna i statsunderstödslagen kan tillämpas på finansieringen. Å andra sidan är det på grund av särdragen hos finansieringen av skogsbruket dock nödvändigt att till vissa delar reglera dessa saker även i speciallagstiftning. Behovet av särskild reglering föranleds bl.a. av att finansieringsmottagaren kan låta en utomstående utföra arbeten. Särskild reglering behövs också av den anledningen att statsunderstödslagen inte innehåller bestämmelser om förfarande i sådana situationer där erhållandet av stöd grundar sig på ett avtal. Här kan de miljöstödsavtal som avses i 19 § i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk nämnas som exempel.

Förvaltning

Finansieringssystemet för hållbart skogsbruk är omfattande: cirka 60 miljoner euro fördelas på cirka 50 000 projekt. Ett och samma projekt kan dessutom innefatta flera förmånstagare och betalningstransaktioner. Då systemet är så splittrat påverkas också mängden förvaltningsresurser. I fråga om de administrativa kostnaderna kan man åtskilja kostnader som förorsakas aktörerna och kostnader som förorsakas myndigheterna. Av stödet på cirka 60 miljoner euro använder aktörerna cirka tio miljoner euro för planering av arbetena och fem miljoner euro till verkställighetsutredningar. Verkställigheten av den nuvarande lagen föranleder skogscentralerna kostnader på cirka sex miljoner euro, vilka betalas ur moment 30.60.42 (*Statsbidrag till organisationer för främjande och övervakning av skogsbruk*) i statsbudgeten.

Den mest betydande faktorn när det gäller finansieringssystemets splittring är det stora antalet skogsägare och de små åtgärdsfigurerna. De enskilda skogarnas genomsnittliga lägenhetsstorlek är aningen över 30 hektar och storleken på den beståndsfigur som per gång är föremål för en åtgärd är i medeltal 1–2 hektar. Förändringar i skogsinnehavsstrukturen är långsamma: av cirka 300 000 skogs-lägenheter byter knappt 10 000 ägare per år. I sex fall av sju sker det genom arv eller för-

säljning till släktingar. Under den senaste tiden har skogsinnehavsstrukturen långsamt blivit ännu mera splittrad, men å andra sidan har även antalet stora skogslägenheter ökat. Man har strävat efter att utveckla skogsinnehavsstrukturen framför allt genom att främja verksamhetsförutsättningarna för samfällda skogar. Kraftigast kan man påverka innehavsstrukturen genom att främja generationsskiften av hela skogslägenheter bl.a. med hjälp av skattepolitiken.

Det faktum att finansieringssystemet är så splittrat beror delvis också på bestämmelserna i den gällande lagen. Splittringen kan minskas genom att man avstår från att finansiera små arbeten och strävar efter större projekthelheter än för närvarande.

Statlig finansiering beviljas numera till största delen i form av statligt stöd. Systemet med skogsförbättringslån har mycket liten betydelse. Lånen kräver dock ett eget administrationssystem.

2. Målsättning och de viktigaste förslagen

2.1. Mål

Målet med finansieringen av skogsbruket är att på ett administrativt effektivt sätt främja en högklassig virkesproduktion på lång sikt och säkerställa bevarandet av objekt som är viktiga med tanke på mångfalden i små skogar. Målet är att indirekt skapa förutsättningar för lönsamt skogsbruk i hela landet.

Avsikten är att finansieringen i stora drag skall förbli likadan som i den gällande lagen. Enligt 19 a § i den gällande lagen har finansiering kunnat beviljas för vissa försöksprojekt (naturvårdshandel och samarbetsnät). Försöksprojekten hänför sig till programmet för bevarande av mångfalden i skogarna i södra Finland (METSO). Försöksprojektet pågår till slutet av år 2007. En utvärderingsrapport av METSO skall färdigställas hösten 2006. Avsikten är att beslut om användningen av nya frivilliga skyddsmetoder skall fattas under 2007.

Det centralaste målet med propositionen är att öka stödets verkningsfullhet. När det gäller de arbetsmål som ställts i Finlands nationella skogsprogram ligger man efter i frå-

ga om vissa arbetslag. De statsekonomiska utgångspunkterna begränsar möjligheterna att utöka finansieringen. Arbetsmålen i det nationella skogsprogrammet kan nås genom att man ökar stödets verkningsfullhet så att man med knappa resurser får till stånd en större andel välskötta skogar än tidigare.

Man strävar efter att förbättra stödets verkningsfullhet i synnerhet vad gäller resursanvändningen inom det största arbetslaget, vården av ungskog. I dag genomförs vården av ungskog i stort sett i samma utsträckning i plantbestånd och unga gallrings-skogar. Arbetet med vård av plantbestånd har större effekt och är fördelaktigare ur skogsbrukssynpunkt än vården under gallrings-skogarnas utvecklingsskede. Av undersökningar framgår att plantbeståndets första år kraftigast påverkar den senare utvecklingen av skogsbeståndet. Det föreslås att stöd villkoren ändras så att arbetets tyngdpunkt förläggs till skogar i plantbeståndsskedet.

Inom vården av dikade skogsområden och iståndsättningen av diken har man de senaste åren blivit märkbart efter vad gäller den arbetsmängd som i inventeringarna av landets skogar ansetts nödvändig för virkesproduktionen inom dessa områden. De årliga prestationsmål som med stöd av Finlands nationella skogsprogram 2010 ställts för iståndsättningsdikningen har uppnåtts endast till cirka 60–70 procent och utvecklingen är fortfarande negativ. Små mängder och små stammar samt dyr transport höjer kostnaderna för tillvaratagandet vid gallringar av torvmarksskog.

Utgående från resultaten av den tionde inventeringen av rikets skogar har man kunnat konstatera att en tredjedel av det dikade torvmarksområdet är i behov av rensning eller kompletteringsdikning under åren 2005–2014. Iståndsättningsdikning borde därför årligen utföras på ett område av cirka 160 000 hektar. Om ett par årtionden kommer andelen dikningsområdesskog att utgöra omkring 20–25 procent av avverkningsmöjligheterna i Finlands skogar. En gynnsam utveckling av torvmarksskogarna förutsätter att skogarna vårdas och gallras och att diken underhålls. För närvarande utförs iståndsättningsdikning på i medeltal 75 000 hektar per år, varav största delen sker på privat mark. Genom propositionen försöker man sporra enskilda

markägare att aktivare vårda torvmarksskogarna och iståndsätta diken samt vidta tillräckliga vattenvårdsåtgärder i samband med dessa åtgärder. Torvmarkernas nuvarande åldersstruktur innebär att höjdpunkten för användningen av dem infaller på 2020-talet.

Europaparlamentets och Rådets direktiv 2000/60/EG om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område (vattenramdirektivet) syftar till att bevara och förbättra vattenmiljön i gemenskapen. Vid genomförandet av vattenramdirektivet skall man i fråga om åtgärder inom skogsbruket fästa särskild uppmärksamhet vid förutsägande och förebyggande av sådana skador på vattendrag som orsakas av iståndsättningsdikning. Det stöd som föreslagits för vattenvårdsåtgärder i samband med vård av torvmarksskog bidrar till att främja uppnåendet av den vattenvårdsnivå som anges i vattenramdirektivet i samband med åtgärder inom skogsbruket.

Ett av propositionens viktigaste mål är att revidera lagen om finansiering av hållbart skogsbruk så att den uppfyller kraven i den nya grundlagen. Ett mål med propositionen är också att göra stöd villkoren klarare och enklare. Stödsystemet är i dag splittrat och innefattar många detaljer. Systemets komplexitet ökar de administrativa kostnaderna och försvagar verkningsfullheten. I synnerhet för markägarna är det svårt att hålla sig ajour med det exakta innehållet i de olika gällande stöd villkoren. Avsikten är att förenkla systemet genom att avstå från skogsförbättringslånen i sin helhet, justera finansieringen av vissa arbetsslag samt förenkla stöd villkoren.

Avsikten med propositionen är dessutom att lätta på det administrativa arbete som hänförs till stödsystemet både med avseende på aktörerna och myndigheterna. Det administrativa förfarandet blir lättare då stöd villkoren förenklas och mätningarna i terrängen minskas. Det administrativa arbetet minskas också genom att de minimiarealer som ställts som villkor för beviljande av stöd kontrolleras, eftersom det behövs relativt mycket administrativt arbete till behandling och kontroll av handlingar som gäller små objekt och små figurer. Under de närmaste åren kan betydande administrativa inbesparingar uppnås även genom övergången till elektronisk administration. Målet för skogscentralernas

gemensamma gruppstrategi är att 80 procent av de anmälningar och ansökningar som hänförs till verkställigheten av lagar skall ske elektroniskt senast år 2010. Skogscentralerna håller som bäst på att förnya sina informationssystem. Propositionen har utarbetats på så sätt att den ger möjlighet till fullt utnyttjande av elektronisk administration.

Målen med propositionen är sinsemellan mycket samstämmiga och t.o.m. förenade med varandra. Tydlighet och enkelhet i stödsystemet ökar verkningsfullheten och minskar de administrativa kostnader som hänförs till systemet. En konflikt med propositionens mål kan uppstå om man försöker göra stödsystemet rättvisare på det sättet att betalning av stöd i ökad utsträckning grundar sig på faktiska kostnader.

På grund av naturförhållandena är markägare i olika delar av landet sinsemellan i mycket ojämlig ställning. Med det stöd som betalats med stöd av den gällande lagen har man till en liten del försökt minska denna ojämlighet. Det privata skogsbrukets nettoreultat har de senaste åren i hela landet uppgått till knappa hundra euro per hektar. De i den nu gällande lagen avsedda stöden för privata skogar har i medeltal uppgått till fyra euro per hektar. Med de resurser som står till förfogande skulle det i teorin vara möjligt att minska den inbördes ojämligheten mellan markägarna aningen mera än för närvarande. Då skulle stödets verkningsfullhet emellertid sjunka, eftersom stödet mera än för närvarande skulle riktas till skogar med låg avkastning.

Rättvisan kan även betraktas ur den synvinkeln att varje markägare skulle kunna få stöd för möjligast exakt samma andel av kostnaderna för skogsvårdsarbetet. Denna synvinkel står aningen i konflikt med det rättviseperspektiv som behandlats ovan. En detaljerad utredning av kostnaderna för skogsvårdsarbetet orsakar betydande kostnader både för aktörerna och myndigheterna. På så sätt försvagas stödets verkningsfullhet.

Utgångspunkten för propositionen är att minska ojämligheten mellan markägarna i stort sett på nuvarande sätt, vilket även främjar de sysselsättningspolitiska målen. Antalet detaljer i stödsystemet minskas till vissa delar, varvid systemet blir mera genomsnittligt än nu.

2.2. Alternativ för genomförandet

Ett antal skogsforskare har kritiserat det stöd för vård av ungskog som avses i den nu gällande lagen för att stödet sporrar till att utföra vård av plantbestånd i ett för sent skede av skogsbeståndets utveckling. Eftersom beloppet av stödet baserar sig på genomsnittliga genomförandekostnader är stödet högre ju senare i utvecklingen arbetet utförs. För vård av de allra yngsta plantbestånden har stöd inte alls beviljats. Ändå är det de första åren som är avgörande för skogsbeståndets utveckling. I synnerhet tallplantor blir snabbt efter i utvecklingen i skuggan av lövträdssly om inga vårdåtgärder vidtas. Som lösning föreslog forskarna stöd i form av arvode för vård av ungskog, vilket kan erhållas redan i ett tidigt skede av utvecklingen.

Grundtanken bakom modellen med arvoden är att belöna skapande av ett plantbestånd som uppfyller kraven på god skogsvård. De åtgärder som vidtagits för att åstadkomma plantbeståndet och de kostnader som föranletts skall inte inverka på arvodets belopp. Stöd av i form av arvode sporrar en rationell markägare att redan i förnyelseavverkningskedet planera en kostnadseffektiv kedja av skogsförnyelseåtgärder. Arvodet, som betalas till ett fast belopp, kan endast erhållas en gång, vilket sporrar till att få till stånd ett plantbestånd av god kvalitet i ett så tidigt utvecklingskede som möjligt då kostnaderna för vården av plantbeståndet är låga. I teorin kan man även i fråga om andra arbetslag överväga att ersätta kostnadsbaserade stöd med arvoden.

Arvodesmodellens bästa sida är att den är tydlig och lättförståelig och förmodligen har god verkningsfullhet. Markägarnas beteende påverkas emellertid av många faktorer, och arvodesmodellen har inte prövats i praktiken i Finland. Modellens sämsta sida är att den kan upplevas som orättvis. På grund av naturförhållandena varierar de kostnader som behövs för att få till stånd ett bra plantbestånd relativt mycket, men arvodet skulle ändå betalas till ett fast belopp. Man kunde visserligen tänka sig att arvodet graderas t.ex. enligt växtplatsens näringshalt. Då skulle emellertid de administrativa kostnaderna och förmodligen också antalet felaktiga ansökningar öka.

Arvodesmodellen diskuterades bl.a. på det finansieringslagsseminarium som hölls i Tammerfors våren 2005. För förhållandena i norra Finland anses det nuvarande systemet, där stödet hänför sig till utfört arbete, vara effektivare och verkningsfullare. En överföring av tyngdpunkten inom vården av ungskog till skogar i plantbeståndsskedet fick däremot allmänt understöd och ingår i propositionen.

I propositionen har man stannat för att stödet skall sporra markägarna att utföra arbete för vård av ungskog medan exakt mätning av arbetet skall slopas. Markägarna betalas ett stödbelopp i euro som är graderat enligt stödområde och på det sättet har man i stödets storlek beaktat betydelsen av statlig finansiering för att långverkande investeringar skall fås till stånd i olika delar av landet. Beloppet av stöd för vård av ungskog är inte beroende av om arbetet utförs av lägenhetens egen eller av utomstående arbetskraft. Administrativt sett är en sådan arvodesmodell för beviljande av stöd den allra enklaste. Å andra sidan känner markägaren också till stödbeloppet i euro på förhand.

Det är skäl att beakta att man inte genom ändringar i bestämmelserna om finansieringen kan garantera att skogsförnyelsen och i synnerhet dess eftervård genomförs, inte heller att den skyldighet till åstadkommande av återväxt som avses i 8 § i skogslagen fullgörs. Detta bör i första hand lösas genom bestämmelserna i och tillsynen av skogslagen. Genom stödet kan man dock indirekt sporra till senare vård av det utvecklingsdugliga plantbestånd som uppstått i samband med skogsförnyelsen.

För att främja uttag av energived har man föreslagit att stödet för uttag av energived helt frigörs från vården av ungskog och dess arealbaserade stöd och istället helt och hållet baserar sig på kubikmeter fast mått. Stödet kan då beviljas för all energived som tillvaratas i samband med annan avverkning än skogsförnyelseavverkning. Den mängd energived som finansieras av staten kan i så fall beräknas öka till omkring dubbelt jämfört med nuvarande mängd. Då behöver man inte granska objekt där energived tillvaratas, utan endast övervaka de mängder energived som anmälts. För objekt där energived tillvaratas beviljas stöd per tillvaratagen kubikmeter

fast mått. Eftersom den allt mera omfattande användningen av bioenergi ökar energivardens marknadsvillkor och eftersom det enligt den gällande definitionen av objekt som finansieras har beräknats att den mängd energivard som tillvaratas kommer att fortsätta öka för varje år har det i propositionen inte ansetts ändamålsenligt att utvidga stödet för uttag av energivard men stödet för uttag av energivard skall inte längre vara beroende av huruvida ett plantbestånd eller ett annat skogsvårdsobjekt är finansieringsbart.

Den senaste tiden har man i offentliga diskussioner behandlat beloppet av det statliga stöd som beviljas för planeringskostnaderna för iståndsättningsdiknings- och skogsvägsprojekt som genomförs som samprojekt mellan lägenheter samt främjandet av konkurrensen vid utarbetandet av dessa planer. Inkluderande av planeringskostnaderna i projektets totala kostnader och beviljande av statligt stöd på basis av de totala kostnaderna skulle innebära en högst beaktansvärd möjlighet att öka finansieringstagarnas kostnadsmedvetenhet i fråga om dessa projekt. En sådan förändring i grunderna för beviljandet av finansieringen leder dock i synnerhet i fråga om iståndsättningsdikning till en minskning av prestationsmängden eftersom skapandet av planer i större utsträckning än för närvarande skulle vara beroende av markägarnas egen aktivitet. Det genomsnittliga stöd som för närvarande får användas för planeringskostnader jämnar ut sådana kostnadsskillnader mellan olika lägenheter och projekt av olika svårighetsgrad som föranleds av planeringen. Att få till stånd samprojekt är redan nu svårt på grund av de olika avverkningsmöjligheterna inom markägarnas dikningsområden. För en effektiv planering av vattenskyddsåtgärder är det dock viktigt att samprojekt förverkligas och skogscentralernas sakkunnigroll i vattenvårdsfrågor inom skogsbruket är av ytterst stor betydelse.

De stöd som avses i propositionen kan delas in i två grupper beroende på om det är fråga om stöd som baserar sig på en plan eller på en verkställighetsutredning. Stöd som baserar sig på en verkställighetsutredning beviljas och betalas efter att arbetet genomförts. Verkställighetsutredningen är en utredning över hur arbetet har genomförts. Finansministeriet har föreslagit att dessa stöd

som betalas i efterhand skall ändras till sådana stöd som söks innan arbetet genomförs. I praktiken borde alla stöd därmed bli sådana som baserar sig på en plan.

I propositionen har man bestämt sig för att behålla indelningen i stöd som baserar sig på en plan och stöd som baserar sig på en verkställighetsutredning. Den viktigaste grunden för detta är att förvaltningen skall vara effektiv. I fråga om stöd som beviljas i efterhand är behandlingsskedena för stödärendet färre. Man kan då samtidigt besluta om beviljande och utbetalning av stöd och konstatera att arbetet har genomförts i enlighet med stödvillkoren. Dessa stöd är små till beloppet. Om behandlingen av stöden ändras så att stödet först beviljas och man senare kontrollerar att stödvillkoren uppfyllts ökar detta i betydande grad de administrativa kostnaderna (uppskattningsvis med 2–3 miljoner euro). Kostnaderna skulle då utgöra en alltför stor andel av de stödbelopp som beviljats. Dessutom försvårar en sådan här ändring stödsökandet ur markägarens synvinkel. Det är ofta svårt för markägaren att på förhand fastställa arbetsmängden och arealen för det arbete som skall genomföras. Dessutom är det skäl att observera att det är mycket troligt att de administrativa tilläggskostnaderna skulle minska på de anslag som anvisas för planeringen och framför allt för genomförandet av arbetena.

Det stödsystem gällande finansiering av skogsbruket i Finland som meddelades Europeiska gemenskapernas kommissionen i anslutningsskedet och som har varit i bruk i tiotals år godkänner i vissa fall stöd som grundar sig på en verkställighetsutredning, dvs. stöd som betalas i efterhand. Ett sådant system kan anses vara sporrande när det är fråga om stödande av enskilda kortvariga åtgärder och grunderna för fastställande av stödet är så klara att stödsökanden innan åtgärden inleds kan uppskatta hur stort stöd som kommer att beviljas. I praktiken har det visat sig att det finns ett tydligt samband mellan statligt stöd och markägarens vilja att vidta en åtgärd. Om anslagen varit knappa har det lett till att arbeten som varit motiverade med avseende på skogsvården inte har genomförts.

I propositionen anses det att det med beaktande av de nämnda aspekterna inte är moti-

verat att ändra indelningen av skogsbruksstöden i stöd som grundar sig på en plan och stöd som grundar sig på en verkställighetsutredning. Det är skäl att särskilt beakta att det skulle vara mycket svårt att för markägarna motivera en sådan förvaltningsreform som dels gör ansökningsförfarandet mera komplicerat och därmed ökar kostnaderna för det, dels också minskar den finansiering som anvisas för de arbeten som avses i propositionen. Det är skäl att anta att reformen inte skulle få intressegruppernas understöd.

Enligt den gällande lagen har förhöjt stöd kunnat beviljas om arbete för vård av ungskog eller uttag av energived görs som sysselsättningsarbete. Sysselsättningsarbete tas inte med i propositionen eftersom det skulle innebära att Europeiska gemenskapens bestämmelser gällande statligt stöd (kommisionens förordning (EG) nr 2204/2002 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på statligt sysselsättningsstöd) skulle beaktas i stödsystemet och därmed innebära ändringar i de nuvarande villkoren för stöd för arbeten som finansieras som sysselsättningsarbete. Om sysselsättningsarbeten tagits med i propositionen skulle genomförandet av stödsystemet ytterligare ha komplicerats, vilket inte skulle ha varit i enlighet med propositionens mål.

2.3. De viktigaste förslagen

I denna proposition föreslås att det stiftas en ny lag om finansiering av skogsbruk. Den nu gällande lagen är från år 1996 och har ändrats flera gånger. I den nya lagen föreskrivs om de mest centrala förutsättningarna för beviljande av stöd för skogsbruk. Det föreslås att lagen skall innehålla mera specificerade bemyndiganden av statsrådet och delvis också jord- och skogsbruksministeriet att genom förordning utfärda närmare bestämmelser. Den nya lagen innehåller också bestämmelser om beviljande, utbetalning, övervakning och återkrav av stöd samt om skogscentralernas rätt att få uppgifter till den del det behövs utöver bestämmelserna i statsunderstödslagen.

Finansieringen av skogsbruket är avsedd att främja till god vård och användning av skogarna både när det gäller markägarnas eget arbete och arbete som utförs av yrkes-

folk. Sporrandet riktas i huvudsak till sådana åtgärder som överstiger de krav som i lagstiftningen ställts på vården och användningen av skogen. Finansieringen beviljas i form av stöd. Det föreslås att lånen slopas.

Stöden indelas enligt den nya lagen i fyra grupper: skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten, uttag av energived, upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald och övriga främjande åtgärder. Det nya är att bestämmelserna om stöd för uttag och flisning av energived avskiljs som en egen kategori och att bestämmelserna om miljöstöd och projekt för vård av skogsnaturen slås samman till en kategori. Dessutom skall hyggesbränning, som i den gällande lagen definieras som en åtgärd som gäller trygghandlet av virkesproduktionens uthållighet, enligt propositionen finansieras som ett projekt för vård av skogsnaturen. Bestämmelser om planer och verkställighetsutredningar hör till de allmänna bestämmelserna.

Stöd för skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten kan beviljas för skogsförnyelse, vård av ungskog, vitaliseringsgödning, vård av torvmarksskog och byggande av skogsvägar. Enligt den gällande lagen är en förutsättning för beviljande av stöd för vård av ungskog att på området inte fås en som stämpelingspost säljbar mängd virke som uppfyller kvalitets- och måttkraven för kommersiellt gångbart gagnvirke. I fråga om stöd för vård av ungskog ersätts denna förutsättning med krav som gäller trädbeståndets diameter i brösthöjd. Det nuvarande stöd för iståndsättningsdikning ersätts i den nya lagen med stöd för vård av torvmarksskog. De åtgärder som kan stödas vid iståndsättningsdikning är de samma som för närvarande. Avsikten är dock att man inom projekt för vård av torvmarksskog mera helhetsbetonat inom det dikade området skall se över behovet av iståndsättningsdikning, näringssituationen, ordnandet av transportförbindelser samt vården av skogarna och avverkningsarbeten. Ett sätt att sporra till detta är att höja stödet för vård av ungskog och vitaliseringsgödning som sker i samband med projekt för vård av torvmarksskog.

Förutsättningarna för beviljande av stöd för uttag och flisning av energived kvarstår i huvudsak oförändrade. En ny begränsning när det gäller beviljande av stödet är dock att

stöd för uttag av energived endast kan beviljas en gång under trädbeståndets omloppstid. Energived som tillvaratas på de allra kargaste växtplatserna omfattas inte längre av stöd för uttag och flisning av energived.

Stöd för upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald skall enligt propositionen beviljas i form av miljöstöd och stöd för vård av skogsnaturen. Enligt den gällande lagen kan miljöstöd inte beviljas om den minskning av skogsavkastningen eller det ekonomiska bortfall av annat slag som beror på upprätthållande av mångfalden är ringa så som avses i 11 § 1 mom. i skogslagen. Vid bedömningen av förutsättningen beaktas avverkningsvärdet för de skogar som sökanden äger inom samma kommuns område. Det föreslås att förutsättningen slopas. Miljöstödet skall i framtiden basera sig på avverkningsvärdet, från vilket en självriskandel avdras. De åtgärder som kan stödas som projekt för vård av skogsnaturen är i stort sett samma som för närvarande. Nytt är att hyggesbränning enligt den nya lagen skall stödas som ett projekt för vård av skogsnaturen.

Förutsättningarna för beviljande av stöd för bekämpning av rotticka samt stöd för försöks- och utredningsverksamhet kvarstår oförändrade. Stöd beviljas dock inte längre för mekanisk bekämpning av rotticka.

I propositionen föreslås att bestämmelser om stödets belopp skall utfärdas genom förordning av statsrådet. Stödets belopp kan differentieras regionalt utgående från skogsbruksförhållandena och administrativa gränser samt utgående från huruvida det är fråga om eget arbete, arbete som utförs av utomstående eller samprojekt. Den differentiering

av stödnivåerna som utgår från geografiska områden kommer i stora drag att bibehållas.

Stöden beviljas antingen på basis av faktiska kostnader eller till ett visst eurobelopp. Stöd som beviljas till ett visst eurobelopp fastställs på basis av de uppgifter som Skogsforskningsinstitutet har samlat in om kostnader per skogscentral för skogsvårdsarbeten i enskilda skogar. Stöd för faktiska kostnader fastställs enligt en stödprocent som varierar enligt arbetslag, såsom enligt de nu gällande bestämmelserna.

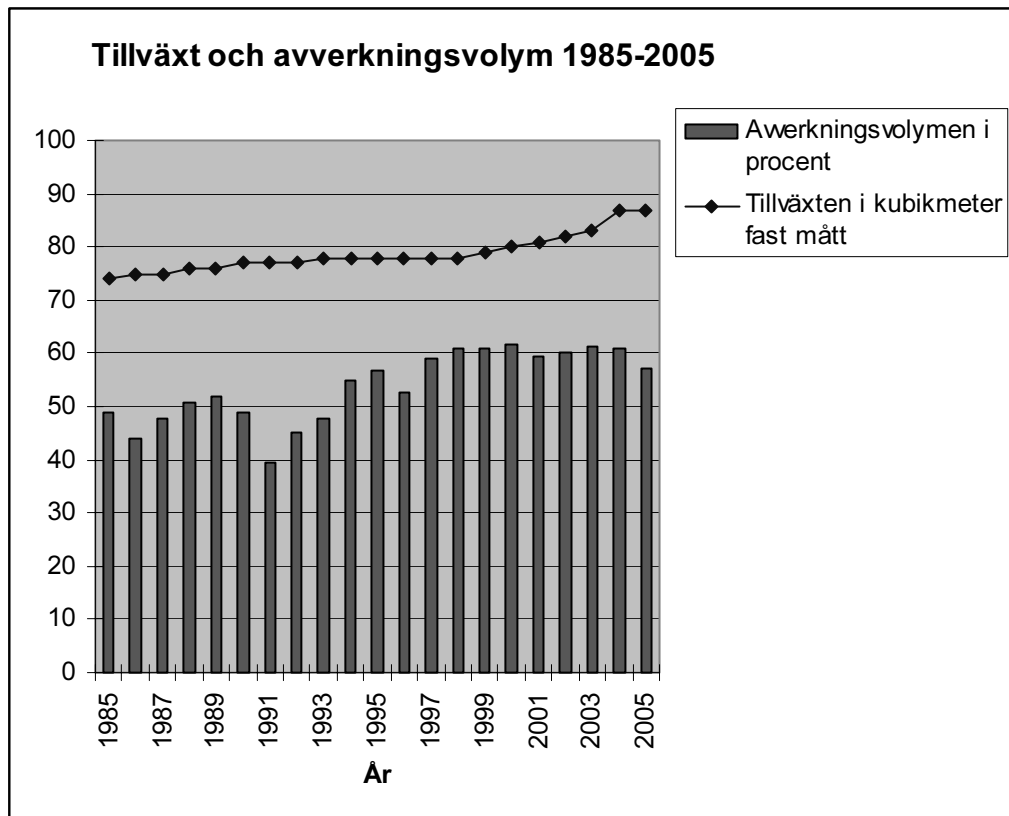
Förmåner som beviljats med stöd av den gällande lagen är inte skattepliktiga. Det föreslås att en motsvarande bestämmelse tas in i inkomstskattelagen.

3. Propositionens konsekvenser

3.1. Ekonomiska konsekvenser

Skogsförbättringsverksamheten i fråga om enskilda skogar utvidgades och den offentliga finansieringen började öka på 1960-talet, då en höjning av skogsindustrins produktionskapacitet antogs som ett centralt mål inom samhällsekonomin. Skogsförbättringsverksamheten var som mest omfattande på 1970-talet. Det har beräknats att man genom dikning och gödsling av torvmark har uppnått en tillväxtökning på ca 15 miljoner kubikmeter per år. Ökningen fortgår ännu. (tabell 5). Dessutom är det skäl att beakta de omfattande skogsodlingsarbeten och åtgärder för vård av plantbestånd i underproduktiva områden som har bidragit till bättre kvalitet av det odlade virket och till skogarnas grovleksutveckling.

Tabell 5

Prestationsmängderna inom skogsvårdsarbeten är beroende av avverkningarna av skogarna och avverkningarnas struktur. I Skogsforskningsinstitutets utredning "Julkinen tuki yksityismetsätäloudessa" (offentligt stöd inom det privata skogsbruket) (publikationsserien Metlan tiedonantoja 923, 2004) konstateras att många skogsförbättringsprojekt även förutsätter avverkningar, vilket tydligt framgår i inriktningen av stödet. Nästan hälften av de markägare som erhållit offentligt stöd åren 1994–1999 hade också sålt virke under denna tid. Av de markägare som avstått från virkeshandel var däremot endast 20 procent användare av stödfinansiering. Det offentliga stödet till skogssektorn i Finland är litet.

Verkningsstiden av skogsförbättringsinvesteringar är ofta betydligt längre än en pri-

vatägd skogsbruksenhets förvaltningstid. Enskilda markägare är dock intresserade att göra investeringar även om deras självfinansieringsandel av de egentliga arbetskostnaderna är betydande och verkningarna av åtgärderna realiserar först efter en lång tid. Vissa år har det t.o.m. rått brist på statlig finansiering.

Stödet beviljas enligt prövning och åtgärderna finansieras inom ramen för de anslag som årligen står till förfogande. Statsrådet beslutade den 23 mars 2006 om ramarna för statsfinanserna för de olika förvaltningsområdena för åren 2007–2011. Enligt utsikterna för statsfinanserna är det möjligt att de medel som anvisas för skogsbruket under ramperioden sjunker med omkring en tiondel. I regeringens budgetproposition för 2007 har ett anslag om 57,88 miljoner euro föreslagits för

tryggande av virkesproduktionens uthållighet under moment 30.66.44, varav det beräknas att 5,5 miljoner euro kommer att användas till uttag och flisning av energived. För främjande av värden av skogsnaturen har man på motsvarande sätt under moment 30.60.45 föreslagit ett anslag om 6,965 miljoner euro, varav det beräknas att 3,960 miljoner euro kommer att användas till miljöstöd och 2,375 miljoner euro till projekt för vård av skogsnaturen.

I den nationella energi- och klimatstrategin har statsrådet tagit ställning till bl.a. understöd för energived. I strategin konstateras att behovet av anslag för uttag och flisning av energived under Kyotoperioden 2008–2012 är 6 miljoner euro per år. Med hjälp av stödet styrs sådant virke till energiproduktionen som inte används som råvara inom industrin eller inte enligt marknadens krav styrs till energianvändning. Anslaget anvisas för tillvaratagande och flisning av klenvirke som huggits i samband med vård av ungskog och skall användas som energived.

Vid utarbetandet av propositionen har man beaktat de möjligheter statsrådets ramar medger för främjandet av skogsbruket samt ställningstagandena i energi- och klimatstrategin. Enligt propositionen skall bestämmelser om finansieringens belopp utfärdas genom förordning av statsrådet. Bedömningen av propositionens ekonomiska konsekvenser baserar sig till stor del på det utkast till förordning som bifogats propositionen.

Det beräknas att skogsvårds- och skogsförbättringsåtgärder årligen kommer att finansieras på det sättet att man även i framtiden använder mest anslag till vård av ungskog, dvs. omkring en tredjedel av det anslag som årligen står till förfogande. Andelen för uttag och flisning av energived beräknas uppgå till cirka 10 procent, andelen för skogsförnyelse till cirka 15 procent och andelen för byggande av skogsväg och iståndsättningsdikning sammanlagt till 15 procent av det anslag som står till förfogande. För planering av arbetena, verkställighetsutredningar och utveckling används årligen omkring en fjärdedel av anslaget.

Lånefinansiering

Slopandet av lånen kommer inte nämnvärt

att påverka arbetsmängden eftersom lånemedel finns tillgängliga på den fria marknaden. Användningen av lån har sjunkit i jämn takt från 524 000 euro i början av detta årtionde till 132 500 euro år 2004. Omkring 75 procent av lånemedlen används i södra Finland till nya skogsvägar, där andelen lånefinansiering har utgjort cirka 25 procent av finansieringen av vägarna.

Om all lånefinansiering ersätts med stöd i enlighet med propositionen ökar behovet av stöd med sammanlagt cirka 50 000 euro räknat utgående från arbetslagen och stödområdena. Det tilläggsbehov av stödmedel som föranleds av att lånefinansieringen slopas är under två procent av alla arbetsresurser. Under övergångstiden på 3–4 år går dessutom resurser åt till den lånefinansiering som behövs för slutförandet av gamla projekt (cirka 100 000 euro per år).

Vid skogscentralerna har cirka 16 000 euro årligen använts för administrationen av beviljandet och användningen av lånefinansiering. Denna summa blir nu över av det statsunderstöd som beviljas skogscentralerna. De beslut som hänför sig till administrationen av gamla lån (fördelningen av lånen och befrielse från panträtt) är avgiftsbelagda beslut och inget statsunderstöd används för beslutsfattandet.

Skogsförnyelse

Propositionen innebär att den skogsförnyelseareal som finansieras minskar från 17 000 hektar (2004) till cirka 14 000 hektar i året. Detta minskar det finansieringsbelopp som behövs för arbetet från 8,2 miljoner euro till 6,2 miljoner euro. Minskningen av prestationsmängderna beror på flera faktorer. Den viktigaste faktorn är att beskogning av ur bruk tagna åkrar utesluts ur stödsystemet, varvid behovet av stödanslag minskar med cirka 1,7 miljoner euro per år.

Man slopar det stöd på 70 procent som använts inom stödområde III för genomförandekostnader för sådana objekt där rotprisinkomsterna varit högst dubbla i relation till förnyelsekostnaderna. Sådana här objekt har årligen omfattat cirka 2 000 hektar. I fråga om dessa objekt skall stödnivån vara av samma storlek som för andra skogsförnyelseobjekt inom stödområde III, dvs. 55 pro-

cent. Rotprisvärdet får då uppgå till högst 1 800 euro per hektar. Det årliga behovet av stöd sjunker då med sammanlagt cirka 120 000 euro i fråga om dessa objekt. Då definitionen förenhetligas förenklas regleringen av finansieringen av skogsförnyelse.

Kravet på enhetliga skogsförnyelseområden slopas, men avsikten är att den minsta godtagbara figuren skall omfatta 0,5 hektar, vilket i praktiken inom skogsplaneringen använts som minsta åtgärdsfigur. Arealen av slutavverkningar i enskilda skogar är i medeltal 1–2 hektar i södra Finland. Figurens storlek och antalet figurer inverkar i väsentlig grad på kostnaderna för terrängundersökningar inom projektet. Som minimiareal för projekt som hänför sig till skada i naturen godkänns fortfarande 0,5 hektar.

Stamkvistning av kvalitetsträd och bekämpning av rotticka

Då stamkvistning av kvalitetsträd och mekanisk bekämpning av rotticka, dvs. avlägsnande av stubbar, utesluts ur stödsystemet minskar anslagsbehovet med cirka 800 000 euro.

Vård av ungskog

Den sammanlagda arealen som omfattas av vård av plantbestånd som finansieras enligt de stödvillkor som anges i propositionen beräknas öka från nuvarande cirka 67 000 hektar till cirka 90 000 hektar, eftersom stödet kommer att omfatta objekt som enligt nuvarande bestämmelser inte kan finansieras. Enligt statistiken utförs arbetet som avlönat arbete i fråga om cirka 10 000 hektar och som eget arbete i fråga om cirka 12 000 hektar. Behovet av finansiering av plantbeståndsvården kan förväntas öka enligt utkastets stödnivå från 8,6 miljoner euro (år 2004) till över tio miljoner euro.

Det beräknas att antalet finansieringsbara vårdobjekt (unga gallringsskogar) inom utvecklingsklass 2 sjunker till omkring en femtedel när stödet per vårdad hektar fastställs till samma storlek för hela arbetslaget. De årliga prestationsmängderna beräknas sjunka från 73 000 hektar (2004) till cirka 50 000

hektar. Finansieringsbehovet i fråga om vård av unga gallringsskogar minskar också då stödnivån sjunker. Behovet av finansiering av vård av unga gallringsskogar kan förväntas minska på den föreslagna stödnivån från 15,2 miljoner euro (år 2004) till under 10 miljoner euro.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att det sammanlagda anslag som behövs för vård av ungskog kommer att kvarstå på en nivå på cirka 20 miljoner euro, men att finansieringens tyngdpunkt överförs på plantbestånden.

Uttag och flisning av energived

I undersökningen ”Metsäenergian tuotannon, korjuun ja käytön kustannustehokkuus sekä tukijärjestelmän vaikuttavuus päästökaupan olosuhteissa” (Kostnadseffektiviteten inom produktion, tillvaratagande och användning av skogsenergi samt stödsystemets effekt i utsläppshandelsförhållanden) som jord- och skogsbruksministeriet beställt hos Pöyry Forest Industry Consulting Ab i början på 2006 konstateras att produktionskostnaderna för klenvirke tack vare det stöd som anvisats för uttag och flisning av energived är konkurrenskraftiga jämfört med flis av avverkningsrester. I den nämnda undersökningen konstateras bl.a. följande om hur det gällande stödsystemet fungerar:

- stödet överlappar inte systemet med utsläppshandel
- stödet förbättrar i väsentlig grad lönsamheten hos tillvaratagande av klenvirke
- genom stödet främjas både energiproduktionens, skogsbrukets och skogsindustrins verksamhet
- den ekonomiska nyttan fördelas på de olika delarna av produktionskedjan
- inverkan på den totala användningen av klenvirke är relativt liten, och de nuvarande stödformerna och utbetalningsgrunderna begränsar i någon mån uttag av energived, men förhindrar relativt effektivt att gagnvirke bränns.

Eftersom användning av klenvirke som inte lämpar sig för industrin inte är lönsam utan statligt stöd föreslås att stödet för uttag och

flisning av energived och stödvillkoren enligt den nuvarande lagen i huvudsak tas in oförändrade i den nya lagen.

Stödet för uttag av energived per kubikmeter tillvaratagen energived skall hållas på den nuvarande nivån, dvs. 7 euro per kubikmeter fast mått. Det föreslås att även stödet för flisning av energived skall ligga kvar på den nuvarande nivån, dvs. 1,7 euro per kubikmeter fast mått. Den kraftiga utvecklingen av energimarknaderna påskyndas av utsläppshandel. Energived med liten diameter som tillvaratas på objekt för vård av ungskog används dock i huvudsak i små värmeverk som inte omfattas av systemet med utsläppshandel. Prisutvecklingen i fråga om energived som tillvaratagits på objekt för vård av ungskog möjliggör inte för närvarande att det statliga stödet sänks, för att den gynnsamma utvecklingen inom användningen av energived med liten diameter inte äventyras. År 2005 användes cirka 5,1 miljoner euro för uttag och flisning av energived. I regeringens energi- och klimatpolitiska strategi föreslås att 6 miljoner euro årligen används för uttag och flisning av energived som tillvaratas på objekt för vård av ungskog.

Sysselsättningsarbete

Det föreslås att finansieringen av vård av ungskog och uttag av energived som utförs som sysselsättningsarbete slopas. Betydelsen av de arbeten som utförts som sysselsättningsarbeten har varit liten (cirka 15 årsverken) och slopandet av finansieringen av dem innebär ingen nämnvärd inbesparing eftersom stöd som höjts med 10 procentenheter har kunnat beviljas för dessa arbeten inom vården av ungskog och stödet inom uttag av energived har varit 1,7 euro högre per kubikmeter fast mått än vid vanligt arbete.

Hyggesbränning

En överföring av finansieringen av hyggesbränning från åtgärder för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet till projekt för vård av skogsnaturen förutsätter att det anslag som använts för hyggesbränning överförs från moment 30.60.44 (*Stöd för tryg-*

gande av virkesproduktionens uthållighet) till moment 30.60.45. (*Främjande av vården av skogsnatur*) En eventuell ökning av hyggesbränningens omfattning skall beaktas när användningen av anslaget under moment 30.60.45 (*Främjande av vården av skogsnatur*) planeras. De senaste åren har cirka 100 000 euro årligen beviljats i statligt stöd för hyggesbränning.

Vattenvård

Finansiering av vattenvårdsåtgärder helt och hållet med statligt stöd ökar behovet av anslag inom vården av torvmarksskog jämfört med den nuvarande finansieringen av istandsättningsdikning. Stödet sporrar markägarna att i fortsättningen som del av projekt godkänna mera omfattande och effektfulla vattenvårdsåtgärder än för närvarande. Behovet av tilläggsanslag beräknas utgöra cirka 800 000 euro.

Skogsbruksplan

Enligt propositionen är stödnivån i fråga om lägenhetsbaserat arbete skall inte längre vara bunden till en uppdaterad skogsbruksplan. Man håller som bäst på att revidera systemet med skogsplanering och det är inte motiverat att binda stödnivån till ett system som är under utveckling. Ändringen av skogsbruksplanen föranleder årligen ett behov av tilläggsstöd på cirka 530 000 euro enligt den föreslagna stödnivån.

Verkställighetsutredningar och planering av arbetena

En utredning av de kostnader som föranleds av planering av arbetena och utarbetande av verkställighetsutredningar har visat sig vara ganska svår att genomföra eftersom dessa kostnader som föranleds organisationen är interna kostnader. Därför har man genom en förordning av jord- och skogsbruksministeriet fastställt en genomsnittlig maximistödnivå för dessa kostnader. Den gällande stödnivån har varit i bruk sedan början av år 2002 och arbeten har årligen genomförts inom ramen

för de anslag som reserverats för dem.

Det är nödvändigt att beloppet av stöd som beviljas för finansiering av de kostnader som föranleds av utarbetande av verkställighetsutredningar och planering proportionellt behålls på samma nivå som nu i förhållande till de anslag som står till förfogande. Med beaktande av de totala kostnaderna för skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten som delfinansieras av staten används cirka 15 procent av dessa kostnader till planering och utarbetande av verkställighetsutredningar.

Miljöstöd

I grunderna för beviljande av miljöstöd föreslås en övergång till objektsrelaterad granskning. Det är sannolikt att markägarna kommer att ansöka om miljöstöd för objekt som enligt de gällande bestämmelserna inte omfattas av stödet. Detta ökar anslagsbehovet. Å andra sidan gör gränsen för det lägsta stödbelopp som kan beviljas, 500 euro per avtal, att de allra minsta objekten faller utanför stödets tillämpningsområde. Det att stödet fastställs endast på basis av ersättning enligt skogens avverkningsvärde minskar samtidigt behovet av stöd i den mån att ändringarnas inverkan på behovet och användningen av anslaget beräknas ta ut varandra.

Vård av torvmarksskog

Avsikten är att för objekt för vård av torvmarksskog utbetalas förhöjt stöd för skogsvårdsarbeten. Det förhöjda stödet som behövs för främjandet av vård och avverkning av trädbestånd i dikade torvmarksskogar ökar behovet av finansiering med cirka 200 000 euro per år. Enligt skogsforskningsinstitutets utredningar räcker rensning eller komplettering av diken ofta inte till för en gynnsam utveckling inom dikade områden. Omfattningen av trädbestånd som avdunstar vatten samt skicket med avseende på skogsvården inverkar på den ekonomiska nytta som kan erhållas genom rensning av diken.

Ändringar i informationssystemet

Genomförandet av de ändringar i skogscentralernas informationssystem KEMERA som

föranleds av propositionen kräver en engångsinvestering på cirka 200 000 euro.

3.2. Miljökonsekvenser

Miljöstödet för skogsbruk är den frivilliga vårdmetod av ny typ som varit längst i bruk. Den har redan etablerat sin ställning som en metod att garantera skogsnaturens mångfald. En justering av grunderna för miljöstödet för med sig nya objekt inom ramen för avtalen och ger markägarna möjlighet till vård av skogarnas biologiska mångfald i mindre skala. Intresset för miljöstöd kan förväntas fortsätta öka.

Om skogsvården i de enskilda skogarna bibehålls på samma nivå som för närvarande har det på lång sikt en betydande inverkan på skogarnas produktionsförmåga och hälsotillstånd. En övergripande vård av dikade torvmarker som inkluderar vattenvårdsåtgärder främjar bevarandet av avverkningsmöjligheter i skogarna inom dessa områden och minskar skogsbrukets skadliga verkningar i vattendragen. Ändringen i villkoren för finansiering av vattenvårdsåtgärder kommer att öka markägarnas intresse för att förverkliga åtgärderna i rätt tid och i tillräckligt omfattande utsträckning.

Mängden kol som är bunden till skogarna ökar när man genom skogsvård och hållbar användning av skogarna tryggar trädbeståndets tillväxt och livskraft. Livskraftiga skogar klarar även bättre av föroreningar i luften och försurning av marken. Risken för skogsförstörelse kan öka till följd av klimatförändringen.

Stödandet av användningen av virkesenergi främjar genomförandet av regeringens klimat- och energipolitiska strategi (överlämnades till riksdagen 30.11.2005). Om man ersätter användningen av brännolja med användning av virkesenergi minskar utsläppen av koldioxid med cirka 0,6 ton per kubikmeter fast mått. Stora mängder virke med liten diameter lämnas att förmultna i skogarna. Med avseende på kolets kretslopp är det inte stor skillnad om virke förmultnar eller bränns. För att fördröja växthuseffekten skulle det vara förmånligast att binda kolet till biomassa i så stor utsträckning och för så lång tid som möjligt. Förutom i växande

trädbestånd kan kol lagras i träprodukter och byggnader av trä.

I den boreala barrskogszonen utgör skogsbränder en viktig del av naturens kretslopp. Dessutom förorsakade människan ofta skogsbränder fram till början av 1900-talet. Eftersom skogsbränder under de senaste hundra åren i huvudsak har förhindrats är de arter av organismer som specialiserat sig på brända träd utrotningshotade. Avsikten med att förbättra finansieringsvillkoren för hyggesbränning är att främja hyggesbränningen och på så sätt förbättra dessa arters levnadsförhållanden.

3.3. Konsekvenser för myndigheternas verksamhet

Med tanke på skogcentralernas myndighetsfunktion minskar förenklade finansieringsvillkor i synnerhet inom vård av ungskog och ett färre antal arbetslag antalet objekt som skall granskas i terrängen. Också de administrativa granskningarna underlättas i någon mån. Förenklade finansieringsvillkor bidrar till att minska antalet felaktiga finansieringsansökningar. Även den rådgivning som markägarna och aktörerna behöver förväntas minska från nuvarande nivå.

Av det statsunderstöd som beviljats skogcentralerna för verkställandet av finansieringslagen (cirka fem miljoner euro) används cirka en miljon euro årligen till sådana terrängundersökningar som avses i finansieringslagen. Om mängden terrängarbete minskar med t.ex. 20 procent innebär det en inbesparing på cirka 200 000 euro per år. Vid terrängundersökningarna kan man förbättra produktiviteten avsevärt genom att skaffa nya elektroniska arbetsredskap och ett informationssystem som lämpar sig för rapporteringen.

Ändringen i finansieringsgrunderna i fråga om miljöstödet minskar administrationen, men då antalet finansieringsobjekt ökar kommer det inte att minska på det arbete som behövs för denna åtgärd.

Om man inom vården av ungskog förenklar finansieringsvillkoren och övergår till ett lika högt ersättningsbelopp i euro för ett helt arbetslag inom ett visst stödområde bidrar detta till att minska både arbetsmängden för

dem som utarbetar verkställighetsutredningar och arbetsmängden inom skogscentralens granskning. De särskilt svåra projekten för vård av plantbestånd har dessutom endast omfattat cirka fem procent av objekten för vård av ungskog per år.

Revideringen av finansieringslagen kräver av myndighetsfunktionen en avsevärd satsning på utbildning och rådgivning under de första åren lagen är i kraft.

3.4. Samhälleliga konsekvenser

Eftersom skogsbruk i Finland bedrivs i hela landet fördelas inkomsterna från skogsbruket och sysselsättningsmöjligheterna jämnt över hela landet. Industrin och service är ofta koncentrerade till vissa orter och kan i enlighet med produktionsbranschens mål flyttas dit där branschen har bästa verksamhetsförutsättningar.

De åtgärder som vidtas i enskilda markägares skogar har en avgörande inverkan i fråga om virkesanvändningen. Av det inhemska virke som används inom skogsindustrin kommer över 80 procent från enskilda markägares skogar. Stödbeloppen per lägenhet är relativt små. De åtgärder som finansieras är små eftersom skogsbruksenheterna endast omfattar 34 hektar i genomsnitt. Nästan hälften av skogsbruksenheterna har en areal på endast 5–20 hektar.

Genom det skogsvårds- och skogsförbättringsarbete som finansieras av staten har man årligen uppnått en arbetsinsats på cirka 2500–3000 årsverken. I synnerhet verksamheten i östra och norra Finland har skapat arbetsplatser i avlägsna landsbygdsområden där annan näringsverksamhet inte har kunnat sysselsätta befolkningen.

Det statliga finansieringsstödet täcker endast en del av de kostnader som föranleds av arbetena och dess betydelse som sporrande faktor för god skogsvård är mycket stor i synnerhet inom de skogsområden som har den sämsta avkastningen. Inom högvastande skogsområden i södra Finland har markägarna med inkomsterna från skogsbruket möjlighet och tack vare den snabbare realiseringen av skogsvårdsarbeten även vilja att själva finansiera största delen av sitt arbete. Den verksamhet som finansieras av staten

täcker i hela landet cirka 30 procent av kostnaderna för skogsvårds- och skogsförbättringsarbetena.

Då åkerbeskogningen uteslutits ur de åtgärder som finansieras innebär det att åkrarna i framtiden kan användas t.ex. för produktion av bioenergi.

Propositionen har inga konsekvenser i fråga om graderingen av stödet. Den övergripande vården av dikade områden som ingår i vården av torvmarksskog och den förhöjda stödnivån för skogsvårdsarbeten som utförs i samband med vård av torvmarksskog beräknas ha positiva konsekvenser inom områden där en större andel av trädbeståndets tillväxt än genomsnittligt koncentreras till dikade områden.

Genom propositionen försöker man påverka så att de prestationsmängder som i det nationella skogsprogrammet 2010 fastställts för skogsvårdsarbeten och grundliga förbättringar kan uppnås och dessutom bidra till att främja sysselsättningen inom skogsbruket. Genomförandet av Finlands nationella skogsprogram 2010 har följts genom årliga utredningar samt genom en utvärdering av programmet ur miljöperspektiv år 1999. År 2002 lät man genomföra en utomstående utvärdering av skogsprogrammet. Dessutom har statens revisionsverk utvärderat programmet år 2004. I dessa sammanhang har man också utvärderat utfallet av de skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten som genomförts med statlig finansiering. Avsikten är att samma förfarande skall fortsätta även i samband med det nationella skogsprogrammet 2015 som är under beredning.

De stöd som avses i propositionen har ingen direkt inverkan på företagsverksamheten eftersom största delen av stödet för skogsbruket i form av stödbelopp på några hundra euro riktas till små lägenhetsrelaterade arbeten i enskilda markägares skogar. Markägarna utför framför allt skogsvårdsarbete själva medan man låter utomstående utföra projekt som hänför sig till skogsvägar och vård av torvmarksskog, vilka oftast genomförs som arbeten som är gemensamma för flera lägenheter. Antalet företagare har presenterats i tabell 4.

Antalet skogsbruksföretagare som erbjuder tjänster direkt till markägarna har ökat de senaste åren. Skogscentralernas och skogs-

vårdsföreningarnas betydelse är fortfarande stor vad gäller planeringen och ledningen av arbeten. Skogsvårdsföreningarna har 650 ordinarie skogsarbetare i sin tjänst och dessutom verkar en del av skogsarbetarna som företagare som erbjuder sina tjänster till markägarna genom skogsvårdsföreningarnas förmedling. Skogscentralerna har inga egentliga skogsarbetare i sin tjänst. Skogscentralerna planerar och förverkligar närmast skogsvägs- och iståndsättningsdikningsprojekt på basis av entreprenader. Skogscentralerna låter utföra jordbyggnadsföretag utföra de egentliga arbetena. Företagen väljs på basis av entreprenadanbud.

Till den del en anskaffning som finansieras med stöd omfattas av tillämpningsområdet för bestämmelserna om offentlig upphandling skall markägaren konkurrensutsätta det arbete som skall utföras. I propositionen vill man betona markägarens ställning som beställare av arbeten t.ex. i fråga om vägbyggen och iståndsättningsdikning. Propositionen innehåller ingen bestämmelse om s.k. passiva delägare. Stöd kan i fortsättningen endast beviljas till en markägare som ansökt om stöd.

De föreslagna ändringarna i stödsystemet beräknas inte i sig ha några betydande konsekvenser för företagsverksamheten i skogsbranschen. Drivningsarbete som inte omfattas av stödsystemet är i praktiken helt företagarbaserat och till sin omsättning nästan tioudubbelt jämfört med skogsförbättringsverksamheten.

Andelen kvinnor bland markägarna håller på att öka. Enligt utredningar är omkring en fjärdedel av skogsägarna kvinnor och en femtedel av de privata skogarnas areal ägs av kvinnor. Siffrorna är dock en underskattning eftersom man i fråga om samägda lägenheter oftast uppgivit mannen, som ansvarar för lägenhetens skogsärenden, som enda ägare. Regionalt sett varierar andelen kvinnor bland ägarna inte nämnvärt. Andelen kvinnor är i genomsnitt större bland markägare som är över 60 år gamla. Kvinnorna som skogsägare betonar ekonomisk trygghet och rekreationsvärden. Några skillnader i hur kvinnor och män ansöker om skogsbruksstöd har inte konstaterats. Propositionen beräknas inte ha några konsekvenser i fråga om jämställdhet mellan könen.

4. Beredningen av propositionen

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 22 januari 2003 en arbetsgrupp som fick i uppdrag att göra upp ett förslag till proposition med förslag om ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Arbetsgruppens uppdrag och sammansättning ändrades den 24 oktober. Uppdraget ändrades med avseende på tidfristerna och så att de ändringsbehov som föranleds av grundlagen bereds som tjänsteuppdrag vid ministeriet i stället för i arbetsgruppen. I arbetsgruppen ingick representanter för jord- och skogsbruksministeriet, handels- och industriministeriet, miljöministeriet, Tavastlands-Nylands skogscentral, Norra Österbottens skogscentral och Centralförbundet för lant- och skogsbruksproducenter MTK rf. Arbetsgruppen för lagen om finansiering av skogsbruket överlämnade den 19 maj 2004 sin promemoria till jord- och skogsbruksministeriet. Arbetsgruppen föreslog ändringar i bl.a. värden av ungskog, användningen av energived och miljöstödet. Utlåtande om promemorian har begärts hos cirka 80 olika instanser.

Vid jord- och skogsbruksministeriet bereddes som tjänsteuppdrag regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lag om ändring och temporär ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Avsikten med ändringen var att öka användningen av energived. Lagen om ändring och temporär ändring av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk utfärdades den 19 november 2004. Riksdagen förutsatte att lagens temporära bestämmelser om ändringar i stödet för uttag och flisning av energived inte sätts i kraft innan det har bekräftats att motsvarande stödbestämmelser kan tillämpas efter år 2005 utan att statens övriga stöd till skogsvårds- och skogsförbättringsåtgärder sänks. Lagen har inte satts i kraft.

En totalrevidering av lagen har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. I samband med beredningsarbetet ordnade ministeriet i maj 2005 ett seminarium om finansieringslagen till vilket ett stort antal representanter för intressentgrupperna hade inbjudits. På seminariet presenterade ministeriet de planerade ändringarna i finansieringen och deltagarna fick framföra sina synpunkter på dem. Utlåtanden om utkastet

till proposition begärdes hos över 60 olika instanser och över 60 remissorgan gav sitt utlåtande. Utgående från utlåtandena har beredningen av propositionen fortsatt som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Under den fortsatta beredningen har representanter för justitieministeriet och finansministeriet hörts och man har strävat efter att beakta deras åsikter vid slutförandet av propositionen.

5. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

5.1. Samband med andra propositioner

Jord- och skogsbruksministeriet tillsatte den 19 oktober 2005 en arbetsgrupp med uppgift att utreda de uppgifter som ankommer på skogscentralerna som innefattar betydande offentlig makt samt utarbeta ett förslag hur dessa uppgifter skall ordnas på ett ändamålsenligt sätt och med iakttagande av kraven i grundlagen. Arbetsgruppen överlämnade den 28 februari 2006 sin promemoria till jord- och skogsbruksministeriet. Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid jord- och skogsbruksministeriet. Avsikten är att regeringspropositionen skall överlämnas till riksdagen i oktober 2006. Det är ändamålsenligt att propositionerna behandlas samtidigt.

Propositionen hänför sig till budgetpropositionen för 2008. I propositionen uppskattas att det meddelandeförfarande gällande statligt stöd som baserar sig på Europeiska gemenskapens lagstiftning tar så lång tid att det inte är möjligt att sätta i kraft den nya lagen redan vid ingången av 2007. Även om meddelandeförfarandet slutförs under 2007 är det med beaktande av aspekter som hänför sig till budgetpropositionen inte ändamålsenligt att sätta lagen i kraft mitt under budgetåret.

5.2. Samband med internationella förpliktelser

Europeiska gemenskapens regler om statligt stöd ingår i artiklarna 87—89 i fördraget om upprättandet av europeiska gemenskapen.

Kommissionen granskar i samarbete med medlemsstaterna fortlöpande alla stödprogram som förekommer i medlemsstaterna. Kommissionens allmänna tillsyn över statliga stöd baserar sig på anmälan om stödprogram, dvs. notifikation, till kommissionen, godkännande av stödprogrammen i kommissionen samt medlemsstaternas rapportering om tillämpningen av stödprogrammen.

Enligt artikel 88 i fördraget om upprättan-

det av europeiska gemenskapen skall kommissionen underrättas om en plan att ändra stödet i så god tid att kommissionen kan yttra sig om planen. Avsikten är att en skrivelse om saken skall sändas till kommissionen genast efter utskottets behandling. Den föreslagna lagen kan inte sättas i kraft förrän kommissionen har godkänt stödsystemet i dess helhet.

DETALJMOTIVERING

1. Lagförslag**1.1. Lag om finansiering av skogsbruk****1 kap. Allmänna bestämmelser**

1 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om syftet med lagen. Syftet med lagen är att främja till god vård och användning av skogarna. Med finansieringen styrs markägarna till att bevara skogarnas livskraft, mångfald, produktivitet och förnybarhet. Främjandet fokuseras på sådana åtgärder som överstiger de krav som i lagstiftningen ställts på värden och användningen av skogen. Eftersom t.ex. 8 § i skogslagen och 3—5 § i skogsförordningen (1200/1996) förutsätter att ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd åstadkoms inom en rimlig tid efter förnyelseavverkning är det den föreslagna lagens uppgift att sporra markägarna att sköta det plantbestånd som åstadkommit så att det utvecklas till ett så produktivt och friskt bestånd som möjligt.

Miljöstödet utgör dock ett undantag från principen att stödet riktas till åtgärder som överskrider kraven i lagstiftningen. Ett annat undantag utgörs av stöd för skogsförnyelse till den del det är fråga om åtgärder som avses i 9 § 1 mom. 2 punkten i lagförslaget. Även om det med stöd av skogslagen är markägarens skyldighet att åstadkomma ett nytt trädbestånd efter förnyelseavverkning kan avverkningsinkomsterna från virkesfattiga bestånd eller bestånd där virket är av ringa värde bli så låga att sådana områden helt skulle komma att stå utanför avverkningsåtgärderna om man inte med statligt stöd för förnyelsekostnader sporrar till utnyttjande även av sådana områden. I synnerhet i norra Finland har betydelsen av statligt stöd varit mycket stor när det gällt att åstadkomma återväxt i virkesfattiga områden. En förutsättning för beviljandet av stödet är dock att områdena lämpar sig för skogsodling.

2 §. I paragrafen anges lagens tillämpningsområde. Enligt paragrafen kan finansieringen endast riktas till skogar som omfattas av det tillämpningsområde som anges i 2 § i skogslagen. Enligt 2 § 1 mom. 1 punkten i

skogslagen hör skyddsområden som inrättats med stöd av naturvårdslagen inte till skogslagens tillämpningsområde. I detta föreslås dock ett undantag i fråga om de skogar som hör till de enskilda naturskyddsområden som omfattas av statsrådets beslut gällande ett riksomfattande strandskyddsprogram.

Enligt paragrafen skall finansiering också kunna riktas till enskilda naturskyddsområden. Med naturskyddsområden avses i paragrafen de enskilda skyddsområden enligt naturskyddslagen (1096/1996) där användningen av skogar enligt fridlysningsbestämmelserna är tillåten. Med tanke på jämlikheten mellan markägarna är det nödvändigt att samma finansieringsmöjligheter som i andra enskilda skogar även erbjuds för skogsvårdsarbeten inom dessa objekt.

Finansieringen anses gälla de i paragrafen avsedda skogarna också i fall där en del av åtgärderna görs på andra objekt vilka dock gränsar till de skogar som avses i den föreslagna paragrafen. Det villkor gällande riktningen av finansieringen som avses i den föreslagna paragrafen uppfylls då den åtgärd som vidtas inom ett annat objekt, t.ex. en vattenvårdsåtgärd, kan motiveras med avseende på värden och användningen av just de skogar som avses i paragrafen. Bestämmelsen är ny, men med tanke på inriktningen av finansieringen motsvarar den nuvarande praxis. Dessutom förutsätts att finansieringen beviljas inom ramen för anslagen i statsbudgeten. Finansieringen beviljas sålunda fortfarande enligt prövning, varför markägare inte har subjektiv rätt till finansiering enligt denna lag. Finansieringen beviljas i form av stöd.

3 §. I 1 mom. bestäms att utöver den föreslagna lagen även statsunderstödslagen i tillämpliga delar skall tillämpas på stödet, om inte något annat bestäms i den föreslagna lagen. Statsunderstödslagen är en allmän lag som gäller statsunderstöd som beviljas enligt prövning. Statsunderstödslagen innehåller detaljerade bestämmelser om användning, övervakning och återkrav av statsunderstöd. I regel tillämpas statsunderstödslagen som komplement. På stöd som avses i den föreslagna lagen tillämpas emellertid inte 7 § 1 mom. 3 punkten eller 13 § 3 och 4 mom. i statsunderstödslagen.

I 7 kap. i statsunderstödslagen föreskrivs om allmänna villkor för beviljande av statsunderstöd. I princip tillämpas paragrafen i fråga också på stöd som avses i den föreslagna lagen. Enligt den nämnda 7 § 1 mom. 3 punkten är ett av villkoren att beviljandet av statsunderstöd skall anses vara nödvändigt med beaktande av annat offentligt stöd som sökanden erhållit samt arten och omfattningen av det projekt eller den verksamhet som är föremål för statsunderstödet. I detaljmotiveringen till bestämmelsen konstateras att sökandens egen finansiella ställning ligger till grund för bedömningen av hur nödvändigt statsunderstödet är. Det stöd som avses i den föreslagna lagen avviker i detta hänseende från de understöd som avses i statsunderstödslagen. I den nu gällande lagen är beviljandet av stöd inte bundet till markägarens finansiella ställning. Det är ändamålsenligt att bevara denna princip i den föreslagna lagen. Därför föreslås en bestämmelse i 1 mom. om att den bestämmelse om behovsprövning som nämns i statsunderstödslagen inte tillämpas på stöd som avses i denna proposition.

I 13 § 3 mom. i statsunderstödslagen bestäms om statsunderstödstagarens skyldighet att använda sådan egendom vars anskaffning eller grundliga förbättring har understötts med statsunderstöd för ändamål som avses i statsunderstödsbeslutet och under den i statsunderstödsbeslutet angivna användningstiden. Under användningstiden får egendomen inte på ett bestående sätt användas för något annat ändamål, och ägande- eller besittningsrätten till egendomen får inte överlåtas till någon annan. Bestämmelsen tillämpas på investeringsunderstöd som beviljats för anskaffning eller grundlig förbättring av en viss egendom där avsikten med det beviljade understödet är att den understödda egendomen skall användas under en viss tid för det ändamål som fastställts i statsunderstödsbeslutet. I sak är det fråga om villkor och begränsningar gällande användningen av statsunderstöd då statsunderstöd beviljas i form av investeringsunderstöd och avsikten är att stöda en verksamhet som är avsedd för en längre tid. I 13 § 4 mom. i statsunderstödslagen bestäms om användningstiden för egendom som är föremål för statsunderstöd om statsunderstödet i annat syfte än för stödjande av

näringsverksamhet har beviljats för anskaffning eller grundlig förbättring av fast egendom, en byggnad eller en lägenhet i en byggnad. Bestämmelsen tillämpas på understöd som beviljas för anskaffning och grundlig förbättring av fastigheter, byggnader eller lokaler som används för ett allmännyttigt ändamål eller ett därmed jämförbart ändamål. Enligt 15 § i den gällande lagen är en markägare som har dragit nytta av skogsförnyelse, iståndsättningsdikning eller byggande av skogsväg skyldig att i 15 år efter att den för projektet beviljade finansieringen betalats i dess helhet dra försorg om skötseln och underhållet av det område eller den skogsväg som åtgärden har omfattat. I 30 § i lagförslaget tas en motsvarande bestämmelse in, vilken gäller stöd som beviljats för skogsförnyelse, vård av torvmarksskog och byggande av skogsväg. Bestämmelserna i 13 § 3 och 4 mom. i statsunderstödslagen lämpar sig inte väl för de stöd som avses i propositionen. Det stöd som avses i propositionen beviljas inte för anskaffning av egendom. En markägare som har dragit nytta av skogsförnyelse, byggande av skogsväg och vård av torvmarksskog är skyldig att i 10 år efter att den för projektet beviljade finansieringen betalats i dess helhet dra försorg om underhållet av området eller skogsvägen. Utöver vård- och underhållsskyldigheten är det inte heller ändamålsenligt att på det stöd som avses i den föreslagna lagen tillämpa de begränsningar gällande användningen av understöd som anges i 13 § 3 och 4 mom. i statsunderstödslagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om statsbidragsmyndigheten. Enligt 4 § 1 mom. i statsunderstödslagen avses med statsbidragsmyndighet den myndighet till vars uppgifter ärenden som gäller statsunderstödet i fråga hör enligt lagstiftningen. De uppgifter som avses i paragrafen ankommer på jord- och skogsbruksministeriet, skogscentralerna och Landsbygdsverket. På jord- och skogsbruksministeriet ankommer de statsbidragsmyndighetsuppgifter som gäller försöks- och utredningsverksamhet medan övriga föreslagna statsbidragsmyndighetsuppgifter gällande stödet ankommer på skogscentralen. Nytt är, att Landsbygdsverket skall besluta om återkrav av de stöd som skogscentralen har beviljat, samt om hävning och uppsäg-

ning av miljöstödsavtal. Skogscentralerna sköter för närvarande de myndighetsuppgifter som baserar sig på den gällande lagen. Ett undantag utgörs av uppgifter gällande in- drivning av lån, som enligt den gällande la- gen ankommer på länsstyrelsen. Det föreslås dock att lånen slopas.

Paragrafens 3 mom. hänför sig till tillämp- ningen av bestämmelser gällande offentlig upphandling. Om stödtagaren köper en vara eller en tjänst och andelen offentligt stöd ut- gör minst hälften av upphandlingens värde skall i regel lagstiftningen om offentlig upp- handling tillämpas. Det är då fråga om en så- dan situation där stödet fastställs på basis av de faktiska kostnaderna för upphandlingen, varvid upphandlingens värde inverkar direkt på stödbeloppet. Den nationella upphand- lingslagstiftningen revideras för närvarande. En regeringsproposition (RP 50/2006 rd.) om saken har överlämnats till riksdagen våren 2006. Genom propositionen genomförs Eu- ropaparlamentets och rådets direktiv om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av byggtreprenader, varor och tjänster 2004/18/EG (s.k. upphandlingsdirek- tiv) och Europaparlamentets och rådets di- rektiv om samordning av förfarandena vid upphandling på områdena vatten, energi, transporter och posttjänster 2004/17/EG (s.k. försörjningsdirektiv), vilka har givits den 31 april 2004. Lagförslagets innehåll motsvarar i huvudsak den gällande lagstiftningen om upphandling. I fråga om finansieringen av skogsbruk är den mest betydande förändring- en att lagen inte tillämpas på upphandlingar som understiger det nationella tröskelvärde- t. Enligt propositionen är de nationella tröskel- värdena i upphandlingslagen 15 000 euro vid upphandling av varor och tjänster och 100 000 euro i fråga om byggnadsentreprenader. Om upphandlingslagstiftningen inte tillämp- as av den orsaken att upphandlingen under- stiger det nationella tröskelvärde förutsätts enligt 3 mom. att stödtagaren på annat sätt har sett till att anskaffningen blivit så för- månlig som möjligt. Valet bör då falla på det anbud som är billigast eller med tanke på ekonomin som helhet förmånligast. Stödtaga- ren skall begära ett tillräckligt antal anbud av olika aktörer. När det bedöms huruvida anta- let är tillräckligt skall antalet potentiella aktö- rer beaktas. Om det finns endast en aktör

som i praktiken kan genomföra uppgiften fö- religger ingen skyldighet att begära flera an- bud.

4 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om villkor som gäller stödtagaren. Såsom en- ligt 2 § i den gällande lagen riktas stöden till enskilda markägare. Enligt 1 mom. i den fö- reslagna paragrafen kan stöd för flisning av energived, projekt för vård av skogsnaturen och bekämpning av rotticka även beviljas andra än enskilda markägare. Med stöd avses i detta moment både stöd för genomförande av arbeten och projekt och stöd för utarbe- tande av planer och verkställighetsutredning- ar. På så sätt beviljas stödet för planering och verkställighetsutredning till markägaren. Stöd för bekämpning av rotticka, dvs. stöd för genomförandet av arbetet och stöd för ut- arbetande av en verkställighetsutredning, kan på motsvarande sätt beviljas även andra än enskilda markägare. Enligt 2 § i den gällande lagen har stöd för verkställighetsutredning också i fråga om annan finansiering kunnat beviljas andra än markägare. Det har emel- lertid varit praxis att stöd för verkställighets- utredning förutom i fråga om stöd för be- kämpning av rotticka har beviljats markäga- ren. Till denna del justeras bestämmelsen i enlighet med nuvarande praxis. Enligt den gällande lagen förutsätts att en åtgärd som fi- nansieras skall främja hållbar vård och an- vändning av enskilda skogar. Begreppet en- skild skog har inte uttryckligen definierats i den gällande lagen eller i skogslagen. Be- greppet enskild skog är vedertaget i betydel- sen en enskild markägares skog, varför en ju- stering av ordalydelsen i bestämmelsen före- slås till denna del.

I 2 mom. föreslås en definition av begrep- pet enskilda markägare. Bestämmelsen mot- svarar i huvudsak första meningen i 2 § 2 mom. i den gällande lagen. I definitionen i den gällande lagen beaktas inte dödsbon och sammanslutningar som består av fysiska per- soner. Det är dock motiverat att definiera dessa aktörer som enskilda markägare. Där- för föreslås att bestämmelsen preciseras till denna del.

Enligt 2 § 1 mom. i den gällande lagen är en förutsättning för att samfund och stiftelser skall få stöd att bedrivande av gårds- eller skogsbruk är deras huvudsakliga syfte. I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken

kravet även skall gälla sammanslutningar. Vid bedömningen kan man fästa uppmärksamhet vid vilken huvudbransch som antecknats i samfundets, stiftelsens eller sammanslutningens företags- och samfundsinformationssystem. Eftersom anteckningarna i registret inte nödvändigtvis är uppdaterade bör det huvudsakliga syftet i sista hand bestämmas på basis av uppgifter gällande samfundets, sammanslutningens eller stiftelsens omsättning och balansräkning.

Med stöd av 2 § i den gällande lagen kan stiftelser få finansiering för skogsbruk. Enligt paragrafen är stiftelser vilkas huvudsyfte är att idka gårds- eller skogsbruk enskilda markägare. En förutsättning för tillstånd för grundande av stiftelse i enlighet med 5 § i lagen om stiftelser (109/1930) är att stiftelsens ändamål är nyttigt. Enligt 8 a § i lagen om stiftelser får stiftelsen inte idka annan affärsverksamhet än sådan som nämns i dess stadgar och som omedelbart främjar förverkligandet av stiftelsens ändamål. En stiftelses huvudsakliga ändamål torde inte kunna vara idkande av gårds- eller skogsbruk. Av denna anledning föreslås att bestämmelsen justeras så, att såsom enskild markägare anses en sådan stiftelse vars verksamhet till största delen utgörs av gårds- eller skogsbruk. Det föreslagna villkoret skall bedömas främst på basis av uppgifter gällande stiftelsens omsättning och balansräkning.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om rätten till stöd för delägarlag för samfällda skogar och samfälligheter. Bestämmelsen har samma innehåll som motsvarande bestämmelse i den gällande lagen. Bestämmelsen ändrades genom lag (112/2003), vilken trädde i kraft den 1 mars 2003 samtidigt som den nya lagen om samfällda skogar (109/2003). Bestämmelsen gäller inte samfällda skogar som bildats före lagens ikraftträdande.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse om rätten till stöd för innehavare av vissa rättigheter. Det föreslagna momentet motsvarar bestämmelserna i den gällande lagen. Det föreslås dock att 4 mom. preciseras så, att innehavaren av rätten måste vara en fysisk person. Med stöd av den föreslagna bestämmelsen kan stödet sålunda inte beviljas andra än fysiska personer.

I 5 mom. föreslås att jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att utfärda när-

mare bestämmelser om de villkor som gäller för den som ansöker om stöd. Genom förordning kan närmare bestämmelser utfärdas om vad som anses med bedrivande av gårds- och skogsbruk som huvudsakligt syfte och om när gårds- och skogsbruk kan anses utgöra största delen av en stiftelses verksamhet.

5 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om allmänna villkor för beviljande av stöd. Innehållet i den föreslagna paragrafen är till största delen detsamma som i 4 och 7 § i den gällande lagen.

Paragrafens 1 mom. innehåller en bestämmelse om myndighetens prövning av ändamålsenligheten. En motsvarande bestämmelse ingår i 7 § i gällande lag. Enligt det föreslagna momentet skall de arbeten som understöds utföras i enlighet med god yrkespraxis inom skogsbranschen. Bestämmelsen är ny. Som grund för god yrkespraxis inom skogsbranschen kan anses rekommendationer för god skogsvård och skogsbranschens professionella aktörers verksamhets- och kvalitetsystem.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om att stöd inte skall beviljas för arbeten eller åtgärder som enligt lag åligger markägaren. Det kan här t.ex. vara fråga om skyldigheter enligt lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller motsvarande tidigare lag, *lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland* (1057/1982), *lagen om enskilda skogar* (412/1967), *skogslagen* eller *naturvårdslagen*. Med stöd av lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland beviljades finansiering åren 1982–1998. Arbeten som finansierats med stöd av den nämnda lagen utfördes och finansieringen betalades fram till utgången av år 2002. Enligt propositionen kan stöd t.ex. inte beviljas för arbeten som föranleds av markägarens vård- och underhållsskyldighet. Stöd kan inte heller beviljas då det är fråga om fullgörande av en skyldighet som föranleds av naturvårdslagen. Det föreslagna momentet motsvarar 4 § 2 och 4 mom. i gällande lag. Nytt är emellertid att de lagar på vilka skyldigheterna baserar sig inte uttryckligen räknas upp i momentet. I praktiken kan det endast vara fråga om lagar som hänför sig till vård och användning av skogar.

Enligt 2 mom. får stödet dock användas som miljöstöd och för åtgärder som behövs

för åstadkommande av återväxt efter en förnyelseavverkning i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde. Dessa finansieringsbara åtgärder hänför sig till fullgörande av sådana skyldigheter som gäller markägaren direkt med stöd av skogslagen. I bestämmelsen hänvisas till miljöstödet, om vilket bestämmelser föreslås i 16 §. Enligt propositionen kan miljöstöd beviljas då det är fråga om att uppfylla den skyldighet som avses i 10 § 3 mom. i skogslagen. Ett annat undantag hänför sig till stödet för skogsförnyelse, om vilket bestämmelser föreslås i 9 §. Bestämmelsen gäller åtgärder som avses i den föreslagna 9 § 1 mom. 2 punkten. Också i detta fall är det fråga om en skyldighet som avses i skogslagen. Bestämmelser om skyldigheten att åstadkomma ett nytt trädbestånd finns i 8 § i skogslagen.

Enligt 3 mom. skall det arbete eller de åtgärder som understöds överensstämja med vad som bestäms i andra lagar. Dessutom förbjuder momentet att stöd beviljas för sådana arbeten eller åtgärder som har föranletts av verksamhet som konstaterats vara lagstridig. I den gällande lagen finns en bestämmelse av samma slag. Enligt 4 § 3 mom. i den gällande lagen får stöd inte beviljas för verksamhet vilken konstaterats strida mot skogslagen. Det är motiverat att stödet inte heller kan beviljas för verksamhet som konstaterats strida mot någon annan lag. I det föreslagna momentet avses med lagenlighet och lagstridighet materiella bestämmelser. Exempelvis försummelse av anmälan om anläggande av plantbestånd som avses i 14 a § i skogslagen utgör inget hinder för erhållande av stöd. På motsvarande sätt är det också en förutsättning för beviljande av stöd att man inom skogsodlingen använder sådant skogsodlingsmaterial som uppfyller kraven i lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002).

Statsunderstödslagen tillämpas på det stöd som avses i propositionen. Enligt 10 § i statsunderstödslagen skall den som ansöker om statsunderstöd i samband med ansökan lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter om ändamålet med statsunderstödet samt om de andra omständigheter som statsbidragsmyndigheten behöver känna till för att avgöra ansökan. Bevil-

jandet av stödet grundar sig sålunda på de uppgifter som sökanden uppger. I förarbetet till statsunderstödslagen beskrivs förhållandet mellan den nämnda bestämmelsen och 17 § i den dåvarande lagen om förvaltningsförfarande (598/1982) på det sättet att statsbidragsmyndighetens utredningsskyldighet enligt 17 § i lagen om förvaltningsförfarande koncentreras till att kontrollera att de uppgifter som sökanden lämnat är korrekta och till att pröva grunderna för beviljandet av statsunderstöd. Vid behov skall statsbidragsmyndigheten med stöd av sina förpliktelser enligt 17 § i lagen om förvaltningsförfarande vilka hänför sig till styrningen av förfarandet instruera den som ansöker om statsunderstöd så att nödvändiga och tillräckliga uppgifter lämnas. Om sökanden inte lämnar riktiga och tillräckliga uppgifter kan det enligt förarbetet till statsunderstödslagen leda till att ansökan lämnas utan prövning och att förmånen inte beviljas. I 12 § 4 mom. i statsunderstödslagen bestäms om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av statsunderstödet. Den föreslagna bestämmelsen om förvägran av stöd hänför sig till de nämnda bestämmelserna i statsunderstödslagen.

Enligt 4 mom. har skogscentralen rätt att vägra bevilja stöd om ansökningsuppgifterna har varit bristfälliga, vilseledande eller felaktiga. Den som söker stöd är sålunda enligt statsunderstödslagen skyldig att se till att skogscentralen har riktiga och tillräckliga uppgifter till förfogande för att behandla stödansökan. Skogscentralen är inte skyldig att skaffa nödvändiga utredningar. Skogscentralen förpliktas dock av 8 § i förvaltningslagen (434/2003) gällande myndigheters skyldighet att ge råd och 22 § i förvaltningslagen gällande komplettering av handlingar. Skogscentralen skall sålunda ge sökanden anvisningar om hur de skall lämna nödvändiga och tillräckliga uppgifter. I den föreslagna bestämmelsen avses uttryckligen klarläggande av fakta som hänför sig till ansökningsärendet. Utredning av juridiska omständigheter hör däremot i första hand till skogscentralen. I anslutning till detta föreslås en bestämmelse enligt vilken skogscentralen har en utredningsskyldighet som hänför sig till förpliktelserna enligt naturvårdslagen (23 § i

lagförslaget).

Enligt 19 § i statsunderstödslagen kan utbetalningen av statsunderstöd avbrytas bl.a. då statsunderstödstagaren har försummat sin skyldighet att lämna uppgifter. Enligt 21 § i statsunderstödslagen skall statsbidragsmyndigheten under vissa förutsättningar bestämma att statsunderstödet skall återkrävas om statsunderstödstagaren har lämnat statsbidragsmyndigheten felaktiga eller vilseledande uppgifter. Statsunderstödslagen innehåller inga bestämmelser om fall där en sådan situation uppkommer redan innan stödet beviljats. Det är möjligt att man t.ex. vid en kontroll som utförs innan stödet beviljas konstaterar att arbetet inte har genomförts i enlighet med de uppgifter som uppgivits i verkställighetsutredningen. I sådana situationer är det motiverat att vägra bevilja stöd. För tydlighetens skull föreslås att en särskild bestämmelse om detta tas in i 4 mom.

6 §. Enligt 1 mom. kan stöd beviljas för arbete som utförs antingen som eget arbete eller av en utomstående aktör. Att stödtagaren låter en utomstående utföra arbetet inverkar inte på rättsförhållandet mellan stödtagaren och skogscentralen. En i stödbeslutet avsedd stödtagare är sålunda alltid helt och hållet ansvarig för att stödet används på ett ändamålsenligt sätt.

Den i 2 mom. föreslagna definitionen av begreppet eget arbete är sålunda nödvändig för att man skall kunna fastställa om stöd skall betalas för uppgörandet av de nämnda handlingarna. I definitionen beaktas också huruvida sökanden är t.ex. ett samfund, ett dödsbo eller en stiftelse. I definitionen av eget arbete finns ingen hänvisning till användning av firma. Med firma avses det namn som en näringsidkare använder i sin verksamhet. En firma är sålunda inte en separat juridisk person. Om en fysisk person använder ett firmanamn anses det arbete som utförts under firmanamnet alltid som arbete som utförts av den fysiska personen i fråga. Som eget arbete anses alltid också allt arbete som utförts utan vederlag. Av denna anledning anses talkoarbete som eget arbete.

I 3 mom. definieras begreppet samprojekt. Samfällda projekt har finansierats även i enlighet med den gällande lagen men begreppet samfällda projekt har inte definierats vare sig i lagen eller i de förordningar som utfärdats

med stöd av den. I den föreslagna paragrafen ställs kravet att fastigheterna skall tillhöra olika markägare. Markägarna skall vara antingen fysiska personer eller sådana samfund, sammanslutningar, dödsbon eller delägarlag som avses i 4 §. I momentet avses identiska markägare. Därför är det fråga om ett samprojekt även om ägarna till två fastigheter delvis består av samma fysiska personer. Dessutom föreslås i momentet en bestämmelse enligt vilken projekt som gäller byggande av en skogsväg och vård av en torvmarksskog och som genomförs av en enda samfällad skog anses som samprojekt. Ett sådant här projekt som genomförs av en samfällad skog har samma skalfördelar som andra samprojekt som avses i paragrafen.

7 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om planer och verkställighetsutredningar. Såsom för närvarande förutsätts för erhållande av stöd i regel någondera av dessa handlingar. En sådan plan eller verkställighetsutredning som avses i paragrafen är dock inte enligt nuvarande praxis en förutsättning för t.ex. miljöstöd eller skogsvårdsprojekt. Nytt är att man på lagnivå arbetslagsvis skall fastställa vilken handling som skall bifogas ansökan.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken den som utarbetar planen och verkställighetsutredningen skall ha tillräcklig sakkunskap i fråga om den åtgärd som skall stödas. Bestämmelsen är av allmän natur. Tillräcklig sakkunskap kan basera sig t.ex. på yrkesexamen eller fristående examen. Det föreslagna momentet hänför sig till 3 mom. enligt vilket stöd kan beviljas för kostnader som föranleds av utarbetandet av en plan eller en verkställighetsutredning. Avsikten med stödet för planering och verkställighetsutredning är att styra markägarna till att anlita experttjänster inom skogsbranschen. Tanken är att man genom god planering skall kunna förbättra arbetenas kvalitet och rapporteringen. Å andra sidan har kraven på innehållet i både planen och verkställighetsutredningen varit och är fortfarande delvis sådana att kunskap om skogsbranschen är en förutsättning i praktiken för den som utarbetar handlingen. Eftersom många markägare av dessa praktiska skäl måste anlita sakkunnighjälp är det motiverat att stöda utarbetandet av båda handlingarna. För att planen skall kunna

godkännas förutsätts att åtgärderna inte har inletts. Ett undantag är en väg på dikesren som planerats i samband med vård av torvmarksskog. Planen kan godkännas även om man redan inlett byggandet av vägen. Byggande av vägar på dikesren gör det lättare att ordna transporter inom dikade områden. Med tanke på istandsättning av diken är det viktigt att avverkningar och virkestransporter inleds i tid på dikade områden. Ofta innebär detta att det är ändamålsenligt att inleda byggandet av vägar på dikesren efter planens terrängarbetskedje, även om planens pappersarbete utförs och planen godkänns först under vintersäsongen.

I 3 mom. föreslås bestämmelser enligt vilka stöd endast kan beviljas för de kostnader som föranletts av utarbetandet av en plan eller av att en verkställighetsutredning utförts som annat arbete än sådant eget arbete som avses i 6 § i lagförslaget. Stöd beviljas sålunda inte på den grunden att stödtagaren själv har utarbetat verkställighetsutredningen. För kostnaderna för utarbetandet av verkställighetsanmälan beviljas inget stöd. Detta motsvarar nuvarande praxis.

I paragrafens 4 mom. föreslås att jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att utfärda bestämmelser om krav på innehållet i planen och verkställighetsutredningen.

8 §. I 1 mom. föreslås att bestämmelser om stödets belopp och andra grunder för fastställandet av stöden skall utfärdas genom förordning av statsrådet. Enligt momentet kan stöden differentieras regionvis utgående från skogsbruksförhållandena och administrativa gränser. Stödets belopp kan också differentieras beroende på om det är fråga om eget arbete, arbete som utförs av utomstående eller samprojekt. Differentieringen gäller dock inte stöd som avses i 4 och 5 kap. i den föreslagna lagen. Det är mera ändamålsenligt i ekonomiskt hänseende att genomföra projekt som större helheter. Å andra sidan bör man i fråga om stödbeloppet beakta de kostnader som den understödda verksamheten föranlett markägaren. Markägarna är i ojämlig ställning på grund av naturförhållandena. En områdesbaserad differentiering av stödbeloppet minskar ojämlikheten då ett proportionellt större stöd riktas till dem som bedriver skogsbruk i sämre naturförhållanden. Som det framgår av 1 mom. differentieras

stödbeloppet utgående från statsrådets prövning av ändamålsenligheten. Därför måste stödbeloppet inte alltid differentieras enligt de grunder som nämns i momentet. Den differentiering av stödbeloppet som görs på basis av skogsbruksförhållandena borde baseras på en strävan att minska ojämlikheten mellan markägarna genom att ett proportionellt större stöd riktas till de markägare som bedriver skogsbruk i sämre förhållanden. Lönsamheten inom skogsbruket i norra Finland är endast en bråkdel av lönsamheten i södra Finland. Regional differentiering kan göras utgående från administrativa gränser, eftersom det administrativt sett är enklast. Med administrativa gränser avses här gränserna för skogscentralernas områden och kommungränserna. Kostnaderna för ett arbete varierar i betydande grad beroende på om det är fråga om eget arbete, arbete som utförs av utomstående eller samprojekt, varför stödbeloppet i vissa fall behöver differentieras. Med beaktande av statsrådets normgivningsmakt, vilken hänför sig till tillämpningen av statsbudgeten, och statsrådets befogenhet att utfärda föreskrifter som kompletterar statsbudgetens anslagsnormer samt statsfinansiella aspekter är det motiverat att statsrådet har prövningsrätt i fråga om stödets belopp.

Den indelning i zoner som avses i 9 § i den gällande lagen har fastställts i anslutning till beskattningen av den nettoinkomst av skogsbruk som avses i inkomstskattelagen för gårdsbruk (543/1967). Vid denna skogsarealsbeskattning har skogens genomsnittliga avkastning beräknats i kommuner eller kommungrupper vilka zonindelningen enligt den gällande lagen grundar sig på. Avsikten är att zonindelningen skall bevaras oförändrad, eftersom inga väsentliga förändringar skett i den regionala fördelningen av nettoavkastningen inom skogsbruket.

Enligt 9 § 3 mom. i den gällande lagen är stödprocenten lägre i fråga om vissa stöd som avses i 2 kap. i lagen om fastigheten inte har en aktuell skogsbruksplan. Skogscentralen måste sålunda utreda om lägenhetens skogsbruksplan är uppdaterad. Det föreslås att bestämmelsen slopas så att den administration som hänför sig till behandlingen av stöden samtidigt lättas upp. Man håller på att revidera skogsplaneringen i sin helhet. Målet är att ett nytt informationssystem för skogs-

tillgångarna tas i bruk år 2008. Informationssystemet skall hela tiden vara uppdaterat med skogstillväxtmallar och verkställighetsuppgifter.

I 1 mom. föreslås att bestämmelser om det medelrotpris per kubikmeter virke som skall användas vid beräkning av miljöstödet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Miljöstödet består av ersättning för avverkningsvärdet och annan ersättning. Vid beräkningen av skogens avverkningsvärde används medelrotpriset per kubikmeter virke, vilket beräknas som ett aritmetiskt medelvärde av medelrotpriserna under de senaste tre kalenderåren. Vid beräkningen baserar sig även de priser som för närvarande används på den inköps- och prisstatistik som Skogsforskningsinstitutet utarbetat samt de enskilda skogarnas avverkningsmängder enligt virkeskategori på Skogsforskningsinstitutets marknadsavverkningsstatistik. Ministeriets förordning skall utfärdas varje år, eftersom medelrotpriset per kubikmeter virke kan variera betydligt från år till år inom olika områden beroende på virkets marknadsläge. Skogsforskningsinstitutets statistiska uppgifter är tillgängliga för alla, varför de uppgifter som används vid beräkningen av medelrotpriset per kubikmeter virke finns allmänt tillgängliga i Skogsforskningsinstitutets statistik.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om minimibeloppet för det miljöstöd som kan beviljas. Minimibeloppet för miljöstöd är 500 euro per avtal. Bestämmelsen är ny. Avsikten med ett minimibelopp för miljöstödet är att effektivisera administrationen och rikta en större andel än tidigare av de tillgängliga resurserna direkt till skogen. Inom de allra minsta objekten kan man inte effektivt främja uppnåendet av de ekologiska målen. Det föreslagna minimibeloppet, 500 euro, motsvarar enligt nuvarande prisnivå ett objekt på i medeltal knappt en halv hektar i södra Finland och omkring en hektar i norra Finland. Därtill skall i 16 § i lagförslaget ingå en bestämmelse om markägarens självrisk.

Paragrafens 3 mom. innehåller en bestämmelse med samma innehåll som 31 § i den gällande lagen. Såsom för närvarande fattar jord- och skogsministeriet beslut om inriktningen av resurserna.

2 kap. Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten

I kapitlet föreslås bestämmelser om grunderna för stöd som beviljas för skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten. Stöden motsvarar i stor utsträckning finansieringen enligt 2 kap. (tryggande av virkesproduktionens uthållighet) i den gällande lagen. Stöden i det föreslagna kapitlet ändras i två avseenden. För det första kan statliga lån, vilka efter en övergångstid slopas i den årliga statsbudgeten, inte längre beviljas för åtgärder och projekt inom skogbruket. Dessutom ersätter arbetslaget vård av torvmarksskog iståndsättningsdikningen.

Vad gäller slopandet av lånesystemet kan man konstatera att lånen inte haft stor betydelse i praktiken. Markägarna har fått förmånligare lån på marknaden, vilket har lett till mindre efterfrågan på statliga lån. När man dessutom beaktar de höga administrativa kostnaderna för behandlingen av lånen finns det inte längre grunder för att fortsätta med lånesystemet.

9 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om stöd för skogsförnyelse. Paragrafen är mera detaljerad än definitionen i 6 § 1 mom. 1 punkten i gällande lag. Den föreslagna paragrafen avviker från den nu gällande lagen i det att beskogning av ett område som lämpar sig för skogsodling och som tas i bruk inom skogsbruket inte understöds i framtiden. I allmänhet har det i sådana fall handlat om beskogning av åkrar. Beskogning av åkrar har hört till de åtgärder som finansieras ända sedan beskogning av åker som en jordbrukspolitisk åtgärd ansågs som en ändamålsenlig metod att lindra överproduktionen av jordbruksprodukter. Samtidigt begränsades även åkerröjningen. Då kunde jordbruksfinansiering användas för ersättning av de kostnader som föranleddes av beskogningen av åkrar. På grund av EU-medlemskapet begränsas åkerröjningen inte längre i Finland och situationen har t.o.m. lett till att man under de senaste åren har röjt mera åker än man har beskogat åkrar. Sedan år 2002 har jordbruksfinansiering inte längre kunnat användas för beskogning av åkrar. Samtidigt har diskuterats huruvida resurserna för främjande av skogsbruket är tillräckliga. Om man i framtiden

den anser att beskogning av åker är en åtgärd som skall påverkas genom statligt stöd är det ändamålsenligt att resurser riktas till åkerbeskogning utan att man samtidigt minskar de medel som är avsedda för skogsvård och skogsförbättring.

Den föreslagna paragrafens 1 mom. 1 punkt avviker från 6 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen i det att stöd inte längre beviljas för naturlig förnyelse inom skyddsområden. Ändringen har ingen praktisk inverkan på beviljandet av stöd. Åren 1928 och 1937 inrättades några skyddsområden som Finland förlorade vid landavträdelserna efter andra världskriget. Efter detta har inga skyddsområden inrättats.

Paragrafen preciseras vad gäller terminologin. Enligt paragrafen kan stödet beviljas antingen för *naturlig förnyelse* eller för *skogsodling*. Enligt etablerad praxis inom skogsbranschen avses med naturlig förnyelse fröträdställningshygge, ljushuggning, skärmträdshuggning och kanthuggning. Med skogsodling avses skogsplantering eller sådd.

I den föreslagna paragrafen finns ingen hänvisning till lagen om iståndsättning av underproduktiva skogar i Lappland. Finansiering enligt den lagen beviljades åren 1982–1998. Av den orsaken är det inte nödvändigt att i den föreslagna paragrafen ta med 1 § 1 mom. d-underpunkten i den gällande lagen.

I 1 mom. definieras de åtgärder på basis av vilka stöd för skogsförnyelse kan beviljas. Momentets 1 punkt motsvarar delvis 1 § 1 mom. 1 b-underpunkten i gällande lag. Såsom ovan konstaterats beviljas inte längre stöd för naturlig förnyelse inom skyddsområden. Naturlig förnyelse stöds även i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde. Till denna del motsvarar förslaget nuvarande praxis. Enligt 1 mom. 3—4 punkten kan stöd beviljas för skogsodling. Denna bestämmelse motsvaras i dag av 3 § 4 och 5 punkten i förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk. Innehållet i dessa punkter omfattas av lagens definition av åtgärder som finansieras. Med stöd av 1 mom. 3 punkten i den föreslagna paragrafen kan stöd beviljas för skogsodling om ett plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på markägaren. Villkoret uppfylls t.ex. inte när det är fråga om skador som föranletts

av dåligt odlingsarbete, skogsodlingsmaterial som inte lämpar sig för växtplatsen eller försummad bekämpning av gräs och sly. Stöd kan t.ex. inte beviljas för skogsförnyelse som görs med anledning av skada som orsakats av rotticka.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om allmänna villkor för stöd för skogsförnyelse. En förutsättning för beviljande av stöd är att objektet, som kan vara fördelat på flera områden, uppfyller kraven gällande minimiareal, förnyelseyta och trädslag och att arbetet, beroende på vilken förnyelsemetod det är fråga om, uppfyller kraven gällande antingen plantmängder eller såddpunkter och frö-mängder samt kraven gällande behandlingen av markytan. Dessutom förutsätts att områdets värmesumma är tillräcklig för skogsförnyelse. En bestämmelse om minimiarealen finns för närvarande i 2 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet 44/01. Minimiarealen är 0,5 eller 1 hektar beroende på inom vilket stödområde förnyelseområdet är beläget, på om det är fråga om ett område som är ogynnsamt med tanke på fördelningen av ägorna eller på om det är fråga om skogsförnyelse efter skada i naturen eller förnyelse av ett område som är virkesfattigt eller där trädbeståndet är av ringa värde. För att underlätta administrationen och öka effekten av stöden är avsikten att genom förordning av statsrådet bestämma att minimiarealen är 1 hektar, med undantag för skogsodling efter skada i naturen, för vilken en minimiareal på 0,5 hektar fastställs. Ett område som understöds kan dock utgöras av flera olika objekt. Arealen hos ett objekt eller en figur som understöds skall dock vara minst 0,5 hektar.

De krav i 2 mom. som inte gäller minimiarealen hänför sig till det föreslagna 5 § 2 mom., enligt vilket stödet inte får användas för ett arbete eller en åtgärd som enligt lag åligger markägaren. Därför kan stöd inte beviljas för en åtgärd som t.ex. enligt skogslagen åligger markägaren. Enligt 8 § i skogslagen är det markägarens skyldighet att efter förnyelseavverkning åstadkomma ett i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugligt plantbestånd. Närmare bestämmelser om åstadkommande av ett i ekonomiskt hänseende ut-

vecklingsdugligt plantbestånd finns i 7 och 8 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen. I den nämnda 7 § bestäms om utvecklingsdugliga trädslag på olika växtplatser och i den nämnda 8 § om minimiantalet plantor.

Enligt 2 mom. skall objektet uppfylla kraven gällande trädslag samt i fråga om skogsodling kraven gällande plantmängder. Avsikten är att stöd beviljas för skogsodling om man i odlingen använder i ekonomiskt hänseende utvecklingsdugliga trädslag, dvs. tall, gran och vårtbjörk. Användning av andra trädslag kan endast godkännas om det i ansökan med säkerhet kan påvisas att användning av andra trädslag är ekonomiskt lönsam och lämpar sig för växtplatsen.

I 7 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen anses glasbjörk som ett utvecklingsdugligt trädslag på torvmark, i försumpade delar av momark och på lerhaltig mark. Dessutom kan högst 20 procent glasbjörk ingå som ett kompletterande trädslag i plantbestånd på andra växtplatser i sådana fall där det inte finns tillräckligt med utvecklingsdugliga plantor. I minimimängden plantor i plantbestånd som godkänns som utvecklingsdugliga i verksamhetsområdet för Lapplands skogscentral kan 50 procent glasbjörk ingå som kompletterande plantor. Genom stöd för skogsförnyelse strävar man efter att främja användningen av sådant för växtplatsen lämpligt odlingsmaterial vars avkastningsförmåga är så hög som möjligt. Detta mål beaktas vid fastställandet av de krav som gäller trädslagen och växtplatserna inom skogsodlingen. Glasbjörkens avkastningsförmåga är mycket låg jämfört med tallens, granens och vårtbjörkens, varför det inte kan anses motiverat att främja användningen av glasbjörk. Genom bestämmelsen strävar man efter att klarlägga skillnaden mellan förutsättningarna för stöd och kraven enligt skogslagen.

Den sista meningen i 2 mom. gäller stöd för åtgärder som behövs för åstadkommande av återväxt efter förnyelseavverkning i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde. I sådana fall kan stöd beviljas om objektet uppfyller kravet gällande trädbeståndets rotprisvärde. För närvarande finns bestämmelser om krav gällande rotprisvärde i 3 § i förordningen om finansiering av håll-

bart skogsbruk.

Utöver de förutsättningar som avses i 2 mom. skall skogscentralerna även beakta de allmänna kraven i fråga om beviljande av stöd. Enligt 5 § 3 mom. i lagförslaget kan stöd exempelvis inte beviljas för en åtgärd som strider mot bestämmelser i någon annan lag. Till exempel för skogsförnyelse genom odling kan stöd beviljas endast om man vid odlingen använder skogsodlingsmaterial som avses i lagen om handel med skogsodlingsmaterial (241/2002).

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om undantag som gäller situationer där ett plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på markägaren. Stödet beviljas inte om det är fråga om skador som orsakats av hjortdjur eller om den skogsförnyelse inom området som finansierats i enlighet med den föreslagna lagen inte har slutförts. En bestämmelse som motsvarar det senare finns i 2 § 8 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet 44/01. Det nya är här att stöd inte heller skall beviljas om det är fråga om skador som orsakats av hjortdjur. För ersättning av skador som hjortdjur tillfogar skogarna finns ett separat system som baserar sig på 87 § i jaktlagen (615/1993) och på statsrådets förordning om ersättning för skador som orsakats av hjortdjur (1162/2000), vilken utfärdats med stöd av jaktlagen. Enligt 16 § i den nämnda förordningen kan av skogsskador som konstateras vara orsakade av hjortdjur den ekonomiska skada ersättas som föranleds av en avsevärd värdeminskning i fråga om skogsodlingsmaterial, plantbestånd eller äldre trädbestånd eller av nödvändig kompletteringsodling eller ny beskogning av skadeområdet. Anslag för betalning av ersättning inflyter av jaktlicensavgifterna för hjortdjur. Eftersom det redan finns ett ersättningssystem för ersättning av denna typ av skador som förorsakats av hjortdjur är det inte ändamålsenligt att rikta de i lagförslaget avsedda anslagen till detta ändamål. Jaktlagen ändrades genom lag 314/2005 på så sätt att det inte längre krävs tillstånd för jakt på rådjur och att skador som rådjur förorsakat i jordbruk, skogsbruk eller trafiken inte längre er-

sätts av de medel som influtit av jaktlicensavgifter för hjortdjur. Lagändringen trädde i kraft den 1 augusti 2005. Skador som förorsakats av hjortdjur kan vara betydande, men markägarna har själva möjlighet att påverka uppkomsten av skadorna genom att reglera stammen inom ramen för den fria jakträtten. På så sätt kan skador som förorsakas av rådjur inte jämföras med skada i naturen, som är oförutsägbar och i fråga om vilken markägaren inte själv i någon större mån kan lindra skadorna. När det gäller skador som förorsakats av rådjur kan dessutom konstateras att markägaren kan teckna en försäkring mot rådjursskador, vilket inte är möjligt i fråga om skador som andra hjortdjur förorsakar skogen.

I 4 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken stöd kan beviljas för nytt genomförande av skogsförnyelse som understöts i enlighet med denna lag om åtgärden är nödvändig av orsaker som inte beror på markägaren och uppfyller villkoren i 2 mom. Om det är fråga om förnyande av en åtgärd som avses i 1 mom. 2 punkten beaktas trädbeståndets rotprisivärde enligt vad som fastställts i det stödbeslut som gäller den redan genomförda skogsförnyelsen. Enligt det föreslagna momentet kan stöd först beviljas för skogsförnyelse och efter det endast för nytt genomförande av arbetet. Om stöd har beviljats för nytt genomförande av ett skogsförnyelsearbete kan stöd för nytt genomförande av arbetet i fråga inte längre beviljas. En motsvarande bestämmelse finns i 2 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet 44/01. Den föreslagna bestämmelsen avviker från den nämnda paragrafen på den punkten att stöd inte längre beviljas för komplettering av skogsförnyelse.

I 5 mom. föreslås att närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av statsrådet om bestämmande av det plantbestånd som är mål för skogsförnyelsen, objektets minimiareal, förnyelseytan, de trädslag som skall användas vid förnyelsen, de krav beroende på förnyelsemetoden som avses i 2 mom. och behandling av markytan samt övriga i den föreslagna paragrafen angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd. Ett ex-

empel på övriga villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd är en definition av vad som avses med trädbestånd av ringa värde.

10 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för vård av ungskog. Enligt 6 § 1 mom. 3 punkten i den gällande lagen finansieras även stamkvistning av kvalitetsträd som vård av ungskog. I propositionen föreslås att stödandet av stamkvistning av kvalitetsträd slopas. I övrigt motsvarar 1 mom. i lagförslaget, där de åtgärder som finansieras räknas upp, i stor utsträckning definitionen i 6 § 1 mom. 3 punkten i den gällande lagen. Avsikten är att stödet indirekt skall främja väl genomförd skogsförnyelse.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om allmänna villkor för stöd för vård av ungskog. De förutsättningar som anges i momentet är delvis av samma typ som de nuvarande förutsättningarna för stöd för vård av ungskog. En förutsättning för stöd för detta arbetslag är att kraven gällande objektets minimiareal och trädbeståndets täthet, medellängd och diameter efter behandling uppfylls. Objektet får inte heller vara i behov av omedelbar vård efter behandlingen.

Enligt 3 mom. kan stöd för vård av ungskog endast beviljas en gång under trädbeståndets omloppstid. Nuvarande bestämmelser om vård av ungskog finns i 4 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet 44/01.

Enligt 4 mom. skall närmare bestämmelser om krav i fråga om trädbeståndets täthet, medellängd och diameter efter behandling, konstaterande av utfört arbete för vård av ungskog, objektets minimiareal samt övriga i den föreslagna paragrafen angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

11 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för vitaliseringsgödsling. Paragrafen är mera detaljerad än definitionen i 6 § 1 mom. 5 punkten i gällande lag. Gödslingskostnaderna varierar betydligt beroende på om man använder aska eller kemisk gödsling. Av denna anledning skall särskilda bestämmelser om kemiska gödslingsmedel och gödsling med aska utfärdas genom förord-

ning av statsrådet.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om allmänna villkor för stödet. Avsikten är att förutsättningarna för beviljandet av stödet skall bevaras oförändrade. En förutsättning för beviljande av stödet är även i framtiden att objektet uppfyller kravet i fråga om minimiareal och att arbetet utförs i sådana skogar där trädbeståndets utveckling trots skogsvårdsåtgärder avtar på grund av obalans mellan näringsämnen i marken eller insektskador i trädbeståndet och som genom gödsling kan fås att återhämta sig (1 och 2 punkten). I 3 punkten i momentet förutsätts att gödseln lämpar sig för att rätta till obalansen mellan näringsämnen och att användningen av gödseln också är motiverad med tanke på vattenvården. Dessutom förutsätts att objektets värmesumma är tillräcklig. En bestämmelse om krav gällande minimiarealen finns för närvarande i 6 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet 44/01. Det krav som avses i 2 punkten i momentet ingår i definitionen i 6 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen. För beviljande av stöd för vitaliseringsgödsling förutsätts enligt 7 § 1 mom. i lagförslaget en plan som godkänts av en skogscentral. Planen skall vid behov innehålla en näringsanalys eller någon annan tillräcklig utredning av näringssituationen.

I 3 mom. föreslås att närmare bestämmelser om gödslingsobjektet och dess minimiareal, grunderna för valet av gödsel samt övriga i den föreslagna paragrafen avsedda villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd skall utfärdas genom förordning av statsrådet.

12 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för vård av torvmarksskog. Det är fråga om en ny stödform som ersätter iståndsättningsdikningen. Vid planeringen och genomförandet av dessa projekt skall man granska det tidigare dikade områdets behov av iståndsättningsdikning, näringssituation och transportförbindelser samt skogsvården och avverkningsarbetena som en helhet. På det sättet kan de åtgärder som behövs för en gynnsam utveckling av trädbeståndet beaktas och planeras centraliserat. Samtidigt kan man göra inbesparingar i de resurser som krävs

för planering av olika åtgärder. För objekt för vård av torvmarksskog kan dessutom beviljas stöd för vård av ungskog, uttag av energived, flisning av energived och vitaliseringsgödsling under de förutsättningar gällande respektive stöd som anges i 10, 11, 14 och 15 § i lagförslaget. För att vården av dikade områden skall kunna planeras och genomföras på ett mera övergripande sätt än med stöd av den nu gällande lagen är det ändamålsenligt att vitaliseringsgödsling och vård av ungskog genomförs i samband med vård av torvmarksskog. Avsikten är att sporra markägarna att genomföra sådana här mera omfattande projekt genom att betala ut dessa stöd till förhöjt belopp då arbetet utförs i samband med ett projekt för vård av torvmarksskog.

I 1 mom. definieras de åtgärder på basis av vilka stöd för vård av torvmarksskog kan beviljas. De åtgärder som ingår i 1 mom. i den föreslagna paragrafen ingår redan nu i de åtgärder som skall vidtas inom projekt för iståndsättningsdikning.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om allmänna villkor för stödet. De förutsättningar som nämns i 2 mom. är till största delen desamma som bestämmelsen gällande iståndsättningsdikning i nuvarande 7 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för trygghet av virkesproduktionens uthållighet (44/01) och 4 punkten i jord- och skogsbruksministeriets föreskrift om planering med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk (50/99). Största delen av skogen på det område som skall vårdas skall vara i nöjaktigt skick med avseende på skogsvården för att det skall vara ändamålsenligt att rensa och komplettera diken.

Med beaktande av de stödberättigande åtgärdernas betydelse för vattenvården förutsätts i 2 mom. 1 punkten att en separat plan över åtgärder som är nödvändiga med avseende på vattenvården fogas till planen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om kraven på planens innehåll. Planen för vård av torvmarksskog sänds för granskning till den regionala miljöcentralen, på samma sätt som man för närvarande gör i en stor del av landet i fråga om planer gällande iståndsättningsdikning. I 1 mom. 3 punkten nämns vattenvårdsåtgärder

som stödberättigade åtgärder. Med dessa åtgärder strävar man ofta till att förhindra skador som uppkommer av fasta ämnens rörelse. Åtgärderna är dessutom förknippade med andra aspekter än vattenvårdsaspekter, exempelvis förhindrande av att undre fåror och täckdiken täpps till, vilket inte direkt är vattenvård men hör till dikarens skyldigheter.

I 2 mom. 2 punkten förutsätts att projektet uppfyller kraven på minimiareal och den nedre gräns för näringshalten som baserar sig på värmesumman samt kraven gällande antingen virkesmängden eller plantbeståndet och andra krav som gäller området. Även inom iståndsättningsdikningen finns för närvarande ett krav gällande minimiarealen. Objektet skall omfatta minst två hektar. Där emot är kravet gällande objektets näringshalt och virkesmängd nytt. För att göra stödvillkoren klarare är det ändamålsenligt att genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om vilka dikade områden som utgör objekt för vård av torvmarksskog. Eftersom värmesumman har stor betydelse för torvens förmultning och trädbeståndets växtförhållanden är det nödvändigt att fastställa en nedre gräns för näringshalten hos ett finansieringsdugligt objekt. På växtplatser som är kargare än denna nedre gräns är det inte ändamålsenligt att med statligt stöd finansiera vård av torvmarksskog.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om stöd som gäller projekt för vård av torvmarksskog som tidigare understötts med stöd av den föreslagna lagen. Om åtgärder för vård av torvmarksskog är nödvändiga på grund av naturförhållandena kan man avvika från gränsen på 20 år. Den föreslagna begränsningen motsvarar nuvarande bestämmelser i fråga om iståndsättningsdikning. Bestämmelser om begränsningen finns i 7 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för tryggande av virkesproduktionens uthållighet 44/01.

I 4 mom. föreslås att närmare bestämmelser skall utfärdas genom förordning av statsrådet gällande krav i fråga om objektets minimiareal och den nedre gräns för näringshalten som baserar sig på värmesumman samt krav gällande antingen virkesmängden eller plantbeståndet och andra krav som gäller området, krav i fråga om objektets skick med avseende

på skogsvården, vattenvårdsåtgärder samt om övriga i den föreslagna paragrafen avsedda villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd. I 5 mom. föreslås att bestämmelser om krav på innehållet i den plan som avses i 2 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §. Den föreslagna paragrafen innehåller bestämmelser om stöd för byggande av nya skogsvägar och grundlig förbättring av enskilda vägar. Namnet på detta arbetslag är ändå fortfarande byggande av skogsväg såsom i den gällande lagen. Med skogsväg avses i denna lag en i 5 § 2 mom. i lagen om enskilda vägar (358/1962) avsedd väg. Ett krav enligt vilket den nya vägen skall vara en sådan skogsväg som avses i 5 § 2 mom. i lagen om enskilda vägar ingår i definitionen i 6 § 1 mom. 7 punkten i den gällande lagen. Grundlig förbättring kan även gälla andra enskilda vägar. Enligt 6 § 1 mom. 1 punkten i den gällande lagen kan finansiering beviljas för byggande av skogsväg. Enligt den nämnda bestämmelsen avses med byggande av skogsväg bl.a. byggande av en särskild upplagsplats som ansluter sig till en skogsväg eller behövs för skogsbruket. Bestämmelsen om upplagsplatsen tas inte med i lagförslaget. Byggande av en sådan upplagsplats kan dock fortfarande ingå i ett projekt för byggande eller grundlig förbättring av en skogsväg.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om allmänna villkor för stödet både när det gäller byggande av nya skogsvägar och grundlig förbättring av enskilda vägar. Såsom för närvarande är en förutsättning för beviljande av stöd att vägen under hela året lämpar sig för transporter inom skogsbruket. En motsvarande bestämmelse finns i 8 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för tryggande av virkesproduktionens uthållighet 44/01. Nytt är att en uttrycklig bestämmelse gällande prövning av ändamålsenligheten införs i lagen. De projekt som stöds skall vara ändamålsenliga med tanke på helheten av vägnätet av lägre grad. Enligt 2 mom. kan stöd anvisas endast för vägar vars vägrätt har grundats i enlighet med lagen om enskilda vägar. Kravet gäller inte projekt som har genomförts av en enda samfällad skog. Kravet avvi-

ker från nuvarande bestämmelser på den punkten att man enligt nuvarande bestämmelser i undantagsfall kan bevilja statliga medel för projekt för grundlig förbättring av en väg om vägrätten på annat sätt fastställts vid lantmåteriförrättning och markägarna skriftligen har avtalat om fördelningen av kostnaderna. Avtal om underhåll av skogsvägar och andra enskilda vägar kommer i framtiden att vara viktigare än tidigare eftersom bosättningen blir allt glesare i avlägsna områden där ett skogsvägsnät i gott skick har stor betydelse även för annan väganvändning än transporter och användning som hänför sig till skogsbruket. Det är därför nödvändigt att förstärka betydelsen av den vägrätt som fastställs med stöd av lagen om enskilda vägar och betona de vid vägförrättning bildade väglagens ställning och ansvar när det gäller underhållet av vägarna.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om förutsättningarna för beviljande av stöd för byggande av en ny skogsväg och i 4 mom. om förutsättningarna för stöd för grundlig förbättring av en enskild väg. De föreslagna förutsättningarna motsvarar de nuvarande bestämmelserna i 8 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet 44/01. En ny förutsättning för stöd för byggande av en ny skogsväg är att projektet genomförs som ett samprojekt.

I 5 mom. föreslås bestämmelser om ett undantag gällande skogsvägar som tidigare understötts med stöd av den föreslagna lagen. Den föreslagna begränsningen motsvarar de nuvarande bestämmelserna om stöd för byggande av skogsvägar. Bestämmelser om begränsningen finns i 8 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet 44/01.

Enligt 6 mom. skall närmare bestämmelser utfärdas av statsrådet om krav gällande vägens minimilängd och den maximala vägtätheten i fråga om nya skogsvägar samt krav i fråga om grundlig förbättring av enskilda vägar gällande den uppskattade andelen av transporterna inom skogsbruket och den nya skogsvägens längd och förutsättningar gäl-

lande skötseln av vägens underhåll samt övriga i den föreslagna paragrafen avsedda villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

3 kap. Uttag och flisning av energived

Kapitlet innehåller bestämmelser om uttag och flisning av energived. Bestämmelserna om uttag av energived och flisning av energived finns i olika kapitel i den gällande lagen. Det föreslås att bestämmelserna om dessa stöd skall tas in i ett eget kapitel, eftersom dessa stöd tydligt har ett annat syfte än andra stöd i propositionen.

14 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om uttag av energived. Enligt nuvarande bestämmelser förutsätts för stöd för uttag av energived att det är fråga om ett sådant objekt för vård av ungskog som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Det föreslås att detta krav skall slopas. Enligt 1 mom. i lagförslaget förutsätts för beviljande av stöd att energiveden har tillvaratagits i samband med vård av plantbestånd och avverkning i unga gallringsskogar. Beviljandet av stöd är sålunda inte längre beroende av om vård av ungskog på objektet har finansierats med statliga medel.

I 2 mom. bestäms om förutsättningarna för beviljande av stöd för uttag av energived. Såsom för närvarande är en förutsättning för beviljande av stöd att minimimängden överlåtbar virke uppfylls. I momentet hänvisas till den virkesmängd som sammanlagt överlåts. Enligt 5 § 2 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om arbeten som med stöd av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skall utföras för tryggnad av virkesproduktionens uthållighet skall stödtagaren ge skogscentralen en försäkran om att virket överlåts för energianvändning. Detta ger inte möjlighet att effektivt övervaka att överlåtelsevillkoret iaktas. Av denna anledning föreslås i 2 mom. en bestämmelse enligt vilken en förutsättning för beviljande av stöd är att den som ansöker om stöd inom en viss tid efter överlåtelsen har lämnat utredning om överlåtelsen. Om flera partier har överlåtit räknas tidsfristen från överlåtelsen av det sista partiet. Med tanke på övervakningen av att stöd villkoren iaktas kan detta förfarande

anses vara mera motiverat än det nuvarande förfarandet med en försäkran. En ny förutsättning för stödet är också att näringshalten hos objektet för uttag av energived är tillräcklig. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningen. Begränsningen behövs för att näringsbrist skall undvikas. En motsvarande begränsning föreslås i fråga om stödet för flisning av energived.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse om en motsvarande begränsning av beviljandet av stöd som den som föreslås i fråga om stöd för vård av ungskog och stöd för vitaliseringsgödsling. Stöd för uttag av energived kan endast beviljas en gång för samma objekt under trädbeståndets omloppstid.

I 4 mom. föreslås att bestämmelser om krav i fråga om näringshalten hos ett objekt för uttag av energived samt övriga villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd skall utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessutom föreslås i 4 mom. att jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att utfärda bestämmelser om mätning av energivedens volym samt om utredning gällande överlåtelse för energianvändning.

15 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om stöd för flisning av energived. Bestämmelser om flisning av energivirke finns i 22 och 23 § i den gällande lagen. Bestämmelserna är i kraft till den 31 december 2007. Förutsättningarna för beviljandet av stödet hålls till största delen oförändrade.

Enligt 1 mom. beviljas stöd om det virke som skall flisas kommer från ett objekt för vård av ungskog eller ett objekt för uttag av energived som finansierats med stöd av den föreslagna lagen. En motsvarande bestämmelse ingår i 1 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om beviljande av stöd för flisning av energivirke och om stödets maxibelopp.

Enligt 2 mom. skall sökanden tillstålla skogscentralen en utredning om att det virke som skall flisas kommer från ett objekt där uttaget av energived eller vården av ungskog har finansierats med stöd av den föreslagna lagen. Som tillräcklig utredning kan betraktas de projektbeteckningar som har använts i finansieringsbesluten. Ett annat villkor för att stöd skall beviljas är en verkställighetsutredning. Bestämmelser om verkställighetsutred-

ningen föreslås i 7 §. Även den gällande bestämmelsen i 1 § i förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk förutsätter att en verkställighetsutredning avges. Förslaget avviker från nuvarande förutsättningar på den punkten att näringshalten hos objektet för uttag av energived skall vara tillräcklig. Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om förutsättningen. Den föreslagna begränsningen behövs för att näringsbrist skall undvikas.

I 3 mom. föreslås att bestämmelser om krav i fråga om näringshalten hos ett objekt för uttag av energived samt övriga villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd skall utfärdas genom förordning av statsrådet. I 3 mom. föreslås dessutom att jord- och skogsbruksministeriet skall bemyndigas att utfärda bestämmelser om de utredningar som avses i 2 mom.

4 kap. **Upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald**

Kapitlet innehåller bestämmelser om miljöstöd. I motsvarande kapitel i den gällande lagen föreskrivs också om vissa försöksprojekt. I 19 a § i lagen föreskrivs om naturvärdeshandel och försöksprojekt med samarbetsnät. Paragrafen är i kraft t.o.m. den 31 december 2007. Avsikten är emellertid inte att genom den föreslagna lagen upphäva paragrafen. Bestämmelserna om försöksprojekten i fråga har inte tagits in i propositionen eftersom det inte har ansetts ändamålsenligt att ändra innehållet i sådana bestämmelser som i sin nuvarande form endast är i kraft en kort tid till.

I kapitlet föreslås även en paragraf om vård av skogsnaturen. I den gällande lagen finns ett separat kapitel om stöd för vård av skogsnaturen (4 kap.).

16 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om miljöstöd. Miljöstödet skiljer sig från stöden i 2, 3 och 5 kap. på det sättet att ett avtal mellan markägaren och skogscentralen förutsätts för att stöd skall kunna erhållas. De avtal som avses i paragrafen är sådana förvaltningsavtal som avses i 3 § i förvaltningslagen (434/2003) och till vilka skogscentralernas utövning av offentlig makt hänförs. I 22 § i lagförslaget föreskrivs närmare om

hur avtalen ingås. Bestämmelser om miljö- stöd finns i 19 § i den gällande lagen och i jord- och skogsbruksministeriets beslut om miljöstöd för skogsbruket (144/2000).

I 1 mom. föreslås en allmän definition av tillämpningsområdet för miljöstödet. Dessa grunder anges också i 19 § 1 mom. i den gällande lagen. Miljöstöd skall beviljas till exempel för skogsområden som hör till Natura 2000-nätverket. I 2 mom. bestäms om förutsättningarna för beviljande av stöd. För närvarande är en förutsättning för miljöstöd att fullgörandet av de skyldigheter som föranleds av avtalet om miljöstöd orsakar markägaren mera än ringa skada. I bedömningen av olägenheten beaktas markägarens alla skogar som är belägna inom samma kommun (3 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om miljöstöd för skogsbruket). Det föreslås att villkoret gällande ringa skada slopas. Gränsen för ringa skada förblir oförändrad i skogslagen. I stället för bestämmelsen om ringa skada införs markägarens självrisk i fråga om miljöstödet. Gränsen för ringa skada och självrisken skulle vara i samma storleksklass, i regel fyra procent av skogens avkastning. Gränsen för ringa skada har beräknats på avkastningen av alla de skogar som en markägare äger inom samma kommun. Fastställandet av ringa skada har i vissa fall krävt ett betydande administrativt arbete. Självrisken beräknas däremot enbart på basis av uppgifter om miljöstödsobjektet. På detta sätt kan det administrativa arbete som hänförs sig till miljöstödet minskas.

I miljöstödsbeloppet ingår för närvarande en s.k. grundersättning som betalas på basis av avtalsobjektets areal. Det föreslås att grundersättningen slopas så att miljöstödet effekt ökar. Då villkoret gällande ringa skada slopas stiger ersättningsnivån och intresset för miljöstöd ökar.

Enligt det föreslagna 2 mom. förutsätts för beviljande av stöd att markägaren och skogscentralen ingår ett avtal i vilket markägaren förbinder sig att inom objektet i fråga bevara mångfalden och inte vidta åtgärder som t.ex. avverkning utan skogscentralens samtycke. Det nya är att den föreslagna lagen innehåller en uttrycklig bestämmelse om skyldigheternas innehåll. De skyldigheter som nämns i 2 mom. skall gälla alla avtal. Inga avvikelser tillåts. Däremot kommer de skyldigheter som

avses i 3 mom. i praktiken i fråga då man på markägarens initiativ även avtalar om en vård- och användningsplan för objektet.

I 4 mom. föreskrivs om avtalens giltighetstid. Såsom för närvarande skall avtalen vara i kraft i 10 år. Fram till början av år 2004 ingicks avtal för en tid på 30 år. Paragrafen innehåller också en bestämmelse enligt vilken avtalet fortfarande är i kraft även om området överläts till en ny ägare. Den nya ägaren har rätt att säga upp avtalet. Bestämmelser om uppsägningen föreslås i 8 kap. Avsikten är att avtalen även i fortsättningen skall antecknas i fastighetsregistret. Bestämmelser om anteckningar i fastighetsregistret finns i 29 § i lagförslaget.

Enligt 5 mom. skall bestämmelser om inriktningen av miljöstödet samt övriga i den föreslagna paragrafen avsedda villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse enligt vilken samma bestämmelser skall tillämpas på vård- och användningsplaner som på de planer som avses i 7 § i lagförslaget. Enligt 4 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljöstöd för skogsbruket kan ersättning betalas bl.a. för uppgörandet av en plan för skötseln och användningen. För närvarande finns inga andra bestämmelser om vård- och användningsplaner.

18 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för projekt för vård av skogsnaturen. I 1 mom. räknas de projekt upp för vilka stöd kan beviljas. Förteckningen motsvarar i hög grad 20 § i gällande lag. Stöd beviljas dock inte längre för kartläggning av de i 10 § 2 mom. i skogslagen avsedda livsmiljöer som är viktiga med tanke på mångfalden, eftersom kartläggningen redan genomförts som ett separat projekt. I förteckningen i det föreslagna 1 mom. nämns inte heller sådana arbeten för iståndsättning av skog som är betydande med tanke på landskapsvärden eller återställande av skogsdikningsområden i områden med viktiga naturvärden. Dessa åtgärder kan anses ingå i den föreslagna 18 § 1 mom. 4 punkten.

I 1 mom. tas hyggesbränning in som en ny stödberättigande åtgärd. Enligt 6 § 1 mom. 2 punkten i den gällande lagen har finansiering kunnat beviljas för hyggesbränning. I fortsättningen skall hyggesbränning understöd

som ett naturvårdsprojekt. Förslaget baserar sig på den ekologiska nyttan med hyggesbränning. I och med att skogsbränderna har minskat har många arter av organismer vars livsmiljö och existens är beroende av brända träd blivit utrotningshotade.

I 2 mom. förutsätts att projektet har planerats i samarbete med markägarna. Enligt 20 § 2 mom. i den gällande lagen förutsätter utförandet av arbetena markägarens samtycke. Det kan anses självklart att utförandet av arbetena kräver markägarens tillstånd. Saken beaktas i 6 kap., vilket innehåller bestämmelser om förfarandet vid beviljande och utbetalning av stöd. Enligt 27 § i lagförslaget får stödbeslut gällande projekt som omfattar flera fastigheters områden inte fattas innan sökanden till skogscentralen har lämnat markägarnas skriftliga medgivande till genomförandet av projekten. Såsom för närvarande skall en plan förutsättas för stöd för projekt för vård av skogsnaturen. Bestämmelser om planen finns i 7 § i lagförslaget.

Enligt 3 mom. kan närmare bestämmelser om riktningen av stöd för projekt för vård av skogsnaturen samt övriga i den föreslagna paragrafen avsedda villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap. Övriga främjande åtgärder

I kapitlet föreslås bestämmelser om stöd för bekämpning av rotticka och för försöks- och utredningsverksamhet. I 22 § i den gällande lagen räknas sex olika åtgärder upp, för vilka finansieringen kan beviljas. Bestämmelser om stöd för utarbetande av en verkställighetsutredning tas in i 7 § i lagförslaget. Bestämmelserna om flisning i den gällande lagen skall enligt propositionen vara i kraft t.o.m. den 31 december 2007, och inga ändringar föreslås i dem. Det föreslås att finansiering för rättande av oförutsedda fel och ersättning av skador slopas. I dessa fall kan det anses mera motiverat att ersättningarna täcks med försäkringar som tecknas på den fria marknaden.

19 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om stöd för bekämpning av rotticka. Enligt 2 mom. är en förutsättning för beviljande av

stödet att arbetet utförs i samband med avverkning på mineraljord i riskområden för utbredning av rotticka under tiden mellan början av maj och slutet av oktober. Det stöd som föreslås i paragrafen skiljer sig till sitt innehåll från 23 § 2 mom. i den gällande lagen på den punkten att stöd inte längre beviljas för mekanisk bekämpning av rotticka, dvs. avlägsnande av stubbar. Avlägsnande av stubbar genomförs för närvarande snarare som uttag av energived än som bekämpning av rotticka. Avlägsnande av stubbar är i regel en marknadsorienterad åtgärd, varför det inte är ändamålsenligt att rikta statligt stöd till detta.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordningar. Genom förordning av statsrådet kan närmare bestämmelser utfärdas om riskområden för utbredning av rotticka, bekämpningsobjekt samt övriga i den föreslagna paragrafen angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

20 §. I paragrafen föreslås en bestämmelse om stöd för försöks- och utredningsverksamhet. Även enligt 22 § 1 mom. 5 punkten i den gällande lagen kan stöd beviljas för försöks- och utredningsverksamhet. För närvarande förutsätts att försöks- och utredningsverksamheten främjar hållbar vård och användning av enskilda skogar. Begreppet enskild skog har inte uttryckligen definierats i den gällande lagen eller i skogslagen. Begreppet enskilda skogar är vedertaget i betydelsen enskilda markägares skogar, varför en justering av ordalydelsen i bestämmelsen föreslås till denna del. Dessutom föreslås att paragrafen preciseras så, att försöks- och utredningsverksamheten skall vara av riksomfattande betydelse.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken de allmänna bestämmelserna i 1 kap. i denna lag, med undantag för 3 §, inte tillämpas på beviljande av stödet. Avsikten är att de allmänna bestämmelserna i statsunderstödslagen skall tillämpas på beviljandet av stödet. Stödet för försöks- och utredningsverksamhet skiljer sig från de andra stöden i lagförslaget även i det avseendet att det är jord- och skogsbruksministeriet som beslutar om beviljandet av stödet.

6 kap. Beviljande och betalning av stöd

Kapitlet innehåller bestämmelser om förfaranden som gäller beviljande och betalning av stöd för skogsbruket. Enligt propositionen skall statsunderstödslagen i tillämpliga delar tillämpas på de stöd som avses i den föreslagna lagen. De statsunderstöd som avses i statsunderstödslagen avviker till sin karaktär till vissa delar från de föreslagna stöden för skogsbruket. Det stöd som avses i den föreslagna lagen kännetecknas av att stödtagaren ofta låter utomstående utarbeta de handlingar som gäller erhållandet av stöd samt utföra själva arbetet. Detta föranleder ett behov att göra vissa preciseringar i bestämmelserna om förfarandet vid beviljande och betalning av stöden.

21 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om ansökan om stöd. I 1 mom. tas inte ställning till vilken form ansökan skall ha. I 19 § i förvaltningslagen bestäms hur ett ärende inleds skriftligen. Enligt 9 § i lagen om elektronisk kommunikation i myndigheternas verksamhet (13/2003) uppfyller också elektroniska dokument som sänts till en myndighet kravet på skriftlig form vid anhängiggörande och behandling av ärenden. Stöd kan inte dock beviljas på basis av en muntlig ansökan.

Stödansökan gäller beviljande av en sådan ekonomisk förmån som en sökande kan erhålla endast om han eller hon uppfyller de villkor som fastställts i lagen eller med stöd av den. Sökanden skall ha rätt att vidta åtgärder på den fastighet som nämns i ansökan och att motta offentligt stöd i samband med dem. I den föreslagna paragrafen finns inget krav på undertecknande. När det gäller ansökningar som lämnats i elektronisk form skall skogscentralen alltid sträva efter att förvissa sig om avsändarens identitet och dokumentets integritet. I 22 § 2 mom. i förvaltningslagen (434/2003) bestäms att en handling som behövs för att ett ärende skall kunna inledas inte behöver kompletteras med en underskrift, om handlingen innehåller uppgifter om avsändaren och det inte finns anledning att betvivla att handlingen är autentisk. Misstankar som hänför sig till handlingens autenticitet eller integritet ger alltid

skogscentralen rätt att kräva antingen att handlingen sänds in i original och försedd med behöriga underskrifter eller att handlingen sänds in undertecknad en gång till.

Enligt 1 mom. skall ansökan riktas till skogscentralen. Såsom för närvarande utgör stöd för försöks- och utredningsverksamhet ett undantag. Detta stöd söks hos jord- och skogsbruksministeriet.

Sådana passiva delägare i samfällda projekt som avses i 10 § i den gällande lagen har kunnat beviljas stöd utan ansökan. Det föreslås att den bestämmelsen slopas. I praktiken har det ingen större betydelse att bestämmelsen slopas. Samfällda projekt uppstår inte utan att någon organiserar dem. Det är naturligt att just projektets organisatör för delägarna marknadsför möjligheten att ansöka om stöd.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om när stöd som baserar sig på en plan eller en verkställighetsutredning skall sökas. Stöd som beviljas för utarbetande av en plan och genomförandet av planen skall sökas samtidigt. Till denna del avviker bestämmelsen från den gällande lagen. För närvarande är det möjligt att separat ansöka om stöd för utarbetande av en plan. I en del fall har man inte alls sökt stöd för genomförandet av projektet. För en effektiv inriktning av finansieringen är det motiverat att ändra förfarandet på det sätt som föreslås. Det föreslagna momentet hänför sig till den föreslagna 7 § där det föreskrivs om när någondera av dessa handlingar förutsätts för beviljande av stöd.

I 3 mom. föreslås att närmare bestämmelser om ansökan om stöd och de uppgifter som skall meddelas i ansökan skall utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet. Genom förordning kan utfärdas närmare bestämmelser om de bilagor som skall följa ansökan.

22 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfaranden i fråga om miljöstöd. Miljöstödsavtal är sådana förvaltningsavtal som avses i 3 § i förvaltningslagen. Enligt paragrafen skall grunderna för god förvaltning iakttas när ett förvaltningsavtal ingås. Samtidigt skall rättigheterna för dem som berörs av det ärende som avtalet gäller samt deras möjligheter att påverka avtalets innehåll tryggas i tillräcklig grad vid beredningen.

Miljöstödsavtal är lagstadgade förvalt-

ningsavtal. Kapitel 4 i den föreslagna lagen innehåller relativt detaljerade bestämmelser om innehållet i och grunderna för avtalen. Skogscentralen har sålunda ingen avtalsfrihet vad gäller innehållet när avtalen ingås. Avtalet ingås utgående från en ansökan som lämnats till myndigheten samt förhandlingar. Ett avgörande som i stor utsträckning är jämförbart med ett förvaltningsbeslut görs sålunda i form av ett avtal.

I 1 mom. föreslås bestämmelser om skogscentralens skyldigheter då en ansökan om miljöstöd har anhängiggjorts. I momentet anges de frågor som skogscentralen skall förhandla om med markägaren. Såsom ovan konstaterats begränsas skogscentralens avtalsfrihet av de rätt detaljerade bestämmelserna om miljöstöd i den föreslagna lagen. Dessutom skall skogscentralen i förhandlingsituationen även iaktta grunderna för god förvaltning. Särskilt skall det tillses att markägarna behandlas opartiskt vid förhandlingarna.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om det protokoll som skall göras upp över förhandlingarna. I protokollet skall förutom de frågor som man förhandlar om även villkoren för uppsägning, hävning och överföring av avtalet anges. Dessa villkor bestäms direkt med stöd av lagen och det går inte att förhandla om dem. Genom den föreslagna bestämmelsen vill man se till att markägarna innan avtalet ingås får uppgifter om sina rättigheter och skyldigheter i samband med att avtalet upphör eller överförs.

För närvarande ingås först avtalet, varefter skogscentralen fattar finansieringsbeslutet. Förfarandet är bakvänt i det avseendet att miljöstödsavtalet förpliktigar skogscentralen att fatta ett finansieringsbeslut enligt avtalet. Det förfarande som avses i 3 mom. avviker från det nuvarande på det sättet att avtalet anses ha uppkommit först när skogscentralen fattat beslut om miljöstödet. Efter att stödbeslutet fattats ingås inget separat avtal, utan avtalet bildas av det protokoll som gjorts upp i samband med förhandlingarna och skogscentralens förvaltningsbeslut. Skogscentralen kan fatta beslut om miljöstödet endast utgående från uppgifterna i protokollet. I praktiken har ändringen i förfarandet ingen större betydelse. Protokollet innehåller i hög grad samma uppgifter som de som enligt nuvaran-

de bestämmelser ingår i avtalet.

I 4 mom. föreslås att bestämmelser om de uppgifter som skall antecknas i protokollet skall utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §. I 1 mom. föreslås att skogscentralen innan den fattar beslut gällande ansökan skall utreda om vissa begränsningar som följer av naturvårdslagen gäller den avsedda åtgärden. En motsvarande bestämmelse finns i 24 § 5 mom. i den gällande lagen och i 2 § i förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk. Vid behov skall skogscentralen begära utlåtande om saken av miljöcentralen.

24 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om anmärkningar och förbud som gäller ombud. Bestämmelsen hänför sig till 5 § 4 mom. i lagförslaget, enligt vilket skogscentralen har rätt att vägra bevilja stöd om de uppgifter som angivits i ansökningshandlingarna har varit bristfälliga, vilseledande eller felaktiga. I den föreslagna bestämmelsen avser ombud fysiska personer. Den föreslagna bestämmelsen om förbud skiljer sig från det förbud att uppträda i ett ärende som avses i 12 § 2 mom. i förvaltningslagen i det avseendet att det föreslagna förbudet är av mera allmän karaktär men temporärt. Det förbud som avses i förvaltningslagen är däremot bundet till ett enskilt förvaltningsärende. Förbudet i förvaltningslagen lämpar sig inte för sådan verksamhet där ett ombud under en kort tid skall behandla flera ansökningsärenden. Den ombudsverksamhet som avses i den föreslagna paragrafen kännetecknas av att ombudet inte behöver sköta ärenden hos skogscentralen upprepade gånger gällande ett enskilt aktuellt fall. Om det är fråga om stöd som baserar sig på en verkställighetsutredning kan ärendet utträttas t.o.m. på en gång. I sådana fall kan ett förbud att uppträda i ett enskilt ansökningsärende inte anses vara ett effektivt sätt att ingripa i ombudets verksamhet.

De anmärkningar och förbud som avses i paragrafen är administrativa påföljder. Det är möjligt att även rekvisitet för subventionsförseelse eller subventionsbedrägeri uppfylls i sådana situationer som avses i 1 mom. Det är därför möjligt att ärenden gällande administrativ och straffrättslig påföljd är anhängiga samtidigt.

Enligt 1 mom. kan skogscentralen ge om-

budet en anmärkning. Anmärkningen ges t.ex. då ansökningshandlingar som utarbetats av ett ombud innehåller felaktiga uppgifter vilka har väsentlig inverkan på beviljandet av stödet, stödbeloppet och villkoren för stödet. Om bristfälliga, vilseledande eller felaktiga uppgifter ges upprepade gånger kan Landsbygdsverket på framställning av skogscentralen med stöd av det föreslagna 2 mom. förbjuda personen i fråga att utarbeta handlingar som hänför sig till de stöd som avses i denna lag. De anmärkningar och förbud som avses i paragrafen riktar sig till ombudets verksamhet endast till den del det är fråga om utarbetande av handlingar. Förbudet gäller inte ombudets övriga verksamhet som t.ex. genomförande av projekt. Tillämpningsområdet för anmärkningar och förbud är sålunda begränsat.

Det förbud som avses i 2 mom. gäller ett visst ombud. Eftersom förbudet inte gäller en viss organisation kan markägaren i stället anlita ett annat ombud från samma organisation för sakkunnigtjänster. Naturligtvis har markägaren i en sådan situation också möjlighet att skaffa sakkunnigtjänster från andra organisationer inom skogsbranschen. Avsikten med bestämmelsen är inte att begränsa avtalsfriheten. Av denna anledning bedömer man i propositionen att bestämmelsen om förbud som meddelas ett ombud inte försvårar markägarens möjligheter att anlita ett ombud för skötseln av ett förvaltningsärende.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om förbudets giltighetstid. Förbudet kan meddelas för högst ett år och gäller inom verksamhetsområdet för den skogscentral som har meddelat förbudet. Ändring kan sökas i förbudsbeslutet. Bestämmelser om sökande av ändring finns i 40 §.

25 §. Paragrafen innehåller bestämmelser om förfaranden i fråga om en samägd fastighet. De nu gällande bestämmelserna finns i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering. Den nämnda lagen innehåller även bestämmelser om förfarande i fråga om lån. Eftersom det föreslås att lånen slopas innehåller den föreslagna paragrafen endast bestämmelser ur den nämnda lagen till den del de har tillämpats på beviljande av stöd.

För att ekonomisk ändamålsenlighet skall uppnås förutsätts ofta att åtgärderna kan pla-

neras och genomföras på det sättet att de gäller omfattande områden som är så enhetliga som möjligt. En sådan koncentration av åtgärder kan emellertid inte alltid genomföras på bästa möjliga sätt om det finns samägda fastigheter på området. I sådana fall kan svårigheter uppstå på grund av att alla samägare till en samägd fastighet inte kan nås eller inte ger sitt samtycke till att åtgärderna vidtas. För att arbetet skall kunna genomföras krävs i allmänhet alla samägares samtycke. Därför borde samägare som sköter fastigheten och äger en viss andel kunna vidta en viss åtgärd som avses i den föreslagna lagen vid behov även utan de andra samägarnas samtycke. De andra samägarnas rättigheter bör dock tryggas. Därför föreslås bestämmelser om ett undantag enligt vilket en åtgärd kan genomföras utan att alla samägare givit sitt samtycke. När det gäller de stöd som avses i den föreslagna lagen måste markägaren själv finansiera en del av kostnaderna för åtgärden. Avsikten är att man på det sättet skall hindra samägare som vill att en åtgärd vidtas från att vidta oöverlagda åtgärder.

Enligt 1 mom. har sådana samägare till en samägd fastighet vilka äger minst en fjärdedel av fastigheten och till vilka hör samägare som sköter fastigheten rätt att för hela fastighetens räkning vidta åtgärder som enligt denna lag är stödberättigande och motta stöd om de avstår från att kräva andra på kostnaderna för genomförandet än de samägare som gått samman för att genomföra åtgärden. Det föreslagna momentet motsvarar till sitt innehåll 1 § 2 mom. i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering. Dessutom föreslås att samma rättighet även skall gälla en enskild samägare. Till denna del motsvarar det föreslagna momentet 1 § 3 mom. i den nuvarande lagen.

I 2 mom. definieras begreppet samägare som sköter fastigheten. Definitionen motsvarar definitionen i kapitel 1.2 i motiveringen till regeringens proposition (RP 229/1996 rd.) gällande lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering. För tydlighetens skull tas definitionen in i lagförslaget.

Enligt 3 mom. skall bestämmelserna i den föreslagna paragrafen tillämpas på oskiftade

dödsbon. Detta motsvarar nuvarande bestämmelser.

Bestämmelserna i den föreslagna paragrafen gäller fastigheter. I 4 mom. föreslås att bestämmelserna även skall tillämpas på en sådan kvotdel av en fastighet som förvaltas genom sämjoskifte. Också till denna del motsvarar förslaget de gällande bestämmelserna.

Enligt 5 mom. anses det beslut som avses i paragrafen ha kommit till samägarnas kännedom när det har delgivits en av de samägare som sköter fastigheten. Det föreslagna momentet motsvarar till denna del 6 § i lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996). På delgivning till dödsbon tillämpas dock vad som bestäms i 57 § 2 mom. i förvaltningslagen.

26 §. Stödbesluten fattas i tillämpliga delar i enlighet med 11 § i statsunderstödslagen. I paragrafen föreslås vissa preciseringar i beslut gällande stöd som grundar sig på en plan och miljöstöd.

I 1 mom. föreslås att beslut om stöd som baserar sig på en plan kan fattas i två skeden då det är fråga om samprojekt. Enligt nuvarande bestämmelser gäller detta även andra projekt. När det gäller mindre projekt är det emellertid inte ändamålsenligt att fatta två separata förvaltningsbeslut eftersom detta ökar de administrativa kostnaderna. De nuvarande bestämmelserna förutsätter inte för stöd för utarbetande av en plan att planen genomförs inom en viss tid. Detta har i vissa fall lett till att man finansierat planer som sedan aldrig har förverkligats. På denna punkt föreslås en ändring. Även om beslut kan fattas i två skeden skall stöd för utarbetande av en plan och stöd för genomförande av planen sökas samtidigt (21 § i lagförslaget). Skogscentralen kan sålunda först fatta beslut om stöd för kostnader för utarbetande av en plan och sedan besluta om stöd för den åtgärd eller det projekt som avses i planen. Villkor för att stöd skall kunna beviljas för en plan skall i sådana fall vara att planen genomförs med den tidtabell som fastställts.

I enlighet med 11 § 1 mom. i statsunderstödslagen skall av alla stödbeslut framgå stödtagaren, ändamålet samt stödbeloppet eller beräkningsgrunden. Enligt 11 § 2 mom. 1 punkten skall av beslutet framgå de godtagbara kostnaderna för den verksamhet eller det

projekt som är föremål för statsunderstödet och enligt 2 punkten i nämnda moment statsunderstödet maximibelopp av totalkostnaderna för den verksamhet eller det projekt som är föremål för statsunderstödet.

De stöd som avses i den föreslagna lagen kan indelas i två grupper beroende på för vilket skede av arbetet eller projektet stödet söks. En del av stöden beviljas i efterskott. Stödet söks då efter att ett arbete eller ett projekt har genomförts och en verkställighetsutredning har utarbetats. I dessa fall tillämpas endast 11 § i statsunderstödslagen när stödbeslutet fattas. En del av stöden baserar sig däremot på en plan. Också i detta fall tillämpas 11 § i statsunderstödslagen på beslutet om beviljande av stöd. Beloppet av det stöd som beviljas för genomförandet av planen framgår av planen i och med att beräkningsgrunden och stödets maximibelopp nämns där. I samband med detta föreslås i 2 mom. en bestämmelse enligt vilken ett separat beslut om det slutliga beloppet av stödet för genomförandet av planen skall fattas efter att arbetet eller projektet har slutförts och en godtagbar utredning om det har presenterats för skogscentralen. Motsvarande förfarande med två beslut tillämpas också på miljöstöd då det är fråga om stöd för miljövårdsarbeten.

Statsunderstödslagen innehåller ingen uttrycklig bestämmelse som anger om ett separat förvaltningsbeslut skall fattas för betalning av stöd som bestäms enligt beräkningsgrunden. För tydlighetens skull föreslås i 2 mom. en särskild bestämmelse om att ett separat förvaltningsbeslut skall fattas i sådana fall. Enligt 44 § i förvaltningslagen skall av ett skriftligt beslut bl.a. framgå motiveringen för beslutet och en specificerad uppgift om vad en part är berättigad eller förpliktad till. Enligt 45 § i förvaltningslagen skall beslutet motiveras. Följaktligen skall förutom det slutliga stödbeloppet även grunderna för hur det slutliga stödbeloppet räknats ut framgå av beslutet. Vad gäller stödtagaren innebär detta att det framgår av beslutet om alla angivna kostnader eller arbets- och förnödenhetsmängder har godkänts. Stödtagaren har möjlighet att söka ändring om hon eller han t.ex. anser att någon kostnad i samband med ett projekt på felaktiga grunder inte godkänts i beslutet.

I 3 mom. föreslås bestämmelser som gäller situationer där stödet grundar sig på en plan och de arbets- och förnödenhetsmängder eller kostnader som angivits i ansökan överskrids då projektet genomförs. När skogscentralen fått kännedom om saken skall den besluta om överskridningen kan godkännas. Om det är fråga om smärre ändringar kan beslut om godkännande av dem fattas först i det skedet då skogscentralen beslutar om stödets slutliga belopp.

27 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om förfarande i samband med beslut i vissa ärenden. I 1 mom. föreslås bestämmelser om de utredningar som skogscentralen skall ha till sitt förfogande innan stöd för vård av torvmarksskog och stöd för projekt för vård av skogsnaturen beviljas. Beslut angående stöd för genomförandet av ett projekt för vård av torvmarksskog får inte fattas innan skogscentralen har informerats om avtalet mellan delägarna om genomförandet av projektet och det avtal som ingåtts med den som genomför projektet. Beslut om stöd för genomförande av projekt för vård av skogsnaturen får inte fattas innan markägarnas skriftliga medgivanden har lämnats till skogscentralen. Avtalen och medgivandena skall vara undertecknade på ett behörigt sätt.

I 2 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken beslut om stöd för genomförande av projekt som gäller byggande eller grundlig förbättring av en skogsväg inte får fattas innan skogscentralen erhållit en skriftlig utredning om att den planerade åtgärden med stöd av lagen om enskilda vägar (358/1962) binder alla vägdelägare. En sådan här utredning kan vara en vägförrättning, ett beslut av vägnämnden eller ett vägslag eller ett avtal. Vägförrättningen eller vägnämndens eller vägslagens beslut skall ha vunnit laga kraft. Det kan inte anses motiverat att bevilja stöd för ett projekt om det ännu inte är säkert att projektet kommer att genomföras på det planerade sättet.

I synnerhet vid samprojekt kan konflikter lätt uppstå mellan de olika parterna om vad som avtalats om genomförandet av projektet. Av denna anledning kan det inte anses ändamålsenligt att stöd beviljas innan skogscentralen har erhållit de i 1 och 2 mom. avsedda utredningarna om att fastighetsägarna förbinder sig till projektet. När det gäller

samfällda skogar anses delägarlagets beslut som ett sådant avtal som avses i paragrafen. De förslagna utredningarna skall undertecknas på ett behörigt sätt och lämnas i skriftlig form till skogscentralen.

I 3 mom. föreskrivs om hur man skall förfara i samband med en sådan konsekvensbeskrivning som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/94). I 24 § 4 mom. i den gällande lagen finns en motsvarande bestämmelse.

28 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om betalning av stöd. På betalningen av stöd tillämpas 12 § i statsunderstödslagen, vilken innehåller bestämmelser om betalning av stöd. Enligt 12 § 1 mom. i statsunderstödslagen betalas statsunderstödet till statsunderstödstagaren i en eller flera poster enligt när kostnaderna infaller. Med stöd av 12 § 3 mom. i den nämnda lagen kan statsunderstöd av ringa belopp även betalas som ett engångsbelopp, om det är motiverat med tanke på användningen av statsunderstödet. I anslutning till detta föreslås i 1 mom. en bestämmelse enligt vilken stöd på högst 300 euro betalas i en post. Stöd på över 300 euro kan sålunda betalas i flera rater. Den föreslagna bestämmelsen är ny.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om betalning av miljöstöd. Miljöstöd betalas i en post i början av avtalsperioden. Stöd på över 10 000 euro betalas i flera poster. Motsvarande bestämmelse finns för närvarande i 10 § i jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljöstöd för skogsbruket. I 2 mom. föreslås dessutom att stöd för miljövårdsarbete skall betalas separat efter att skogscentralen har fattat ett särskilt förvaltningsbeslut om stödets slutliga belopp.

Enligt 12 § 4 mom. i statsunderstödslagen skall statsunderstödstagaren lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av statsunderstödet. I fråga om sådana projekt som avses i lagförslaget är det vanligt att stödtagaren ger en utomstående i uppdrag att utarbeta stödansökan, planen och verkställighetsutredningen samt att genomföra projektet. Därför är det motiverat att dessa aktörer också är skyldiga att ge skogscentralen riktiga och tillräckliga uppgifter för utbetalningen av stödet. I 3 mom. föreslås bestämmelser om skyldigheten att lämna uppgifter.

29 §. Enligt den föreslagna paragrafen skall skogscentralen meddela uppgifter om miljöstödsavtal till fastighetsregistret. Skogscentralen är även skyldig att till registret meddela uppgifter om ändring, uppsägning och hävning av avtal. Motsvarande bestämmelser finns i 19 a § 2 mom. i den gällande lagen och i 12 § 3 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljöstöd för skogsbruket.

7 kap. Skyldigheter som hänför sig till stödet samt tillsyn

30 §. I paragrafen bestäms om den vård- och underhållsskyldighet som hänför sig till stöd för skogsförnyelse, vård av torvmarksskog och byggande av skogsvägar. Den föreslagna paragrafen motsvarar i stora drag 15 § 1 och 2 mom. och 16 § i den gällande lagen samt 7 § i förordningen om finansiering av hållbart skogsbruk. Paragrafen innehåller inga bestämmelser om återkrav. På återkrav tillämpas bestämmelserna i 5 kap. i statsunderstödslagen. Dessutom bestäms i 34 § i lagförslaget om befogenheter som hänför sig till återkrav och om vem stödet återkrävs hos i vissa situationer.

I 1 mom. bestäms för hur lång tid vård- och underhållsskyldigheten gäller. Skyldigheten är i kraft tio år efter att stödet betalats i sin helhet. På den här punkten avviker propositionen från nuvarande bestämmelser. För närvarande gäller vård- och underhållsskyldigheten i fråga om skogsförnyelse, istandsättningsdikning och byggande av skogsvägar i 15 år. Förkortandet av giltighetstiden för vård- och underhållsskyldigheten grundar sig på orsaker som gäller ändamålsenligheten och utvecklandet av förvaltningens produktivitet. För en enskild markägare är 15 år en lång tid, i genomsnitt hälften av hela den tid personen är skogsägare. Förutom vård- och underhållsskyldigheten i fråga om vård av torvmarksskog kan dessutom underhållsskyldigheten enligt vattenlagen (264/1961) tillämpas. Enligt 6 kap. 3 § i vattenlagen skall dikning utföras och diket underhållas så, att ej annans område blir vattendränkt eller eljest tillskyndas skada. Till skillnad från skyldigheten enligt propositionen är underhållsskyldigheten enligt vattenlagen inte tidsbegrän-

sad.

I 2 mom. bestäms vad vård- och underhållsskyldigheten innefattar i fråga om olika arbetsslag. Den vård- och underhållsskyldighet som hänför sig till stöd för vård av torvmarksskog innefattar samma skyldigheter som nuvarande bestämmelser om istandsättningsdikning. I 3 mom. finns en allmän bestämmelse enligt vilken det hör till vård- och underhållsskyldigheten att ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för vård av torvmarksskog inte börjar användas på det sättet att användningen av området för skogsbruksändamål väsentligt förhindras.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om att vård- och underhållsskyldigheten direkt med stöd av lagen skall övergå på fastighetens nya ägare. Om en fastighet eller ett område löses in kan skogscentralen dock utan ansökan upphäva vård- och underhållsskyldigheten. Användningsändamålet gällande ett område i en inlösningssituation förändras ofta på det sättet att det inte är motiverat att låta vård- och underhållsskyldigheten förbli i kraft. Inlösningen i sig är inte en grund för att vård- och underhållsskyldigheten skall upphävas. Om användningen av området för skogsbruksändamål emellertid förhindras väsentligt med anledning av inlösningen skall skogscentralen då den erhållit information om saken upphäva vård- och underhållsskyldigheten. I sådana situationer är det inte heller motiverat att återkräva erhållet stöd av markägaren. Bestämmelsen om inlösning är ny.

31 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om upphävande av vård- och underhållsskyldigheten i vissa situationer. I 1 mom. föreslås bestämmelser om sådana situationer där markägaren har förlorat den ekonomiska fördelen av skogsförnyelse, vård av torvmarksskog och byggande av skogsväg. En förutsättning för att vård- och underhållsskyldigheten skall upphävas i sådana situationer är att fördelen förlorats av någon orsak som inte beror på markägaren och det enligt den föreslagna lagen inte är ändamålsenligt att på nytt genomföra arbetet. I dessa situationer kan skogscentralen upphäva vård- och underhållsskyldigheten. En bestämmelse med motsvarande innehåll ingår i 18 § i den gällande lagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om vissa

andra situationer där skogscentralen kan upphäva vård- och underhållsskyldigheten. Bestämmelsen är ny. De situationer som avses i det föreslagna momentet är sådana där det inte nödvändigtvis är motiverat att vård- och underhållsskyldigheten fortsätter. Om ett miljöstödsavtal ingås i fråga om området är det motiverat att skyldigheterna enligt miljöstödsavtalet gäller i stället för den föreslagna vård- och underhållsskyldigheten. I 1 och 4 punkten bestäms om de situationer där området planeras för ett annat ändamål eller där användningsbegränsningar eller åtgärdsförbud med stöd av lagen införs för området. Dessa situationer skiljer sig från situationerna i 2 och 3 punkten i det att de uppstår av någon orsak som inte beror på markägaren. Inte heller i dessa situationer är det motiverat att hålla kvar vård- och underhållsskyldigheten ifall de nämnda åtgärderna leder till att markägaren förlorar den nytta som erhållits genom den finansierade åtgärden.

I 3 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken markägaren inte är skyldig att återbetala erhållet stöd i sådana situationer som avses i 1 och 2 mom.

32 §. Avsikten är att man i så stor utsträckning som möjligt skall övergå till elektronisk kommunikation i fråga om de stöd som avses i propositionen. En del av stöden fastställs på basis av faktiska kostnader. Stödansökan kan behandlas även om verifikat över de faktiska kostnaderna inte har bifogats i original. I samband med detta föreslås en bestämmelse i 1 mom. enligt vilken en förutsättning för beviljande av stöd är att verifikat i original över de faktiska kostnader som meddelats i ansökningshandlingarna vid behov skall kunna granskas även efter att stödet betalats. Det är sålunda fråga om ett villkor för beviljande av stöd. Om verifikaten i original inte kan granskas i efterhand och det på så sätt kan konstateras att beviljandet av stödet baserat sig på faktiska grunder kan stödet återkrävas. Skogscentralen har naturligtvis rätt att kräva att få se verifikat i original redan innan stödet utbetalas om det är nödvändigt för att kunna konstatera att förutsättningarna för beviljande av stöd uppfylls. Originalverifikaten skall bevaras under den tid som fastställts för bevaring av bokföringsmaterial.

I 14 kap. i statsunderstödslagen föreskrivs om statsunderstödsstagarens skyldighet att

lämna uppgifter. Enligt 14 § i statsunderstödslagen skall statsunderstödsstagaren lämna statsbidragsmyndigheten riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i statsunderstödsbeslutet iakttas. I fråga om sådana projekt som avses i lagförslaget är det vanligt att stödtagaren ger en utomstående i uppdrag att utarbeta stödansökan, planen och verkställighetsutredningen samt att genomföra projektet. Därför föreslås i 2 mom. en bestämmelse enligt vilken dessa aktörer också är skyldiga att ge skogscentralen riktiga och tillräckliga uppgifter för övervakningen av att villkoren i stödbeslutet iakttas.

I 3 mom. ingår en särskild bestämmelse som gäller situationer med ägarbyten och ändrade förhållanden som gäller miljöstödsavtal. I sådana situationer är markägaren skyldig att meddela skogscentralen om saken.

33 §. Med stöd av 16 § 1 mom. i statsunderstödslagen kan granskningarna riktas till statsunderstödsstagaren och den som statsunderstödet med stöd av 7 § 2 mom. i lagen har överförs på. I 1 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken skogscentralen har till uppgift att övervaka förutsättningarna för beviljande, utbetalande och användande av stöden och iakttagandet av de skyldigheter som hänför sig till stöden. De stöd som avses i lagförslaget kännetecknas av att markägaren ofta låter en utomstående genomföra arbetet. Inom projekt som gäller byggande och grundlig förbättring av skogsvägar och vård av torvmarksskog är detta huvudregeln. Dessa fall kan jämföras med överföring av statsunderstöd i enlighet med 7 § 2 mom. i statsunderstödslagen. Därför föreslås dessutom i 1 mom. att skogscentralen vid behov skall ha rätt att kontrollera att den som genomför det understödda arbetet eller projektet har fullgjort de skyldigheter som hänför sig till stödet. På detta sätt säkerställer man att skogscentralen kan inrikta de granskningar som avses i statsunderstödslagen även på den som genomför det arbete eller det projekt som understöds. Enligt 16 § 1 mom. i statsunderstödslagen skall granskningarna vara nödvändiga i samband med övervakningen. Granskningar som riktas på den som genomför ett arbete eller ett projekt som understöds kan sålunda utföras endast i

den omfattning som är nödvändig för att utreda huruvida arbetet eller projektet har genomförts i enlighet med de föreslagna bestämmelserna om det ifrågavarande stödet och de villkor och begränsningar som tagits med i stödbeslutet.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om förfarandet vid granskning. Det föreslagna momentet tillämpas endast då man vid terrängundersökning har konstaterat ringa brister i genomförandet av arbetet, vilka dock kan avhjälpas. I sådana fall skall skogscentralen först ge markägaren möjlighet att rätta till bristerna.

I 3 mom. föreslås ett bemyndigande att utfärda förordningar. Med stöd av 15 § i statsunderstödslagen hör övervakning av stöd som beviljats av skogscentralen till skogscentralens uppgifter. Enligt det föreslagna momentet utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om i vilken omfattning granskning ingår i skogscentralernas uppgifter och om inriktningen av granskningen samt om andra tekniska detaljer som hänför sig till arrangerandet av övervakningen.

8 kap. Återbetalning och återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal

I kapitlet föreslås bestämmelser om återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal. Dessutom bestäms om den befogenhet som hänför sig till dem. Kapitlet innehåller inga bestämmelser om den ränta eller dröjsmålsränta som skall betalas för stöd som återkrävs eller om tidsfristen för återkravet eftersom 25, 26 och 28 § i statsunderstödslagen skall tillämpas i fråga om dem.

34 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om återbetalning och återkrav av stöd. I 1 mom. föreslås att stöd som skall återbetalas med stöd av 20 § i statsunderstödslagen skall betalas till skogscentralen. Den nämnda bestämmelsen gäller understöd som erhållits på felaktiga eller klart omotiverade grunder eller till ett för högt belopp.

I 2 mom. föreslås att skogscentralen skall göra framställning till Landsbygdsverket om återkrav av stödet då den fått kännedom om grunden för återkravet. Efter det beslutar

Landsbygdsverket om återkravet. På återkrav tillämpas bestämmelserna i 5 kap. i statsunderstödslagen. I 2 mom. bestäms dessutom om de situationer där grunden för återkrav är att vård- och underhållsskyldigheten försumrats. I sådana fall räknas den tidsfrist som avses i 28 § mom. 2 mom. i statsunderstödslagen från utgången av tiden för vård- och underhållsskyldigheten.

I 3 mom. föreskrivs om vem stödet återkrävs hos. I regel återkrävs stödet hos den som mottagit det. Det har ingen betydelse om återkravet baserar sig på stödtagarens egen eller t.ex. på en utomstående projektgenförarens verksamhet. Något annat förfarande skulle vara problematiskt med avseende på grundlagen. Den som genomför projektet skulle i så fall kunna stå i offentligrättsligt förhållande på basis av det privaträttsliga avtal som ingåtts. Utgående från 124 § i grundlagen borde stödtagaren i sådana fall verka som en sådan statsbidragsmyndighet som avses i 4 § i statsunderstödslagen. Enligt 124 § i grundlagen måste man i så fall föreskriva om uppgiften i lag eller med stöd av lag och arrangemanget får inte äventyra de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Ett sådant förfarande kan inte anses ändamålsenligt med tanke på tryggheten av en ändamålsenlig användning av stödet.

I 3 mom. föreslås dessutom en bestämmelse gällande ägarbytessituationer i fråga om de stöd som är förenade med fastighetsrelaterade skyldigheter för en längre tid. Miljöstöd återkrävs hos den som under tiden som ägare inte har iakttagit de skyldigheter som hänför sig till miljöstödet. Till denna del hänför sig bestämmelsen till 16 § 4 mom. i lagförslaget, enligt vilket miljöstödsavtalet är i kraft även om området överläts till en ny ägare. Å andra sidan har den nya ägaren under de villkor som anges i 37 § i lagförslaget rätt att säga upp avtalet. På motsvarande sätt skall stöd som återkrävs på grund av försummelse av vård- och underhållsskyldigheten i samband med projekt för skogsförnyelse, byggande av skogsväg och vård av torvmarksskog återkrävas hos den som försummat skyldigheten. Till denna del hänför sig den föreslagna bestämmelsen till 30 § i lagförslaget, i vilken det bestäms om vård- och underhållsskyldigheten beträffande de nämnda stöden.

I 4 mom. föreslås bestämmelser om sådana situationer på vilka bestämmelsen om förfarande som gäller samägda fastigheter har tillämpats. Den föreslagna bestämmelsen utgör ett undantag till det föreslagna 3 mom. Återkrav av stöd kan i regel endast riktas till de samägare som har mottagit stödet och som själva har deltagit i den verksamhet som utgör grunden för återkravet. Såsom för närvarande kan återkravet också riktas till en sådan samägare som, oavsett om han eller hon har sökt eller mottagit stöd, varit delaktig i den verksamhet som utgör grunden för återkravet, t.ex. försummelse av vård- och underhållsskyldigheten gällande området. I 4 mom. hänvisas till mottagandet av stöd. I situationer där fastigheten bytt ägare efter att stödet beviljats tillämpas det föreslagna 3 mom. på återkravet av miljöstöd samt stöd för skogsförnyelse, byggande av skogsväg och vård av torvmarksskog.

35 §. I 1 mom. föreslås bestämmelser om hävning av avtal. Bestämmelsen är exaktare än motsvarande bestämmelse i 9 § 1 mom. i jord- och skogsministeriets förordning om miljöstöd för skogsbruket. Enligt bestämmelsen i fråga är det möjligt att häva ett avtal om markägaren inte har följt avtalsvillkoren. I den föreslagna paragrafen uppställs som förutsättning för att avtalet skall kunna hävas att markägaren i betydande grad brutit mot avtalsvillkoren. Detta motsvarar de allmänna principerna i avtalsrätten. Beslut om hävning av avtal fattas av Landsbygdsverket efter att det erhållit en framställning om saken av skogscentralen. Enligt nuvarande bestämmelser är det skogscentralen som beslutar om hävning av avtal. Om ett avtal hävs är markägaren skyldig att till Landsbygdsverket återbetala det stöd han eller hon erhållit.

Paragrafens 2 mom. gäller sådana situationer där avtalsbrott har skett under avtalets giltighetstid, men man inte hunnit fatta beslut om återkrav under giltighetstiden.

36 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om Landsbygdsverkets rätt att säga upp ett avtal. Enligt den föreslagna paragrafen kan Landsbygdsverket besluta att ett miljöstödsavtal skall sägas upp om förhållanden som hänför sig till objektets biologiska mångfald eller andra förhållanden som inverkar på uppfyllandet av avtalskriterierna har förändrats i sådan grad att det inte längre finns

grunder för att avtalet skall vara i kraft eller det skulle vara oskäligt att avtalet fortsatte att gälla. I sådana fall är den som ägde eller innehade fastigheten när förändringen skedde skyldig att återbetala en så stor del av det utbetalda stödet som motsvarar de kalendermånader som återstår av avtalsperioden. Stödet skall återbetalas till Landsbygdsverket. Beslut om uppsägning kan fattas antingen på skogscentralens initiativ eller på markägarens ansökan.

En i 1 mom. avsedd annan förändring i förhållanden som inverkar på uppfyllandet av avtalskriterierna kan t.ex. vara att användningen av ett område har ändrats så att stöd enligt den föreslagna 2 § inte kan riktas till området.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om beloppet av det stöd som skall återbetalas om ett avtal sägs upp. Det belopp som skall återbetalas motsvarar de kalendermånader som återstår av avtalsperioden. Såsom enligt 35 § 1 mom. skall stödet återbetalas till Landsbygdsverket.

37 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om markägarens rätt att säga upp ett miljöstödsavtal. I 1 mom. föreslås bestämmelser om en ny ägares rätt att säga upp ett miljöstödsavtal. En motsvarande bestämmelse finns i 9 § 3 mom. i jord- och skogsbruksministeriets förordning om miljöstöd för skogsbruket. Bestämmelsen i 2 mom. är däremot ny. Enligt den har markägaren rätt att utan orsak säga upp avtalet. Om den som säger upp avtalet är en sådan markägare som själv har ingått miljöstödsavtalet är det motiverat att det belopp som skall återbetalas är större än den andel som motsvarar de kalendermånader som återstår av avtalsperioden.

9 kap. Särskilda bestämmelser

38 §. I 1 mom. föreslås bestämmelser om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift. Ministeriets tillsynsuppgift hänför sig till skogscentralens och Landsbygdsverkets verksamhet. Avsikten med tillsynen är att säkerställa att den föreslagna lagen iakttas. I samband med det har ministeriet med stöd av 1 mom. rätt att av skogscentralerna och Landsbygdsverket få allmänna användnings- och uppföljningsuppgifter som hänför sig till

dess tillsynsuppgift. Dessutom har ministeriet också rätt att utföra granskningar som är nödvändiga vid tillsynen av efterlevnaden av lagen. I fråga om ministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna skall i tillämpliga delar iakttas bestämmelserna i 16 och 17 § i stats understödslagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om jord- och skogsbruksministeriets rätt att få uppgifter. Jord- och skogsbruksministeriet har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av skogscentralerna och Landsbygdsverket få uppgifter om sådana omständigheter gällande sökanden eller mottagaren av stöd som är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid beviljandet och utbetalningen av stödet samt övervakningen av användningen.

I enlighet med 11 § i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (688/2001) beviljar jord- och skogsbruksministeriet skogscentralerna statsbidrag för skötsel av de åligganden som stadgas eller bestäms för dem. Om inget annat bestäms i den nämnda lagen tillämpas bestämmelserna i statsunderstödslagen på dessa understöd. Jord- och skogsbruksministeriet är statsbidragsmyndighet i fråga om dessa understöd. Med stöd av 15 § i statsunderstödslagen är jord- och skogsbruksministeriet skyldigt att sörja för en ändamålsenlig och tillräcklig tillsyn över de stöd ministeriet beviljat. Dessutom föreskrivs i statsunderstödslagen om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter. Den föreslagna paragrafen och de bestämmelser i statsunderstödslagen som gäller tillsyn och skyldighet att lämna uppgifter kompletterar varandra och garanterar sålunda tillsammans en ändamålsenlig och tillräcklig uppföljning och övervakning av den finansiering som avses i propositionen.

39 §. I paragrafen föreslås bestämmelser om Landsbygdsverkets tillsynsuppgift. Jord- och skogsbruksministeriet har tidigare anlitat Skogsbrukets utvecklingscentral Tapio som hjälp vid tillsynen över skogscentralerna. Avsikten är att Landsbygdsverket i fortsättningen skall utföra sådana granskningar av skogscentralerna som behövs för tillsynen över efterlevnaden av den föreslagna lagen. Landsbygdsverket kan sålunda granska de terrängundersökningar som utförs av skogscentralerna och de handlingar gällande be-

handlingen av förvaltningsärenden som hänför sig till dem. Eftersom övervakningen av skogscentralerna med stöd av den föreslagna 38 § är jord- och skogsbruksministeriets uppgift är det motiverat att jord- och skogsbruksministeriet bestämmer närmare om genomförandet av granskningarna, såsom t.ex. om antalet granskningar och hur de inriktas.

40 §. I paragrafen bestäms om sökande av ändring. I 1 mom. föreslås bestämmelser om sökande av ändring i skogscentralens beslut om beviljande av stöd och om stödets slutliga belopp. Ändring i besluten får sökas på det sätt som föreskrivs i 34 § i statsunderstödslagen. Rättelseyrkandet i den nämnda paragrafen är avsett för det första skedet av ändringssökandet. Ändring i beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande kan sökas genom besvär. I anslutning till detta föreslås i paragrafen att ändring i ett beslut som skogscentralen fattat med anledning av rättelseyrkande får sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996) samt att behörig förvaltningsdomstol skall vara den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. När det gäller den behöriga förvaltningsdomstolen motsvarar den föreslagna paragrafen 33 § 1 mom. i den gällande lagen.

I 2 mom. föreslås bestämmelser om sökande av ändring i Landsbygdsverkets beslut gällande återkrav, hävning och uppsägning av avtal samt temporärt förbud som meddelats ett ombud. I sådana fall är det på grund av sakens natur inte motiverat att förutsätta obligatoriskt rättelseyrkande. I de nämnda besluten av Landsbygdsverket får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen med iakttagande av vad som i förvaltningsprocesslagen bestäms om sökande av ändring.

Enligt 6 § 1 mom. i förvaltningsprocesslagen kan besvär över ett beslut anföras av den som beslutet avser eller vars rätt, skyldighet eller fördel direkt påverkas av beslutet. Enligt 6 § 2 mom. i den nämnda lagen har en myndighet därtill besvärsmätt på grundval av stadgande i lag eller om besvärsmätten är nödvändig för det allmänna intresse som myndigheten skall bevaka. Skogscentralen är inte en myndighet. Skogscentralen är dock en allmän offentlig organisation som verkställer

skogslagstiftningen och till vars uppgifter hör att bevaka det allmänna intresset. Av denna anledning är det ändamålsenligt att skogscentralen har rätt att överklaga sådana beslut om återkrav eller förbud som meddelats ett ombud som Landsbygdsverket har fattat på initiativ av skogscentralen. På motsvarande sätt bör skogscentralen ha rätt att överklaga beslut av förvaltningsdomstolen. I anslutning till detta föreslås i 3 mom. att skogscentralen skall ha rätt att söka ändring i ett beslut av Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen ändrar Landsbygdsverkets beslut eller upphäver det.

41 §. I paragrafen föreskrivs att de metoder för mätning och utvärdering som allmänt används inom skogsbruket skall tillämpas vid sådana mätningar i terrängen som hänför sig till den föreslagna lagen. Bestämmelsen är ny. I terrängen mäts t.ex. antal stammar, trädslagsdominans samt stammarnas diameter och längd. Avsikten är sålunda inte att för den föreslagna lagen skapa några särskilda metoder för mätningar i terrängen eller utvärdering av trädbeståndet. Vid verkställandet av den föreslagna lagen skall man i mån av möjlighet dra nytta av de uppgifter om objektens areal och växtplatsens egenskaper som redan finns tillgängliga i systemet för information om skogstillgångarna. Däremot måste man i allmänhet mäta trädbeståndskännetecknen i terrängen.

Metoderna för mätning i terrängen specificeras inte i författningar på lägre nivå som ges med stöd av den föreslagna lagen. I de mätningar i terrängen som hänför sig till den föreslagna lagen tas nya mätningmetoder i bruk vartefter de börjar användas allmänt i skogsbranschen.

Varje metod för mätningar i terrängen har sin egen tillförlitlighet. Exempelvis vid bedömningen av ett skogsbestånds volym med hjälp av relaskopsprovytor är medelfelet i allmänhet omkring tio procent. Vid verkställandet av den föreslagna lagen anses sådana fall överensstämna med författningarna där det numeriska värdet av ett kännetecken som mäts eller bedöms i terrängen i förhållande till det föreskrivna värdet inte överskrider den felmarginal som angivits med hjälp av en mätningmetod som allmänt tillämpas inom

skogsbranschen. Fall som överskrider det föreskrivna värdet med mera än medelfelet anses felaktiga. Om det föreskrivna talvärdet är högst 3 000 stammar per hektar och bedömningen av stamantalet med den metod som är i allmänt bruk ger ett medelfel på tio procent, anses ännu 3 300 stammar per hektar som ett godtagbart stamantal.

42 §. Lagen har planerats träda i kraft den 1 januari 2008. Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd medför dock att lagen kan träda i kraft först när Europeiska gemenskapens kommission har godkänt de stöd som föreslås. Det föreslås att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet. Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd revideras för närvarande. Europeiska kommissionen kan endast godkänna stödssystem som är i kraft en viss tid. Av denna anledning föreslås att beslut om beviljande av stöd får fattas fram till den 31 december 2013. Den föreslagna sista dagen för beviljande av stöd är samma som det sista datum kommissionen föreslagit för tillämpningen av riktlinjerna för jord- och skogsbruket. Betalningen av stödet kan även ske efter den nämnda tidpunkten. Medel som anses i den föreslagna lagen får användas antingen fram till den 31 december 2018 eller 31 december 2016 beroende på vilket stöd det är fråga om.

I 2 mom. föreslås att lagen om finansiering av hållbart skogsbruk och lagen om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering jämte ändringar skall upphävas. Av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk föreslås dock 11 § förbli i kraft i tre år efter den föreslagna lagens ikraftträdande. Dessutom förblir 19 a § i kraft. Paragrafen gäller vissa försöksprojekt. Bestämmelserna om dem är i kraft t.o.m. den 31 december 2007. I ärenden som avses i 11 och 19 a § i den gällande lagen skall fortfarande de lagar som föreslås bli upphävda samt de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem tillämpas. Även ärenden som anhängiggjorts innan den föreslagna lagen trätt i kraft avgörs i enlighet med de upphävda lagarna och de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

I 3 mom. föreslås bestämmelser om ett undantag i fråga om stöd för genomförande av en plan. Eftersom den lag som skall tillämpas

enligt 2 mom. bestäms utgående från när ett ärende blivit anhängigt är det under de villkor som anges i 3 mom. möjligt att i enlighet med den upphävda lagen avgöra även ett ärende gällande stöd för genomförande av en plan som blivit anhängigt efter att den nya laget trätt i kraft.

Medel som anses i den föreslagna lagen behöver användas för ändamål enligt den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk även efter det att den nya lagen trätt i kraft. I 4 mom. föreslås bestämmelser enligt vilka medlen får användas för betalning av beviljande lån och stöd inom fem respektive tre år från den föreslagna lagens ikraftträdande. Tidsfristen på fem år tillämpas på långvariga projekt, såsom lånefinansierad verksamhet och med stöd finansierade projekt för byggande av skogsvägar och istandsättningsdikning vilka genomförs som samprojekt. Tidsfristen på fem år tillämpas också på stöd för skogsförnyelse. I fråga om betalning av annan beviljad finansiering skall en tidsfrist på tre år från lagens ikraftträdande tillämpas.

I 5 mom. föreslås en bestämmelse enligt vilken den begränsning av äganderätten som avses i 4 § 3 mom. i den föreslagna lagen inte skall tillämpas på sådana delägarlag för en samfällid skog eller ett samfällid område som har bildats före den 1 mars 2003. Den 1 mars 2003 trädde lagen om samfällida skogar och ändringen av fastighetsbildningslagen i kraft. De nämnda lagarna innebar att det blev enklare att bilda samfällida skogar. Efter lagändringen har även andra än fysiska personer kunnat bilda samfällida skogar. Eftersom det då inte var ändamålsenligt att utvidga kretsen av finansieringsmottagare preciserades bestämmelsen om finansieringsmottagare i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk så, att minst hälften av andelarna av samfällida skogar och sådana samfälligheter som avses i lagen om samfälligheter skall innehas av fysiska personer.

I 6—11 mom. föreskrivs om de övergångsbestämmelser som gäller skogsförnyelse, vård av ungskog, vård av torvmarksskog, byggande av skogsvägar samt uttag och flisning av energived. Övergångsbestämmelserna motsvarar de tidsbegränsningar för erhållande av stöd som avses i 9 § 4 mom., 10 § 3 mom., 12 § 3 mom., 13 § 5 mom. och 14 § 3

mom. i den föreslagna lagen.

1.2. Lag om ändring av inkomstskattelagen

53 §. I paragrafen föreskrivs att förmåner som beviljats med stöd av lagen om finansiering av skogsbruk inte är skattepliktiga. En bestämmelse med motsvarande innehåll finns i 34 § i den gällande lagen. Bestämmelsen tas in som en ny 7 punkt i 53 § i inkomstskattelagen (1535/1992) i stället för punkt 7 som har upphävts genom lag 716/2004. Med tanke på främjandet av skogsbruket är det ändamålsenligt att det stöd som beviljats betalas som ett nettobelopp, dvs. skattefritt. Beskattning av förmånerna skulle i hög grad försvåra uppnåendet av lagens syften och föranleda mycket administrativt arbete. Förfarandet försvaras i synnerhet av att det stödbelopp som betalas per gång är litet, i vanliga fall några hundra euro.

Principen om skattefrihet har även ingått i den gällande lagen. Skogsbruksutgifter som har finansierats med statligt stöd kan inte dras av i beskattningen med stöd av 56 § i inkomstskattelagen (1535/1992). Endast den andel som markägaren själv betalat av utgifterna för skogsbruket avdras av skogsbrukets kapitalinkomst i inkomstbeskattningen av skogsbruket.

En enskild markägare är skyldig att föra anteckningar om sitt skogsbruk. Anteckningarna om skogsbruket skall föras enligt kassapprincipen. I anslutning till anteckningarna skall verifikationer över betalda utgifter för skogsbruket och de stöd som erhållits för dem bevaras i sex år.

2. Närmare bestämmelser och föreskrifter

I förslaget ingår bemyndiganden att genom förordning av statsrådet föreskriva om stödets belopp och grunderna för fastställandet av dem samt om andra sådana villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd som kompletterar bestämmelserna i lagen. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs om villkor som bestämts för sökanden, krav på innehållet i planer och verkställighetsutredningar, krav på innehållet i den vattenvårdsplan som hänför sig till pro-

jekt för vård av torvmarksskog, mätning av energivedens volym, utredning om överlåtelse av energived, krav på innehållet i en plan för projekt för vård av skogsnaturen, ansökan om stöd, uppgifter som skall anges i ansökan, uppgifter som skall antecknas i protokollet gällande miljöstöd, omfattningen och riktningen av de granskningar som hör till skogscentralernas uppgifter samt andra tekniska detaljer i samband med ordnandet av övervakning.

3. Ikraftträdande

Lagen planeras träda i kraft den 1 januari 2008. Europeiska gemenskapens bestämmelser om statligt stöd medför dock att lagen kan träda i kraft först när Europeiska gemenskapens kommission har godkänt stödsystemet i sin helhet. Det föreslås att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av statsrådet.

4. Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Grundläggande fri- och rättigheter

Enligt 6 § i grundlagen är alla lika inför lagen. De grundläggande fri- och rättigheterna omfattar indirekt juridiska personer, eftersom ingripande i en juridisk persons ställning kan innebära intrång i en individs rättigheter som står bakom den juridiska personen. Den bestämmelse i lagförslaget som gäller stödets belopp kan betraktas mot bakgrund av jämlikheten i enlighet med 6 § i grundlagen. Enligt 8 § i lagförslaget kan stödets belopp differentieras regionalt utgående från skogsbruksförhållandena och administrativa gränser. Markägarna är i ojämlik ställning på grund av naturförhållandena. En områdesbaserad differentiering av stödbeloppen minskar ojämlikheten då ett proportionellt större stöd riktas till dem som bedriver skogsbruk i sämre naturförhållanden. Enligt 6 § 2 mom. i grundlagen får ingen utan godtagbart skäl särbehandlas på grund av någon orsak som gäller hans eller hennes person. Olika naturförhållanden och områden som baserar sig på administrativa gränser är inte orsaker som gäller någons person. Stödets belopp kan också differentieras beroende på om det är

fråga om eget arbete, arbete som utförs av utomstående eller samprojekt. Det är mera ändamålsenligt i ekonomiskt hänseende att genomföra projekt som större helheter. Å andra sidan bör man i fråga om stödbeloppet beakta de kostnader som den understödda verksamheten föranlett markägaren. Av denna anledning är det ändamålsenligt att även differentiera stödbeloppet beroende på om det är fråga om eget arbete eller arbete som utförs av utomstående. I propositionen anses att propositionen i fråga om differentieringen av stödbeloppet uppfyller kravet på jämlikhet i grundlagen.

Enligt 18 § i grundlagen har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. I 24 § i lagförslaget föreskrivs om anmärkningar och förbud som kan meddelas ett ombud. Bestämmelsen skiljer sig från det förbud att uppträda i ett ärende som avses i 12 § 2 mom. i förvaltningslagen i det avseendet att det föreslagna förbudet är allmänt och temporärt. Det förbud att uppträda i ett ärende som avses i förvaltningslagen hänför sig till ett enskilt förvaltningsärende. Det föreslagna förbudet är begränsat till tid, innehåll och område. Förbudet kan meddelas för högst ett år och gäller utarbetande av handlingar som hänför sig till de stöd som avses i propositionen. Förbudet är i kraft inom den skogscentralers verksamhetsområde på vars framställning Landsbygdsverket har fattat sitt beslut.

Ett förbud som meddelas ett ombud kan bedömas ha inverkan på ombudets näringsidkande. Eftersom förbudets tillämpningsområde är begränsat kan en person som fungerar som ombud genomföra arbeten eller projekt som understöds inom verksamhetsområdet för den behöriga skogscentralen. Den person som fungerar som ombud kan också inom andra skogscentralers verksamhetsområde utarbeta handlingar som hänför sig till de stöd som avses i propositionen. Ombudet har rätt att söka ändring i beslutet. I propositionen anses att man inte genom förbudet ingriper i ifrågavarande persons näringsfrihet på ett sätt som kan anses innebära betydande utövning av offentlig makt. Enligt 124 § i grundlagen får uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt ges endast myndigheter. Eftersom skogscentralerna inte

är myndigheter föreslås att behörigheten i fråga om ärenden som gäller förbud för ombudsmän skall anförtros Landsbygdsverket.

Enligt 20 § i grundlagen bär var och en ansvar för naturen och dess mångfald samt för miljön och kulturarvet. Enligt 2 mom. i samma paragraf skall det allmänna verka för att alla tillförsäkras en sund miljö och att var och en har möjlighet att påverka beslut i frågor som gäller den egna livsmiljön. Realiseringen av denna grundläggande fri- och rättighet främjas av kravet på att de arbeten som stöds skall vara ändamålsenliga både med tanke på ekonomin och bevarandet av skogarnas biologiska mångfald (5 § i lagförslaget). Kravet gäller alla stöd som avses i propositionen. Realiseringen av den nämnda grundläggande fri- och rättigheten främjas dessutom av de bestämmelser om miljöstöd och stöd för projekt för vård av skogsnaturen som ingår i propositionen (4 kap. i lagförslaget).

I 21 § i grundlagen föreskrivs om garantier för god förvaltning som en grundläggande fri- och rättighet. Enligt 21 § 2 mom. är den offentliga makten skyldig att genom lag trygga de föreskrivna garantierna för god förvaltning. Rätten att bli hörd, rätten att få motiverade beslut och rätten att söka ändring är garantier för god förvaltning.

Vid behandlingen av de stöd som avses i propositionen skall skogscentralerna iakttä bestämmelserna i förvaltningslagen och språklagen (423/2003). En bestämmelse om saken ingår i lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral. Enligt propositionen skall i huvudsak statsunderstödslagen tillämpas på behandlingen av stöden. Statsunderstödslagen innehåller närmare bestämmelser än den gällande lagen vad gäller behandlingen av stödärenden. I propositionen tas en bestämmelse in enligt vilken ett separat förvaltningsbeslut skall fattas för betalning av stöd som bestäms enligt en beräkningsgrund (26 § 2 mom. i lagförslaget). För stödtagaren innebär detta att det framgår av beslutet om alla angivna kostnader eller arbets- och förnödenhetsmängder har godkänts. Stödtagaren har möjlighet att söka ändring om hon eller han t.ex. anser att någon kostnad i samband med ett projekt på felaktiga grunder inte godkänts i beslutet.

Obligatoriskt rättelseyrkande är det första

skedet i ändringssökandet i fråga om stöd både enligt statsunderstödslagen och propositionen. I beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande får ändring sökas på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Obligatoriskt rättelseyrkande gäller dock inte beslut om återkrav eller förbud som meddelats ett ombud, eftersom stödtagarens fördel av rättelseyrkandet i dessa fall skulle vara mindre än i ärenden som gäller beviljande av stöd.

Förbud som meddelas ett ombud kan bedömas utgående från stödtagarens rättigheter. Förbudet gäller ett visst ombud. Eftersom förbudet inte gäller en viss organisation kan markägaren anlita ett annat ombud från samma organisation eller från en annan organisation som tillhandahåller sakkunnigtjänster. Av denna anledning bedömer man i propositionen att bestämmelsen om förbud som meddelas ett ombud inte försvårar markägarens möjligheter att anlita ett ombud för skötseln av ett förvaltningsärende om markägaren anser det nödvändigt.

Med beaktande av de ovan nämnda omständigheterna kan propositionen anses uppfylla kraven på god förvaltning och rättssäkerhet.

Författningsnivå

Enligt 80 § i grundlagen skall bestämmelser om grunderna för individens rättigheter och skyldigheter samt om frågor som i övrigt enligt grundlagen hör till området för lag utfärdas genom lag. Utgångspunkten för den nämnda paragrafen är att förordningar utfärdas av statsrådet och att ett ministerium kan bemyndigas att utfärda förordningar i första hand i frågor av teknisk natur samt frågor av mindre samhällelig och politisk betydelse. Bemyndigandet skall vara exakt och noggrant avgränsat.

Lagförslaget 1 kap. innehåller allmänna bestämmelser om beviljande av stöd. I 2—5 kap. i lagförslaget föreskrivs om finansieringens stödformer och de mest centrala villkoren för beviljande av stöd. Enligt propositionen kan stöd beviljas inom ramen för det anslag som årligen anvisas i statsbudgeten. I propositionen föreslås inga bestämmelser om rätten att få stöd i fråga om personer eller instanser som omfattas av stödets tillämp-

ningsområde. De föreslagna stöden avviker i detta hänseende till sin karaktär från de lagstadgade stöd, ersättningar och förmåner i fråga om vilka rätten att få stöd, ersättningar eller förmåner direkt baserar sig på en lag och även fastställandet av stödet detaljerat regleras i lagen. Det stödsystem som avses i propositionen kännetecknas av att det är bundet till budgeten och att den som beviljar stödet också har prövningsrätt i fråga om ändamålsenligheten.

Statsrådet har sedan länge haft normgivningsmakt i fråga om tillämpningsförfarandet gällande statsbudgeten samt behörighet att utfärda föreskrifter som kompletterar budgetens anslagsnormer. Avsikten med de bestämmelser i grundlagen som gäller utfärdande av förordningar och delegering av lagstiftningsbehörighet har inte varit att begränsa statsrådets normgivningsmakt (se RP 1/1998 rd, s. 132/II, GrUU 47/2001 rd och GrUU 39/2005 rd). Efter revideringen av grundlagen har en allmän bestämmelse om statsrådets behörighet fogats till lagen om statsbudgeten (423/1988, ändr. 689/2001). Enligt 7 c § i den kan närmare bestämmelser om användningen av ett anslag i enlighet med budgeten utfärdas genom förordning av statsrådet.

Propositionen är uppbyggd på det sättet att grunderna för beviljande av stöd skall regleras i lagen. I 1—5 kap. i lagförslaget bestäms för vilka åtgärder och projekt stöd kan beviljas och om de mest centrala förutsättningarna för beviljande av stöd. Närmare bestämmelser om villkoren för beviljande av stöd och stödbeloppen utfärdas genom förordning av statsrådet. I bestämmelsen om bemyndigande räknas faktorer upp som preciserar de villkor som fastställts i ifrågavarande paragraf. Dessutom framgår av bemyndigandet att närmare bestämmelser om övriga i paragrafen angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd kan utfärdas genom förordning av statsrådet. Dessa övriga villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd som regleras genom förordning skall sålunda komplettera de villkor som fastställts genom lag. Bestämmelserna om bemyndigande i 2—5 kap. i lagförslaget har till denna del utformats aningen exaktare än i 3 kap. i lagen om nationella stöd till jordbruket och trädgårdsodlingen (1559/2001). Den ifrågavarande la-

gen utvärderades av grundlagsutskottet (se GrUU 47/2001). De stöd som avses i propositionen är till sin karaktär jämförbara med de nationella stöden till jordbruket och trädgårdsodlingen i det hänseendet att båda är bundna till budgeten och omfattas av Europeiska gemenskapernas bestämmelser om statligt stöd. De stöd som avses i propositionen är dock inte viktiga inkomstkällor för markägarna på samma sätt som stöden för idkare av jordbruk och trädgårdsodling.

Statsrådets normgivningsmakt begränsas av att de föreslagna stöden omfattas av regleringen gällande statligt stöd i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen. På basis av den nämnda bestämmelsen beslutar kommissionen om godkännandet av statliga stöd. Befogenheten begränsas också av riksdagens beslut om anslag som tas in i statsbudgeten, användningsändamålen för dem samt andra budgetgrunder. När man utöver de nämnda faktorerna dessutom beaktar statsrådets redan nämnda befogenhet att utfärda föreskrifter som kompletterar statsbudgetens anslagsnormer och 7 c § i lagen om statsbudgeten kan bemyndigandet av statsrådet anses uppfylla kraven i grundlagen.

Propositionen innehåller även några bestämmelser där jord- och skogsbruksministeriet bemyndigas att utfärda förordningar. Dessa bemyndiganden finns i 4, 7, 8, 12, 14, 15, 21, 22 och 33 § i lagförslaget. De frågor som bestäms genom sådana förordningar är av teknisk natur och av mindre samhälllig och politisk betydelse.

Bestämmelser om beviljande och betalning av stöd, skyldigheter i anslutning till stöd, övervakning samt återkrav av stöd finns i 6—9 kap. i lagförslaget. På stöden tillämpas dessutom i regel de motsvarande bestämmelserna i statsunderstödslagen. Propositionen innehåller särskilda bestämmelser om förfarandet när miljöstödsavtal ingås och om uppsägning och hävning av avtal. De frågor som avses i 6—9 kap. i lagförslaget regleras på lagnivå. Enligt 21 § i lagförslaget skall bestämmelser om ansökan om stöd och de uppgifter som skall uppges i ansökan, samt enligt 22 § i lagförslaget bestämmelser om de uppgifter som skall antecknas i protokollet över avtalsförhandlingarna, dock utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeri-

et. Dessa frågor kan anses vara av teknisk karaktär.

På de stöd som avses i propositionen tillämpas bestämmelserna om övervakning i statsunderstödslagen. I 33 § i lagförslaget finns en särskild bestämmelse om tillsyn som gäller den som genomför ett arbete eller ett projekt som stöds. I sådana fall tillämpas vad gäller tillsynen 16 och 17 § i statsunderstödslagen. Bestämmelserna om granskningsrätt och utförandet av granskning föreslås sålunda ingå i lag. Enligt 33 § i lagförslaget utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestämmelser om i vilken omfattning granskning ingår i skogscentralernas uppgifter och riktningen av den samt om andra tekniska detaljer som hänför sig till arrangerandet av övervakningen. Det nämnda bemyndigandet hänför sig till att jord- och skogsbruksministeriet har till uppgift att övervaka skogscentralernas verksamhet vad gäller beviljande, betalning och övervakande av de stöd som avses i lagförslaget.

Överföring av förvaltningsuppgifter på andra än myndigheter

Enligt 124 § 1 mom. i grundlagen kan offentliga förvaltningsuppgifter anförtros andra än myndigheter endast genom lag eller med stöd av lag, om det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och det inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning. Uppgifter som innebär betydande utövning av offentlig makt får dock anförtros endast myndigheter.

Skogscentralerna är inte myndigheter. Skogscentralerna har genom olika lagar blivit anförtrodda att sköta uppgifter som innebär utövning av offentlig makt. I fråga om de stöd som avses i propositionen kan man konstatera att skogscentralerna för närvarande utgående från lagen om finansiering av hållbart skogsbruk sköter de uppgifter som hänför sig till verkställandet av den ifrågakvarande lagen. Lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral är en lag om skogscentralernas organisation. Enligt 5 § i lagen skall behandlingen av sådana myndighetsuppgifter som ankommer på skogscentralerna och där det är fråga om sådant beslutsfattande i ett enskilt ärende som direkt berör

enskilda medborgare eller sammanslutningar åtskiljas från skötseln av främjande uppgifter så, att en anställd som avgör sådana ärenden inte deltar i skötseln av annat än myndighetsuppgifter.

Jord- och skogsbruksministeriet inledde i oktober 2005 ett lagändringsprojekt (MMM065:00/2005) med avsikten att utreda de uppgifter som ankommer på skogscentralerna och som innefattar betydande offentlig makt samt att utarbeta ett förslag till hur dessa uppgifter skall ordnas på ett ändamålsenligt sätt och med iakttagande av kraven i grundlagen. Arbetsgruppen ansåg att av de uppgifter som avses i lagen om finansiering av hållbart skogsbruk skulle betydande utövning av offentlig makt ingå endast i beslut som fattas med stöd av 29 § i den nämnda lagen. Bestämmelsen i fråga gäller återkrav av både lån och stöd och den möjliggör att både ränteförmånen i fråga om lånet och återkravet av stödet höjs. Det föreslås att bestämmelsen slopas.

Enligt propositionen skall skogscentralerna sköta beviljande, betalning, övervakning och återkrav av stöd för skogsbruket samt ingående, uppsägning och hävning av miljöstödsavtal. En ny uppgift är att ge en anmärkning eller meddela ett förbud till ett ombud. Dessa kan klart anses som uppgifter som innefattar utövning av offentlig makt. Det bör dock särskilt bedömas om uppgifterna innebär betydande utövning av offentlig makt. Som betydande utövning av offentlig makt anses t.ex. på självständig prövning baserad rätt att använda maktmedel eller på något annat betydande sätt ingripa i en individs grundläggande fri- och rättigheter (RP 1/1998 rd, s. 180). Propositionen innehåller inga bestämmelser om användning av maktmedel. Däremot innehåller propositionen bestämmelser som har anknytning till de grundläggande fri- och rättigheterna. Ett förbud som meddelas ett ombud kan anses som ingripande i en persons grundläggande fri- och rättigheter. Även om förbudet är begränsat till tid, innehåll och område och den som meddelas förbud har rätt att söka ändring i beslutet om förbud kan det föreslagna förbudet anses som ingripande i en individs grundläggande fri- och rättigheter på ett betydande sätt. Av skogscentralens övriga uppgifter - beviljande och betalning av stöd, övervakning, återkrav samt ingåen-

de, uppsägning och hävning av miljöstödsavtal – är en del sådana uppgifter som kan innebära ingripande på ett betydande sätt i en individs grundläggande fri- och rättigheter. Grundlagsutskottet har ansett att avbrytande eller återkrav av återflyttningsbidrag är sådana uppgifter som endast kan anförtros myndigheter (GrUU 18/2001 rd). Å andra sidan har grundlagsutskottet inte ansett det problematiskt att verkställighetsuppgifter som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa sköts av arbetslöshetskassorna, vilka inte är myndigheter (GrUU 46/2002 rd). I verkställighetsuppgifterna i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002) ingår även bestämmelser om återkrav av arbetslöshetsförmånen. Grundlagsutskottet har inte heller ansett det problematiskt att studiestödsnämnden för en högskola som upprätthålls av en privaträttslig sammanslutning eller stiftelse anförtros uppgifter som hänför sig till beviljande och återkrav av studiestöd (GrUU 14/2003 rd). I fråga om arbetslöshetsförmåner och studiestöd gäller dock utmätningsförbud. I fråga om de stöd som avses i propositionen är det dock ändamålsenligt att de stöd som skall återkravas också i framtiden kan utmätas utan dom eller beslut i den ordning som föreskrivs i lagen om indrivning av skatter och avgifter i utsökningsväg (367/1961). Med anledning av det som anförts ovan anses i propositionen att beslutanderätten i fråga om förbud som meddelas ett ombud, återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av miljöstödsavtal skall innehas av en myndighet, dvs. Landsbygdsverket. Landsbygdsverket har sådant juridiskt-administrativt kunnande som förutsätts för fattande av sådana förvaltningsbeslut. Landsbygdsverket fattar beslut i de nämnda ärendena på framställning av skogscentralen. Propositionen är till denna del även i linje med den tidigare nämnda lagändringspropositionen gällande skogscentralerna.

Skogscentralerna har som organisationer med eget namn skött uppgifterna för främjande och övervakning av det privata skogsbruket sedan år 1929. Den senaste större organisationsändringen gjordes år 1995 (lagen om skogscentraler och skogsbrukets utvecklingscentral (1474/1995)). Regeringens aftonskola fattade den 9 februari 2005 ett principbeslut om utvecklingen av skogscentraler-

na och skogsbrukets utvecklingscentral (TAPIO). Den 19 oktober 2005 rapporterades om genomförandet av principbeslutet till aftonskolan. Aftonskolan beslutade att det även i framtiden är ändamålsenligt att de självständiga, regionala skogscentralerna sköter uppgifter som hänför sig till verkställandet av skogslagarna. Beslutet grundar sig på de goda resultat som skogscentralorganisationen presterat i sin nuvarande form. I förhållanden med övervägande små ägor förutsätts för en effektiv skogspolitik förutom lagtillsyn även främjande av skogsbruket.

Vid skötseln av offentliga förvaltningsuppgifter tillämpas på skogscentralerna förvaltningslagen, lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) och språklagen direkt på basis av dessa allmänna lagar. Rättsskydd och god förvaltning främjas dessutom av olika procedurbestämmelser i propositionen vilka gäller beviljande, betalning och återkrav av stöd, övervakning samt ingående, hävning och uppsägning av förvaltningsavtal (dvs. miljöstödsavtal) (6–8 kap. i lagförslaget). Förutom dessa tillämpar skogscentralerna bestämmelserna i statsunderstödslagen på de stöd som avses i propositionen. Enligt propositionen får ändring sökas i förvaltningsbeslut som fattas av skogscentralerna. Enligt 33 § i den gällande lagen kan finansieringsmottagaren genom besvär hos länsrätten söka ändring i skogscentralens beslut. Enligt propositionen är det första obligatoriska skedet i ändringssökandet det rättelseyrkande som avses i 34 § i statsunderstödslagen. Efter detta har stödtagaren rätt att anföra besvär hos förvaltningsdomstolen. På ett beslut av Landsbygdsverket gällande förbud som meddelas ett ombud, återkrav samt uppsägning och hävning av miljöstödsavtal skall det obligatoriska förfarandet för rättelseyrkande emellertid inte tillämpas. Enligt 40 § i lagförslaget kan dessa beslut överklagas direkt hos förvaltningsdomstolen.

Med anledning av det som anförts ovan anses i propositionen att överförandet av de uppgifter för verkställande av lagen som avses i propositionen på skogscentralerna uppfyller kravet i 124 § i grundlagen om att det behövs för en ändamålsenlig skötsel av uppgifterna och inte äventyrar de grundläggande fri- och rättigheterna, rättssäkerheten eller andra krav på god förvaltning.

De föreslagna lagarna kan behandlas i vanlig lagstiftningsordning. Regeringen anser det dock vara önskvärt att grundlagsutskottets utlåtande om propositionen begärs.

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs Riksdagen följande lagförslag:

Lag

om finansiering av skogsbruk

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Syfte

Syftet med denna lag är att främja god vård och användning av skogarna.

2 §

Tillämpningsområde

I denna lag avsedd finansiering kan inom ramen för det anslag som årligen anvisas i statsbudgeten endast riktas till skogar som omfattas av det tillämpningsområde som anges i 2 § i skogslagen (1093/1996) eller enskilda naturskyddsområden om områdenas fridlysningsbestämmelser tillåter den finansierade verksamheten. Finansieringen beviljas i form av stöd.

3 §

Tillämpning av övriga bestämmelser

På stöd som avses i denna lag tillämpas dessutom i tillämpliga delar statsunderstödslagen (688/2001). På stöd som avses i denna lag tillämpas emellertid inte 7 § 1 mom. 3 punkten eller 13 § 3 och 4 mom. i statsunderstödslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet är statsbidragsmyndighet i fråga om stöd för försöks- och utredningsverksamhet. I fråga om övriga stöd som avses i denna lag är skogscentralen statsbidragsmyndighet. När det gäller återkrav av stöd som beviljats av skogscentralen och beslut om hävning och uppsägning av

miljöstödsavtal, är dock Landsbygdsverket statsbidragsmyndighet.

På upphandling som finansieras med stöd som avses i denna lag tillämpas bestämmelserna om offentlig upphandling till den del upphandlingen hör till tillämpningsområdet för dessa bestämmelser. Om bestämmelserna om offentlig upphandling inte kan tillämpas på upphandlingen av den orsaken att upphandlingens värde understiger det nationella tröskelvärdet, skall stödtagaren på annat sätt se till att upphandlingen blir så förmånlig som möjligt.

4 §

Stödtagare

Enskilda markägare kan beviljas stöd. För flisning av energived, projekt för vård av skogsnaturen och bekämpning av rotticka kan stöd även beviljas samfund eller yrkesutövare, om stödet främjar värden och användningen av enskilda markägares skogar.

Vid tillämpningen av denna lag avses med enskilda markägare fysiska personer. Som enskilda markägare anses också samfund, sammanslutningar och dödsbon vars bolagsmän, medlemmar eller delägare endast består av fysiska personer. Samfundets eller sammanslutningens huvudsakliga syfte skall då vara att bedriva gårds- eller skogsbruk. Som enskild markägare anses också en stiftelse vars verksamhet till största delen utgörs av gårds- eller skogsbruk.

Med enskilda markägare avses också sådana delägarlag för samfälliga skogar och sådana delägarlag för i lagen om samfälligheter (758/1989) avsedda samfälligheter av vilkas andelar minst hälften ägs av fysiska personer.

Vad som i 1—3 mom. bestäms om enskilda markägare tillämpas i fråga om stöd också på dem som innehar arrenderätt, nyttjanderätt

som baserar sig på testamente, efterlevande makes besittningsrätt, pensionsrätt eller någon motsvarande rättighet som härstammar från en i 1 mom. avsedd markägare, förutsatt att innehavaren av rätten är en fysisk person.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet bestäms närmare om de förutsättningar som enligt denna paragraf gäller för sökanden.

5 §

Allmänna villkor för beviljande av stöd

De arbeten som stöds skall vara ändamålsenliga både med tanke på ekonomin och bevarandet av skogarnas biologiska mångfald. Arbetena skall i den mån det är möjligt, koncentreras så att de kan genomföras på det sätt som är mest förmånligt i ekonomiskt avseende. Arbetena skall utföras i enlighet med god yrkespraxis inom skogsbranschen.

Stödet får inte användas för ett arbete eller en åtgärd som enligt lag åligger markägaren. Stödet får dock användas som miljöstöd och för åtgärder som behövs för åstadkommande av återväxt efter en förnyelseavverkning i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde.

Det arbete eller de åtgärder som stöds skall överensstämma med vad som bestäms i andra lagar. Stödet får inte användas för ett arbete eller en åtgärd som har föranletts av verksamhet som konstaterats vara lagstridig. Arbetet får inte medföra sådana olägenheter för den övriga miljön som rimligen kan undvikas.

Stödet kan lämnas obeviljat om de uppgifter som angivits i ansökningshandlingarna har varit bristfälliga, vilseledande eller felaktiga.

6 §

Eget arbete, arbete som utförs av utomstående och samprojekt

De arbeten som avses i denna lag kan utföras som eget arbete eller av en utomstående aktör.

Om markägaren är en fysisk person anses som eget arbete sådant arbete som utförs av

markägaren själv eller av hans eller hennes make eller barn som bor i samma hushåll. Om markägaren är ett samfund, en sammanslutning eller ett dödsbo anses som eget arbete sådant arbete som utförs av samfundets, sammanslutningens eller dödsboets bolagsmän, medlemmar eller delägare. Dessutom anses arbete som utförts utan vederlag alltid som eget arbete.

Som samprojekt anses projekt som genomförs på åtminstone två olika sådana fastigheters område som inte tillhör samma markägare. Som samprojekt anses också ett projekt som gäller byggande av en skogsväg och vård av en torvskog och som genomförs av en enda samfälld skog.

7 §

Plan och verkställighetsutredning

För stöd som beviljas för skogsförnyelse, vitaliseringsgödsling, vård av torvmarksskog, byggande av skogsvägar och projekt för vård av skogsnaturen förutsätts en plan som godkännts av skogscentralen. För andra stöd som avses i 2 och 3 kap. samt stöd för bekämpning av rotticka förutsätts en verkställighetsutredning som godkännts av skogscentralen.

Den som utarbetar planen och verkställighetsutredningen skall ha tillräcklig sakkunskap i fråga om typen och omfattningen av den åtgärd som skall stödjas. En förutsättning för att planen skall kunna godkännas är att åtgärderna inte har inletts, med undantag för vägar på dikesrenar som planerats i samband med vård av torvmarksskog. Efter att de åtgärder som nämnts i planen har slutförts skall en verkställighetsanmälan lämnas till skogscentralen.

Planen, verkställighetsutredningen och verkställighetsanmälan kan uppgöras som sådant eget arbete som avses i 6 §. Stöd kan beviljas endast för kostnader som föranleds av utarbetandet av en plan samt av utarbetandet av en verkställighetsutredning som inte utförts som sådant eget arbete som avses i 6 §.

Bestämmelser om krav på innehållet i planen och verkställighetsutredningen utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

8 §

Stödets belopp och allokering av medel

Med undantag av de stöd som avses i 4 och 5 kap. kan stödets belopp differentieras regionalt utgående från skogsbruksförhållandena och administrativa gränser samt beroende på om det är fråga om eget arbete, arbete som utförs av utomstående eller samprojekt. Bestämmelser om stödets belopp och grunderna för fastställandet av stöden utfärdas genom förordning av statsrådet. Miljöstödet består av ersättning för avverkningsvärdet och annan ersättning. Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs om det medelrotpris per kubikmeter virke som skall användas vid beräkning av skogens avverkningsvärde.

Miljöstöd beviljas inte om det belopp som kan beviljas per avtal är mindre än 500 euro.

Jord- och skogsbruksministeriet beslutar årligen om allokeringen av medel för åtgärder enligt denna lag och ställer medlen till skogscentralens förfogande mot redovisning. I beslutet skall företas en plan över anslagsanvändningen. Vid utarbetandet skall förhållandena i landets olika delar och de regionala målprogram för skogsbruket som avses i 4 § i skogslagen beaktas.

2 kap.

Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten

9 §

Skogsförnyelse

Stöd kan beviljas för

1) främjande av naturlig förnyelse inom ett skyddsskogsområde,

2) skogsodling och naturlig förnyelse efter en förnyelseavverkning i skog som är virkesfattig eller där trädbeståndet är av ringa värde,

3) skogsodling, om ett plantbestånd som uppkommit till följd av skogsförnyelse har förstörts av någon orsak som inte beror på markägaren, eller

4) skogsodling, om en stormskada, en snöskada eller någon annan plötslig skada i naturen som inte beror på markägaren förutsätter att området beskogas genom odling.

En förutsättning för beviljande av stöd är att objektet, som kan vara fördelat på flera områden, uppfyller kraven gällande minimi-areal, förnyelseyta och de trädslag som skall användas vid skogsförnyelsen och att arbetet, beroende på vilken förnyelsemetod det är fråga om, uppfyller kraven gällande antingen plantmängder eller såddpunkter och frömängder samt kraven gällande behandlingen av markytan. Dessutom förutsätts att områdets värmesumma är tillräcklig för skogsförnyelse.

Stöd beviljas inte för åtgärder som avses i 1 mom. 3 punkten, om det är fråga om skador som orsakats av hjortdjur eller om skogsförnyelse inom området för vilken stöd tidigare beviljats i enlighet med denna lag inte har slutförts. Ett skogsförnyelseprojekt anses vara slutfört, om skogscentralen har godkänt verkställighetsanmälan gällande projektet.

Stöd kan beviljas för nytt genomförande av skogsförnyelse som understöts med stöd av denna lag, om åtgärden är nödvändig av orsaker som inte beror på markägaren och åtgärden uppfyller förutsättningarna i 2 mom. Stöd för nytt genomförande av arbetet kan endast beviljas en gång under trädbeståndets omloppstid.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om bestämmande av det plantbestånd som är mål för skogsförnyelsen, objektets minimiareal, förnyelseytan, de trädslag som skall användas vid förnyelsen, de krav beroende på förnyelsemetod vilka avses i 2 mom. och behandling av markytan samt övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

10 §

Vård av ungskog

Stöd kan beviljas för röjning och gallring av plantbestånd, avlägsnande och gallring av lågskärm samt gallring av unga gallringsskogar.

För beviljande av stöd förutsätts att objektet uppfyller kravet på minimiareal och kra-

ven på trädbeståndets täthet, medellängd och diameter efter behandling och att objektet inte behöver omedelbar vård efter behandlingen.

Stöd för vård av ungskog kan beviljas endast en gång för samma objekt under trädbeståndets omloppstid.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om krav i fråga om trädbeståndets täthet, medellängd och diameter efter behandling, konstaterande av utfört arbete för vård av ungskog, objektets minimiareal samt övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

11 §

Vitaliseringsgödsling

Stöd kan beviljas för vitaliseringsgödsling av skogar.

För beviljande av stöd förutsätts att

1) objektet uppfyller kravet gällande dess minimiareal,

2) arbetet utförs i sådana skogar där utvecklingen av trädbeståndet trots skogsvårdsåtgärder avtar på grund av obalans mellan näringsämnen i marken eller insektskadorna i trädbeståndet och som genom gödsling kan fås att återhämta sig,

3) gödseln lämpar sig för att rätta till obalansen mellan näringsämnen, och användningen av gödseln också är motiverad med tanke på vattenvården, och att

4) objektets värmesumma är tillräcklig.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om gödslingsobjektet och dess minimiareal, grunderna för valet av gödsel samt övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

12 §

Vård av torvmarksskog

Stöd kan beviljas för

1) rensning av dikesnätet i ett tidigare dikat område,

2) grävning av kompletterande diken,

3) vattenvårdsåtgärder och

4) byggande av sådana vägar på dikesrenar som hänför sig till rensning eller komplettering av dikesnätet.

För beviljande av stöd förutsätts att

1) en separat plan över åtgärder som är nödvändiga med tanke på vattenvården har fogats till den plan som avses i 7 §,

2) objektet uppfyller kraven på minimiareal och den nedre gräns för näringshalten som baserar sig på värmesumman samt kraven gällande antingen virkesmängden eller plantbeståndet och andra krav som gäller området,

3) trädbeståndets tillväxt tydligt har återhämtat sig efter nydikning, och att

4) största delen av skogen på området är i nöjaktigt skick med avseende på skogsvården.

Stöd beviljas inte för vård av torvmarksskog inom ett område där vård av torvmarksskog har understötts med stöd av denna lag förrän 20 år har förflutit sedan det statsunderstödda projektet avslutades. Med avvikelse från detta kan stöd beviljas, om vårdåtgärderna är nödvändiga på grund av exceptionella naturförhållanden.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om krav i fråga om objektets minimiareal och den nedre gräns för näringshalten som baserar sig på värmesumman samt krav gällande antingen virkesmängden eller plantbeståndet och andra krav som gäller området, krav i fråga om skick med avseende på skogsvården, vattenvårdsåtgärder samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

Bestämmelser om krav på innehållet i den plan som avses i 2 mom. 1 punkten utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

13 §

Byggande av skogsväg

Stöd kan beviljas för byggande av skogsväg och grundlig förbättring av en enskild väg som transporter inom skogsbruket behövs för. Stöd kan också beviljas för en sådan grundlig förbättring av en enskild väg som innefattar byggande av en ny skogsväg.

Med skogsväg avses i denna lag en i 5 § 2 mom. i lagen om enskilda vägar (358/1962) avsedd skogsväg.

En förutsättning för beviljande av stöd är att den nya skogsvägen eller den enskilda väg som skall undergå grundlig förbättring till sin struktur lämpar sig för transporter inom skogsbruket under hela året och att det med tanke på helheten av vägnätet av lägre grad kan anses ändamålsenligt att bygga eller grundligt förbättra vägen. Dessutom förutsätts att ständig vägrätt har grundats i enlighet med lagen om enskilda vägar. Med undantag av projekt som genomförs av en enda samfällad skog förutsätts vid samprojekt att ett väglag som bildats av vägdelägare vid en vägförrättning har utsetts att sköta ärenden som gäller vägen.

En förutsättning för stöd som beviljas för byggande av en skogsväg är att skogsvägsprojektet genomförs som ett samprojekt och uppfyller kraven i fråga om vägens minimilängd, den maximala vägtätheten och den uppskattade andelen av transporter inom skogsbruket. En plan för byggande av en ny skogsväg skall komplettera eller utgöra en del av den vägnätsplan som skogscentralen gör upp eller låter göra upp.

För stöd som beviljas för grundlig förbättring av en enskild väg förutsätts att

- 1) bidrag för samma ändamål inte beviljas med stöd av 93 § i lagen om enskilda vägar,
- 2) vägprojektet uppfyller kraven gällande den uppskattade andelen av transporter inom skogsbruket och, om projektet innefattar byggande av en väg, kraven gällande längden av den nya vägen, och att
- 3) underhållet av den väg som skall undergå grundlig förbättring har skötts.

För beviljande av stöd för grundlig förbättring av en enskild väg förutsätts dessutom att byggande eller grundlig förbättring av vägen inte har finansierats med statliga medel under de senaste 20 åren. Avvikelse kan dock göras från denna förutsättning, om användningen av vägen har förändrats väsentligt på grund av att transporter inom skogsbruket har ökat eller kommer att förändras på grund av en uppskattad ökning av transporter eller om vägens struktur inte längre lämpar sig för den aktuella virkestransportmaterielen.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) krav gällande vägens minimilängd och den maximala vägtätheten i fråga om nya skogsvägar,

2) krav i fråga om grundlig förbättring av enskilda vägar som gäller den uppskattade andelen av transporter inom skogsbruket och den nya skogsvägens längd och förutsättningar gällande skötseln av vägens underhåll, samt

3) övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

3 kap.

Uttag och flisning av energived

14 §

Uttag av energived

Stöd kan beviljas för hopsamling och skogstransport av virke som fällt och överlåtits för energianvändning i samband med vård av plantbestånd och avverkning i ung gallringsskog.

För beviljande av stöd förutsätts att

- 1) näringshalten hos objektet för uttag av energived är tillräcklig,
- 2) den mängd virke som sammanlagt skall överlåtas omfattar minst 20 kubikmeter fast mått, och att
- 3) sökanden inom två månader från överlåtelsen av energived har gett skogscentralen en utredning om överlåtelsen.

Stöd för uttag av energived kan beviljas endast en gång för samma objekt under trädbeståndets omloppstid.

Närmare bestämmelser om krav gällande näringshalten hos objekt för uttag av energived samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Bestämmelser om mätningen av energivedens volym och om utredning om överlåtelsen av energived utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

15 §

Flisning av energived

Stöd kan beviljas för flisning av energived, om finansiering av tillvaratagandet har bevil-

jats i enlighet med denna lag. Vidare kan stöd beviljas när den energived som skall flisas har fällt i samband med sådan vård av ungskog som har finansierats i enlighet med denna lag.

För att stöd skall beviljas förutsätts att näringshalten hos objektet för uttag av energived har varit tillräcklig och att sökanden kan påvisa att det virke som skall flisas kommer från ett objekt som uppfyller kraven gällande näringshalt och kraven i 1 mom.

Närmare bestämmelser om krav gällande näringshalten hos objekt för uttag av energived samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet. Närmare bestämmelser om den utredning som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

4 kap.

Bevarande av skogarnas biologiska mångfald

16 §

Miljöstöd

Miljöstöd kan beviljas när man i åtgärder som hänför sig till skötseln eller användningen av skogar på ett mera omfattande sätt än vad som enligt skogslagen är markägarens skyldighet beaktar bevarandet av skogens biologiska mångfald, naturvård eller annan användning av skogen än för virkesproduktion eller när det är fråga om att uppfylla den skyldighet som avses i 10 § 3 mom. i skogslagen. Miljöstödet baserar sig på objektets avverkningsvärde, från vilket en självriskandel avdras.

En förutsättning för beviljande av stöd är att markägaren ingår ett avtal med skogscentralen i vilket markägaren förbinder sig att inom ett visst område bevara skogarnas biologiska mångfald samt att inte vidta några skogsbruksåtgärder inom området utan skogscentralens samtycke.

Avtalet mellan skogscentralen och markägaren kan innehålla ett villkor enligt vilket markägaren förbinder sig att följa en vård- och användningsplan som främjar bevarandet

av särdragen i den livsmiljö som ligger inom det område som avtalet gäller.

Avtalet är i kraft i tio år. Avtalet gäller även om området helt eller delvis överläts till en ny ägare.

Närmare bestämmelser om allokeringen av miljöstöd samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunderna för fastställande av stöd utfärdas genom förordning av statsrådet.

17 §

Vård- och användningsplan

På vård- och användningsplaner tillämpas vad som i 7 § bestäms om planer.

18 §

Projekt för vård av skogsnaturen

Stöd kan beviljas för

1) sådana arbeten för vård och istandsättning av livsmiljöer som är viktiga med tanke på mångfalden och som sträcker sig över flera lägenhetsområden,

2) tömning av sedimenteringsbassänger för skogsdikningsområden eller förhindrande eller avhjälpande av skador på vattendrag som skogsdikningar har medfört, om åtgärden är av större betydelse än vanligt för vård av vatten och vattennaturen och om kostnaderna inte kan påföras någon som orsakat dem,

3) för hyggesbränning som stimulerar skogarnas mångfald och

4) andra regionalt betydande projekt som motsvarar de projekt som avses i 1—3 punkten och som betonar vården av skogsnaturen samt skogligt mångbruk och skogarnas landskaps-, kultur- och rekreationsvärden.

De arbeten som ingår i projektet skall planeras i samarbete med markägarna.

Närmare bestämmelser om riktningen av stöd för projekt för vård av skogsnaturen samt om övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd kan vid behov utfärdas genom förordning av statsrådet.

5 kap.

Övriga främjande åtgärder

19 §

Bekämpning av rotticka

Stöd kan beviljas för bekämpning av rotticka.

En förutsättning för beviljande av stöd är att arbetet utförs i samband med avverkning på mineraljord i riskområden för utbredning av rotticka från början av maj till slutet av oktober.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om riskområden för utbredning av rotticka, bekämpningsobjekt samt övriga i denna paragraf angivna villkor för stöd och grunder för fastställande av stöd.

20 §

Försöks- och utredningsverksamhet

Stöd kan beviljas för försöks- och utredningsverksamhet av riksomfattande betydelse som främjar hållbar vård och användning av enskilda markägares skogar.

Med undantag för 3 § tillämpas inte bestämmelserna i 1 kap. på beviljandet av stödet.

6 kap.

Beviljande och betalning av stöd

21 §

Ansökan om stöd

Stöd söks skriftligt hos den skogscentral inom vars verksamhetsområde huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen. Stöd för försöks- och utredningsverksamhet söks dock hos jord- och skogsbruksministeriet.

Stöd som beviljas för utarbetande av en plan och genomförandet av planen skall sökas samtidigt innan åtgärderna inleds. Åtgärderna kan inledas först efter att skogscentralen har godkänt stödansökan och den plan som ingår i ansökan. Stöd som baserar sig på

en verkställighetsutredning söks efter att åtgärderna har genomförts.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas närmare bestämmelser om ansökan om stöd och de uppgifter som skall uppges i ansökan.

22 §

Förfarande i fråga om avtal

När en ansökan om miljöstöd har anhängiggjorts skall skogscentralen förhandla med markägaren om en avgränsning av avtalsobjektet samt om användningsbegränsningar och eventuella miljövårdsarbeten som hänförs till objektet samt utreda avverkningsvärdet för den skog som är avtalsobjekt.

Skogscentralen skall upprätta ett protokoll över förhandlingarna, i vilket uppgifter om avgränsningen av avtalsobjektet och de användningsbegränsningar samt eventuella miljövårdsarbeten som hänförs till objektet antecknas. I protokollet skall dessutom villkoren för uppsägning, hävning och överföring av avtalet anges.

Skogscentralen fattar beslut om miljöstödet utgående från uppgifterna i protokollet. Ett avtal om miljöstöd uppkommer först när skogscentralen har fattat stödbeslutet. Avtalet bildas av skogscentralens stödbeslut och protokoll.

Bestämmelser om uppgifter som skall uppges i det protokoll som avses i 2 mom. utfärdas genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet.

23 §

Skogscentralens utredningsskyldighet

Innan skogscentralen fattar beslut i ärendet skall den utreda om de begränsningar som följer av 9, 29—35, 47—49, 55 och 56 § samt 10 kap. i naturvårdslagen (1096/1996) gäller den avsedda åtgärden. Skogscentralen skall vid behov begära ett utlåtande om ansökningen av den regionala miljöcentral inom vars verksamhetsområde åtgärden är avsedd att genomföras. Skogscentralen får dock avgöra ärendet utan utlåtande från mil-

jöcentralen efter att två månader har förflutit från det att begäran om utlåtande anlände till miljöcentralen.

24 §

Anmärkning och temporärt förbud

Skogscentralen kan ge en anmärkning till ett ombud som utarbetar planer, verkställighetsutredningar, vård- och användningsplaner eller andra handlingar som hänför sig till ansökningsärenden som avses i denna lag, om personen i fråga i de nämnda handlingarna har gett skogscentralen bristfälliga, vilseledande eller felaktiga uppgifter på det sätt som avses i 5 § 4 mom.

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen förbjuda ett ombud att upprätta sådana handlingar som avses i 1 mom., om ombudet trots skogscentralens anmärkning upprepade gånger har gett bristfälliga, vilseledande eller felaktiga uppgifter

Av förbudsbeslutet skall förbudets giltighetstid framgå. Förbudet kan meddelas för högst ett år och gäller inom verksamhetsområdet för den skogscentral på vars framställning Landsbygdsverket grundat sitt beslut.

25 §

Förfaranden som gäller samägda fastigheter

Sådana samägare till en samägd fastighet vilka äger minst en fjärdedel av fastigheten och till vilka hör samägare som sköter fastigheten har rätt att gemensamt för hela fastighetens räkning vidta åtgärder för vilka stöd kan beviljas i enlighet med denna lag och ta emot stödet, om de avstår från att kräva andra på kostnaderna för genomförandet än de samägare som gått samman för att genomföra åtgärden. Också en enskild samägare som äger en fjärdedel av fastigheten och är en samägare som sköter fastigheten har samma rättighet.

Som samägare som sköter fastigheten anses en samägare som

1) i ett avtal som avses i 24 kap. 1 § i ärvdabalken (40/1965) har utsetts att sköta fastigheten,

2) genom avtal som ingåtts av samägarna har utsetts att verka som en i denna lag avsedd samägare som sköter fastigheten, eller

3) bor på fastigheten, förutsatt att ett avtal som avses i 1 eller 2 punkten inte har ingåtts.

Bestämmelserna i 1 och 2 mom. tillämpas på sådana delägare i ett oskiftat dödsbo vilkas beräknade andel vid tidpunkten för beviljandet av stödet är en fjärdedel av fastigheten.

Vad som ovan i denna paragraf bestäms om fastigheter tillämpas också på en sådan kvotdel av en fastighet som förvaltas genom samskifte.

Ett beslut som avses i denna paragraf anses ha kommit till samägarnas kännedom när det har delgivits en av de samägare som sköter fastigheten. På delgivning med ett dödsbo tillämpas vad som bestäms i 57 § 2 mom. i förvaltningslagen (434/2003).

26 §

Beslut om stöd som grundar sig på en plan samt miljöstöd

Beslut om godkännande av en plan och om tidtabellen för genomförandet samt om stöd som beviljas för utarbetandet av planen kan fattas separat före beslut om annat stöd, om det är fråga om ett samprojekt. Av beslutet skall i sådana fall framgå att stöd för planeringen beviljas på det villkoret att planen genomförs med den tidtabell som fastställts.

Utöver det beslut som avses i 11 § i statsunderstödslagen skall skogscentralen separat besluta om det slutliga beloppet av det stöd som baserar sig på en plan efter det att arbetet eller projektet har slutförts och en godtagbar verkställighetsanmälan har presenterats för skogscentralen. Skogscentralen skall även separat besluta om det slutliga beloppet av stöd för miljövårdsarbeten efter det att arbetena har slutförts och en godtagbar utredning om dem har presenterats för skogscentralen.

När skogscentralen fått kännedom om saken skall den fatta ett separat beslut om huruvida en överskridning av de arbets- och förnödenhetsmängder och kostnader som angivits i ansökan kan godkännas. Beslut angående smärre överskridningar fattas dock först i samband med beslutet om stödets slutliga belopp.

27 §

Beslutsfattande i vissa ärenden

Beslut angående stöd för genomförandet av ett projekt för vård av torvmarksskog får inte fattas innan skogscentralen har informerats om det avtal som ingåtts mellan markägarna om genomförandet av projektet och det avtal som ingåtts med den som genomför projektet. Avtalen skall vara skriftliga. Beslut om stöd för genomförande av projekt för vård av skogsnaturen får inte fattas innan markägarnas skriftliga medgivande till genomförandet av projekten har lämnats till skogscentralen för kännedom. De i detta moment nämnda avtalen och medgivandena skall vara undertecknade på ett behörigt sätt och lämnas skriftligen till skogscentralen.

Beslut om stöd för genomförande av skogsvägsprojekt får inte fattas innan skogscentralen fått en skriftlig utredning om att den planerade åtgärden med stöd av lagen om enskilda vägar binder alla vägdelägare. Utredningen skall vara undertecknad på ett behörigt sätt.

Om en sådan konsekvensbeskrivning som avses i lagen om förfarandet vid miljökonsekvensbedömning (468/1994) skall uppgöras över den åtgärd för vilken stöd skall beviljas, får ett stödbeslut inte fattas förrän skogscentralen har fått nämnda konsekvensbeskrivning till sitt förfogande.

28 §

Betalning av stöd

Stöd på högst 300 euro betalas i en post.

Utan hinder av 1 mom. betalas miljöstöd i en post när avtalsperioden börjar. Miljöstöd på över 10 000 euro kan betalas i flera än en post. Stöd för miljövårdsarbete betalas emellertid först efter det att skogscentralen fattat beslut om stödets slutliga belopp.

På den som gjort upp planen och verkställighetsutredningen eller på något annat ombud som stöntagaren anlitat samt på den som genomför det understödda arbetet eller projektet tillämpas vad som i 12 § 4 mom. i statsunderstödslagen bestäms om uppgifter som skall lämnas för utbetalningen av stödet.

29 §

Uppgifter som införs i fastighetsregistret

Skogscentralen skall meddela uppgifter om miljöstödsavtal till fastighetsregistret när beslutet om beviljande av stöd har fattats. Skogscentralen skall även meddela uppgifter om ändring, uppsägning och hävning av dessa avtal till fastighetsregistret.

7 kap.

Skyldigheter som hänför sig till stödet samt tillsyn

30 §

Vård- och underhållsskyldighet

En markägare som beviljats stöd för skogsförnyelse, vård av torvmarksskog eller byggande av skogsväg är skyldig att i tio år efter det att den för åtgärden beviljade finansieringen betalats i sin helhet dra försorg om vården och underhållet av det område eller den skogsväg som åtgärden har omfattat.

Till vård- och underhållsskyldigheten hör att

1) sörja för tillräcklig vård av det plantbestånd som uppkommit på ett skogsförnyelseområde,

2) sörja för att fåror som grävts och rensats samt anordningar och konstruktioner som byggts på ett område för vård av torvmarksskog hålls i ett skick som motsvarar deras ändamål samt att nödvändiga skogsvårdsarbeten utförs på området, och att

3) på skogsvägar och särskilda upplagsplatser sörja för nödvändig grusning, reparationer av trummor och broar samt öppnande av tilltäppta diken och andra arbeten som vägunderhållet förutsätter.

Dessutom hör det till vård- och underhållsskyldigheten att ett skogsförnyelseområde eller ett nyttoområde för vård av torvmarksskog inte börjar användas på det sättet att användningen av området för skogsbruksändamål väsentligt förhindras.

När äganderätten till en fastighet eller något annat område övergår till en ny ägare övergår också vård- och underhållsskyldighe-

ten på den nya ägaren. Om en fastighet eller ett område löses in och användningen av fastigheten eller området för skogsbruksändamål därmed väsentligt förhindras skall skogscentralen då den fått information om saken utan ansökan upphäva vård- och underhållsskyldigheten. I sådana fall är markägaren inte skyldig att återbetala stödet.

31 §

Upphävning av vård- och underhållsskyldigheten

Skogscentralen kan upphäva vård- och underhållsskyldigheten för ett område eller en skogsväg om

1) markägaren till väsentliga delar har förlorat den ekonomiska fördelen av skogsförnyelse, vård av torvmarksskog eller byggande av en skogsväg som finansierats med statliga medel,

2) fördelen förlorats på grund av skada i naturen eller av någon annan orsak som inte beror på markägaren, och om

3) det enligt denna lag inte är ändamålsenligt att på nytt genomföra arbetet.

Skogscentralen kan upphäva vård- och underhållsskyldigheten i fråga om ett område eller en skogsväg, om den ekonomiska fördelen av skogsförnyelse, ett projekt för vård av torvmarksskog eller en skogsväg förloras av den anledningen att

1) området eller en betydande del av det har planerats för något annat ändamål än som skogsbruksmark,

2) ett miljöstödsavtal eller ett motsvarande avtal ingås för området eller en betydande del av det,

3) sådana arbeten för vård av skogsnaturen som avses i denna lag utförs på området, eller

4) användningsbegränsningar eller åtgärdsförbud som införts med stöd av lagen införts på området.

Markägaren är inte skyldig att återbetala erhållen finansiering, om vård- och underhållsskyldigheten upphävs med stöd av 1 eller 2 mom.

32 §

Skyldighet att lämna uppgifter som hänför sig till stödet

För beviljande av stöd förutsätts att verifierat i original över de faktiska kostnader som meddelats i ansökningshandlingarna vid behov kan granskas även efter att stödet utbetalats. Originalverifikaten skall bevaras under den tid som fastställts för bevaring av bokföringsmaterial.

På den som gjort upp planen och verkställighetsutredningen eller på något annat ombud som stödtagaren anlitat samt på den som genomför det understödda arbetet eller projektet tillämpas vad som i 14 § i statsunderstödslagen bestäms om statsunderstödstagarens skyldighet att lämna uppgifter.

Markägaren skall utan dröjsmål meddela skogscentralen om överlåtelse av ett sådant område för vilket ett miljöstödsavtal har ingåtts. Dessutom skall markägaren meddela skogscentralen om de förändringar i förhållandena inom ett område av detta slag som förorsakats av skada i naturen eller av andra orsaker som inte beror på markägaren.

33 §

Skogscentralens tillsynsuppgift

Skogscentralen har till uppgift att övervaka förutsättningarna för beviljande, utbetalande och användande av stöd och iakttagandet av de skyldigheter som hänför sig till stödet i enlighet med bestämmelserna i 15—17 § i statsunderstödslagen. Dessutom har skogscentralen vid behov rätt att kontrollera att den som genomför det understödda arbetet eller projektet har fullgjort de skyldigheter som hänför sig till stödet. På skogscentralens granskningsrätt och utförandet av granskningarna tillämpas i sådana fall de ovan nämnda bestämmelserna i statsunderstödslagen.

Skogscentralen skall ge stödtagaren möjlighet att avhjälpa de brister som konstaterats vid en terrängundersökning om bristerna är ringa och relativt lätt kan avhjälpas. Skogscentralen skall i sådana fall fastställa en viss tid inom vilken bristerna skall avhjälpas.

Genom förordning av jord- och skogsbruksministeriet utfärdas bestämmelser om i vilken omfattning granskning ingår i skogscentralernas uppgifter och inriktningen av granskningen samt om andra tekniska detaljer som hänför sig till ordnandet av tillsynen.

8 kap.

Återbetalning och återkrav av stöd samt hävning och uppsägning av avtal

34 §

Återbetalning och återkrav av stöd

Understöd som med stöd av 20 § i statsunderstödslagen skall återbetalas skall betalas till skogscentralen.

Skogscentralen skall hos Landsbygdsverket framställa om återkrav av stödet, om den får kännedom om en sådan grund för återkrav som anges i 21 eller 22 § i statsunderstödslagen. Efter det beslutar Landsbygdsverket om återkrav av stödet på det sätt som bestäms i 5 kap. i statsunderstödslagen. Om det är fråga om försummelse av vård- och underhållsskyldigheten, räknas den tidsfrist som avses i 28 § mom. 2 mom. i statsunderstödslagen från utgången av tiden för vård- och underhållsskyldigheten.

Stödet återkrävs hos stödtagaren, om inte något annat bestäms nedan i denna paragraf. Miljöstöd återkrävs hos den som under tiden som ägare inte har iakttagit de skyldigheter som hänför sig till miljöstödsavtalet. Stöd som beviljats för skogsförnyelse, vård av torvmarksskog eller byggande av skogsväg återkrävs hos den som under tiden som ägare har försummat sin vård- och underhållsskyldighet. Samtidigt upphör vård- och underhållsskyldigheten på området.

Om bestämmelser om förfarande som gäller samägda fastigheter har tillämpats vid beviljandet av stöd, kan stödet inte med avvikelse från 3 mom. återkrävas hos en samägare som inte har mottagit stöd, om inte denna samägare själv har varit delaktig i den verksamhet som utgör grunden för att stödet återkrävs.

35 §

Hävning av avtal

Landsbygdsverket kan på framställning av skogscentralen genom ett beslut bestämma att ett miljöstödsavtal skall hävas och det redan utbetalda stödet återkrävas, om markägaren genom sitt eget förfarande medvetet har försämrat miljöstödsobjektets biologiska mångfald eller i övrigt i betydande grad brutit mot avtalsvillkoren. Markägaren är i sådana fall skyldig att återbetala det utbetalda stödet till Landsbygdsverket.

Stöd kan återkrävas även efter avtalets giltighetstid, om markägaren på det sätt som avses i 1 mom. har brutit mot avtalet under dess giltighetstid.

36 §

Skogscentralens rätt att säga upp avtal

Landsbygdsverket kan på skogscentralens framställning eller på en markägares ansökan genom ett beslut bestämma att miljöstödsavtalet skall sägas upp och att stöd som redan utbetalats skall återkrävas delvis, om förhållanden som hänför sig till objektets biologiska mångfald eller andra förhållanden som inverkar på uppfyllandet av avtalskriterierna har förändrats i sådan grad att det inte längre finns grunder för att avtalet skall vara i kraft eller det vore oskäligt om avtalet fortsatte att gälla.

Markägaren är i de situationer som avses i 1 mom. skyldig att till Landsbygdsverket återbetala en så stor del av det utbetalda stödet som motsvarar de kalendermånader som återstår av avtalsperioden. Om äganderätten till området har ändrats, är områdets nya ägare återbetalningsskyldig. Återbetalningsskyldighet föreligger dock inte i inlösningsituationer.

37 §

Markägarens rätt att säga upp avtal

Om det område som är föremål för avtal byter ägare har den nya ägaren rätt att säga upp avtalet genom att skriftligen meddela skogscentralen om uppsägningen inom sex

månader från överlåtelsen av äganderätten. Uppsägningen träder i kraft när den nya ägaren har återbetalat till skogscentralen en så stor del av det utbetalda miljöstödet som motsvarar de hela kalendermånader som återstår av avtalsperioden.

Markägaren har även i övrigt rätt att säga upp avtalet om markägaren så önskar. Uppsägningen träder i kraft när markägaren till skogscentralen har återbetalat det belopp som avses i 1 mom. förhöjt med 10 procent.

9 kap.

Särskilda bestämmelser

38 §

Jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift

Jord- och skogsbruksministeriet har till uppgift att övervaka skogscentralernas och Landsbygdsverkets verksamhet vad gäller skötseln av de uppgifter som tilldelats dem i denna lag. Ministeriet har rätt att av skogscentralerna och Landsbygdsverket få allmänna användnings- och uppföljningsuppgifter som hänför sig till dess tillsynsuppgift och att genomföra granskningar som behövs för tillsynen över efterlevnaden av denna lag. I fråga om ministeriets granskningsrätt och utförandet av granskningarna iakttas i tillämpliga delar bestämmelserna i 16 och 17 § i statsunderstödslagen.

Jord- och skogsbruksministeriet har utan hinder av sekretessbestämmelserna rätt att av skogscentralerna och Landsbygdsverket få sådana för skötseln av ministeriets uppdrag nödvändiga uppgifter om omständigheter gällande sökanden eller mottagaren av stöd vilka är av väsentlig betydelse för säkerställandet av att denna lag iakttas vid beviljandet, utbetalningen och övervakningen av användningen av stödet.

39 §

Landsbygdsverkets tillsynsuppgift

Landsbygdsverkets har till uppgift att vid tillsynen över efterlevnaden av denna lag utföra nödvändiga granskningar av skogscent-

tralerna på det sätt som jord- och skogsbruksministeriet närmare bestämmer. I fråga om landsbygdsverkets tillsynsuppgift iakttas i detta fall i tillämpliga delar vad som bestäms i 38 § om jord- och skogsbruksministeriets tillsynsuppgift.

40 §

Ändringsökande

Ändring i ett i denna lag avsett beslut av skogscentralen om beviljande av stöd och om stödets slutliga belopp söks på det sätt som anges i 34 § i statsunderstödslagen. I beslut som fattats med anledning av rättelseyrkande får ändring sökas genom besvär på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen (586/1996). Behörig förvaltningsdomstol är den förvaltningsdomstol inom vars domkrets huvuddelen av den ifrågavarande skogsbruksmarken är belägen.

I ett i denna lag avsett beslut av Landsbygdsverket vilket gäller återkrav, hävning och uppsägning av avtal samt temporärt förbud som meddelats ett ombud får ändring sökas genom besvär hos den förvaltningsdomstol som enligt 1 mom. är behörig.

Skogscentralen har rätt att söka ändring i ett i 2 mom. avsett beslut av Landsbygdsverket eller förvaltningsdomstolen, om Landsbygdsverkets beslut avviker från skogscentralens framställning eller om förvaltningsdomstolen ändrar Landsbygdsverkets beslut eller upphäver det.

41 §

Mätningar i terrängen

Vid mätningar i terrängen som hänför sig till denna lag tillämpas de metoder för mätning och värdering som allmänt används inom skogsbruket.

10 kap.

Ikraftträdande

42 §

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Bestämmelser om ikraftträdandet av denna

lag utfärdas genom förordning av statsrådet. Beslut om beviljande av stöd kan med stöd av denna lag fattas fram till den 31 december 2013. Medel som anses i denna lag kan användas fram till den 31 december 2018 om det är fråga om betalning av stöd som i enlighet med denna lag beviljats för skogsförnyelse eller för byggande av en skogsväg eller vård av torvmarksskog som genomförs som samprojekt. För betalning av andra stöd som beviljats i enlighet med denna lag kan medlen användas fram till den 31 december 2016.

Genom denna lag upphävs lagen av den 12 december 1996 om finansiering av hållbart skogsbruk (1094/1996) och lagen av den 30 december 1996 om fastighetssamägares deltagande i åtgärder enligt lagstiftningen om skogsbruksfinansiering (1349/1996) jämte ändringar. Av lagen om finansiering av hållbart skogsbruk förblir dock 11 § i kraft i tre år efter denna lags ikraftträdande och 19 a § tills dess giltighetstid utgår. På finansiering som avses i de nämnda paragraferna och på ärenden som blivit anhängiga före denna lags ikraftträdande tillämpas de lagar som upphävts genom denna lag och de bestämmelser som givits med stöd av dem.

Med avvikelse från 2 mom. kan ett ärende om stöd för genomförande av en plan dock avgöras i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk, om planen godkänts i enlighet med den nämnda lagen före denna lags ikraftträdande och stöd för genomförande av planen har sökts inom ett år från denna lags ikraftträdande. I sådana fall skall skogscentralen avgöra ärendet inom två år från denna lags ikraftträdande.

Medel som anses i denna lag får användas under fem års tid efter denna lags ikraftträdande om det är fråga om betalning av den lånefinansiering eller det stöd för skogsförnyelse eller byggande av skogsväg eller iståndsättningsdikning i form av samprojekt, som har beviljats i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk. Medel för utbetalning av finansiering som beviljats med stöd av den upphävda la-

gen får användas inom tre år från denna lags ikraftträdande.

Den begränsning av äganderätten som avses i 4 § 3 mom. i denna lag tillämpas inte på delägarlag för en samfällad skog eller ett samfällt område som har bildats före den 1 mars 2003.

Med stöd av 9 § kan stöd för skogsförnyelse inte beviljas, om under trädbeståndets omloppstid för samma objekt har finansierats ett skogsförnyelseprojekt med stöd av den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Stöd för vård av ungskog kan inte beviljas med stöd av 10 §, om sådant arbete för vård av ungskog som avses i den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk under trädbeståndets omloppstid har finansierats på samma objekt.

Stöd för vård av torvmarksskog kan inte beviljas med stöd av 12 §, om inte minst 20 år förflutit sedan dikning utförts i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller en motsvarande tidigare lag. Stöd kan dock beviljas, om åtgärderna är nödvändiga på grund av exceptionella naturförhållanden.

Stöd för byggande av en skogsväg kan inte beviljas med stöd av 13 §, om inte minst 20 år förflutit sedan ett vägprojekt i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk eller en motsvarande tidigare lag slutförts.

Stöd för uttag av energived kan inte beviljas med stöd av 14 §, om under trädbeståndets omloppstid på samma objekt har finansierats arbete med uttag av energived i enlighet med den upphävda lagen om finansiering av hållbart skogsbruk.

Stöd för flisning kan beviljas med stöd av 15 §, om den energived som skall flisas har fällt i samband med sådan vård av ungskog som har finansierats i enlighet med den upphävda lagen och övriga i denna lag angivna förutsättningar för beviljande av stöd uppfylls.

2.

Lag

om ändring av 53 § i inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till 53 § i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) en ny 7 punkt, i
stället för den 7 punkt som upphävts genom lag 716/2004, som följer:

53 §

Vissa skattefria kapitalinkomster

Skattepliktig inkomst är inte

7) den förmån som erhållits med stöd av
lagen om finansiering av skogsbruk (/).

Föreskrivsom ikraftträdandet av denna lag
föreskrivs genom förordning av statsrådet.

Helsingfors den 6 oktober 2006

Republikens President**TARJA HALONEN**Jord- och skogsbruksminister *Juha Korkeaoja*

Statsrådets förordning

om finansiering av skogsbruk

I enlighet med statsrådets beslut, fattat på föredragning från jord- och skogsbruksministeriet föreskrivs med stöd av lagen av den 20 om finansiering av skogsbruk (/20)

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

Genom denna förordning bestäms närmare om villkoren för stöd, stödets belopp och grunderna för fastställandet av stöd enligt lagen om finansiering av skogsbruk, nedan finansieringslagen.

2 §

Värmesumma

Med värmesumma avses i denna förordning summan av effektiv temperatur under perioden 1971–2000. Värmesumman uttrycks i enheten dd. Ett områdes värmesumma fastställs enligt den bifogade tabellen.

3 §

Stödområden

Landet indelas kommunvis i tre stödområden så att

1) stödområde I omfattar samtliga kommuner inom verksamhetsområdet för Tavastehus-Nylands, Sydöstra Finlands och Södra Savolax skogscentraler, inom området för Kustens skogscentral kommunerna Borgå, Ekenäs, Esbo, Grankulla, Hangö, Helsingfors, Ingo, Karis, Kimito, Kyrkslätt, Lappträsk, Liljendal, Lovisa, Pargas, Pernå, Pojo, Sibbo, Sjöundaå, Strömfors och Vanda och inom området för Sydvästra Finlands, Birkalands, Mellersta Finlands, Norra Savolax och

Norra Karelens skogscentraler de kommuner som inte hör till stödområde II,

2) stödområde II omfattar inom verksamhetsområdet för Kustens skogscentral de kommuner som inte hör till stödområde I, inom området för Sydvästra Finlands skogscentral Gustavs, Honkajoki, Jämijärvi, Kankaanpää, Karvia, Merimasku, Rimito, Sastmola, Siikainen, Tövsala och Velkua, inom området för Birkalands skogscentral Kihniö och Parkano, inom området för Mellersta Finlands skogscentral Karstula, Kinnula, Kivijärvi, Kyyjärvi, Pihtipudas och Pylkönmäki, inom området för Norra Savolax skogscentral Kiuruvesi, Rautavaara, Sonkajärvi och Vieremä och inom området för Norra Karelens skogscentral Ilomants, Juuka, Lieksa, Nurmes, Polvijärvi och Valtimo, samtliga kommuner inom området för Södra Österbottens och Kajanalands skogscentral samt inom området för Norra Österbottens skogscentral de kommuner som inte hör till stödområde III,

3) stödområde III omfattar Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski inom verksamhetsområdet för Norra Österbottens skogscentral samt samtliga kommuner inom området för Lapplands skogscentral.

I denna förordning avses med Norra Finland verksamhetsområdena för Lapplands, Norra Österbottens och Kajanalands skogscentraler och med Södra Finland de övriga skogscentralernas verksamhetsområden.

4 §

Mervärdesskatt

Om stödets belopp beräknas på basis av faktiska kostnader beräknas beloppet enligt den mervärdesskattefria andelen av kostna-

derna. Till godtagbara kostnader inom projekt för vård av skogsnaturen kan dock även mervärdesskatteandelen räknas.

5 §

Beloppet av stöd för planering

Stödet för planering av skogsodling är högst 26 euro per projekt och dessutom högst 33 euro per hektar.

Stöd för planering av nytt genomförande av skogsförnyelse och naturlig förnyelse får utgöra högst 40 procent av stödet för skogsodlingsarbete.

Stödet för planering av vitaliseringsgödsling är högst 10 euro per projekt och dessutom högst 18 euro per hektar. Dessutom ersätts som stöd för planering av vitaliseringsgödsling separat till fullt belopp skäligen kostnader som föranleds av näringsanalys.

Stödet för planering av vård av torvmarksskog är högst 0,25 euro per meter grävda diken. Stödet för planering av vård av torvmarksskog är dock högst 135 euro per delägarlägenhet och högst 0,31 euro per meter grävda diken om det är fråga om ett samprojekt eller om projektets stödtagare är en samfällad skog. Med delägarlägenheter avses i denna paragraf fastigheter som inte tillhör samma markägare. Stödet höjs med högst 50 procent om en planering som avviker från den vanliga behövs i samband med planeringen av rensning av ett utfallsdike eller särskilt krävande vattenvårdsåtgärder.

Stödet för planering av en ny skogsväg är högst 1,00 euro per meter väg som skall byggas. Stödet för planeringen är dock högst 2,55 euro per meter väg som skall byggas om det är fråga om ett samprojekt eller om projektets stödtagare är en samfällad skog. Stödet sänks med tio procent om projektet omfattar färre än fyra delägarlägenheter och höjs med tio procent om projektet omfattar minst tio delägarlägenheter. Om planen innefattar planering av en bro eller planering av andra särskilt krävande objekt är stödet emellertid högst fyra euro per meter. Om en bro planeras som ett separat projekt kan skäligen kostnader som föranleds av planeringen ersättas till fullt belopp som stöd för planering.

Stödet för planering av grundlig förbättring av en väg utgör högst 70 procent av stödet

för planering av en ny skogsväg.

Som stöd för planering ersätts separat till fullt belopp tillstånd och expeditionsavgifter som hänför sig till vård av torvmarksskog, byggande av skogsvägar och grundlig förbättring av vägar.

Beloppet av stödet för planering höjs inom verksamhetsområdet för skogscentralerna i Norra Österbotten och Kajanaland med sju procent och inom verksamhetsområdet för skogscentralen i Lappland samt i kommunerna Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski med 17 procent i fråga om andra projekt än särskilda broprojekt.

6 §

Beloppet av stöd för verkställighetsutredningar

Stödet för en verkställighetsutredning är

1) högst 42,10 euro per hektar för objekt för vård av ungskog som omfattar högst 2,5 hektar,

2) högst 71 euro per projekt och dessutom högst 15,20 euro per hektar för objekt för vård av ungskog som omfattar över 2,5 hektar,

3) i fråga om uttag av energived högst en euro per kubikmeter fast mått,

4) i fråga om stöd för flisning av energived högst 0,09 euro per kubikmeter löst mått, och

5) i fråga om bekämpning av rotticka högst fem euro per fastighet som angivits i verkställighetsutredningen.

Stödet för verkställighetsutredningar höjs inom verksamhetsområdet för skogscentralerna i Norra Österbotten och Kajanaland med sju procent och inom verksamhetsområdet för skogscentralen i Lappland samt i kommunerna Kuusamo, Pudasjärvi och Taivalkoski med 17 procent.

2 kap

Skogsvårds- och skogsförbättringsarbeten

7 §

Skogsförnyelse

Skogsförnyelseobjektets areal skall omfatta minst en hektar, vid projekt som hänför sig

till skada i naturen dock minst 0,5 hektar. Objektet kan utgöras av flera olika områden, dock så att den minsta figuren omfattar minst 0,5 hektar.

Stöd beviljas inte för skogsodling på tvinmark eller i områden där värmesumman är under 690 dd. Stöd kan emellertid beviljas för skogsodling inom ett område som inte har förutsättningar för naturlig förnyelse av skogen och där värmesumman är under 690 dd om en stormskada, en snöskada eller någon annan motsvarande skada i naturen som inte beror på markägaren eller naturförhållandena förutsätter att området beskogas genom odling.

Såsom i 9 § 1 mom. 2 punkten i finansieringslagen avsedda objekt som är virkesfattiga eller där trädbeståndet är av ringa värde anses områden där rotpriset för växande trädbestånd och trädbestånd som huggits där under förloppet av tre år före genomförandet av en förnyelseåtgärd är 300–1800 euro per hektar. Trädbeståndets rotprisvärde fastställs utgående från köpesumman eller, om köpesumman inte är känd, det gängse pris som rådde på orten när avverkningen inleddes och den uppskattade mängden hugget virke.

Vid skogsplantering får högst 2 000 plantor per hektar användas inom stödområde I och II och högst 2 500 plantor per hektar inom stödområde III. Vid skogsplantering bör åtminstone följande antal plantor användas:

	st/ha
tall, gran	1 800
vårtbjörk	1 600

Av särskilda skäl kan man avvika från antalet plantor och trädslagen.

Vid sådd av tall och björk bör det finnas minst 3 000 såddpunkter per hektar. Beroende på fröets grobarhet skall 250–500 gram frön sås per hektar, vid maskinell sådd 300–400 gram per hektar.

Vid bearbetning av markytan i samband med skogsförnyelse bör en sådan behandlingsmetod användas som lämpar sig för objektet och är så lätt som möjligt. Nödvändiga vattenvårdsåtgärder, såsom avbrott i bearbetningen och skyddsremсор, bör vidtas i samband med bearbetningen.

Ett plantbestånd anses vara förstört om det består av färre än 600 utvecklingsdugliga

plantor per hektar.

Vid naturlig förnyelse skall arbeten som främjar förnyelsen utföras på området, såsom röjning och behandling av markytan.

8 §

Beloppet av stöd för skogsförnyelse

Stöd för skogsförnyelse består av stöd för material och stöd för arbete.

Som stöd för material ersätts till fullt belopp kostnaderna för odlingsmaterial som används vid skogsodlingen och andra nödvändiga förnödenheter samt förmedlings- och närtransportkostnader. Stödet för förmedlings- och närtransportkostnader får vara högst 3 cent per planta och 10 procent av resten av priset för odlingsmaterial och odlingsförfödenheter. Kostnaderna ersätts emellertid inte till den del de överstiger motsvarande priser som används inom annan skogsodling. Om markägaren själv har skaffat plantorna betalas ingen ersättning för förmedlings- och transportkostnader.

Stödet för arbete är i stödområde I 20 procent, i stödområde II 35 procent och i stödområde III 55 procent av de skäligena kostnader som uppkommit, om arbetet på det sätt som avses i 6 § 1 mom. i finansieringslagen utförs av en utomstående.

Då arbetet utförs som i 6 § 1 mom. i finansieringslagen avsett eget arbete fastställs stödet enligt följande:

	Stödområde, €/ha		
	I	II	III
Röjning	22	22	22
Harvning	20	32	49
Annan markberedning	32	55	70
Sådd	7	10	37
Plantering	39	35	90
Naturlig förnyelse	32	55	70
Dikning	20	20	20

Godtagbara arbetskostnader är kostnader som föranleds av odlingsarbete, reglering av vattenhushållningen, röjning, markberedning, vitaliseringsgödsling, installering av plantskydd och bekämpning av gräs samt arbetsledning.

9 §

Vård av ungskog

Arealen av objekt för vård av ungskog skall vara minst en hektar. Objektet kan utgöras av flera olika områden, dock så att den minsta figuren omfattar minst 0,5 hektar.

I fråga om vård av plantbestånd som finansieras som vård av ungskog skall plantbeståndets genomsnittslängd efter utfört arbete vara minst två meter. Diametern vid brösthöjd hos ett skogsbestånd i ett objekt för vård av ung gallringsskog som finansieras som vård av ungskog får efter utfört arbete vara under 16 centimeter.

Efter att arbetet utförts får det inte finnas träd kvar på objektet som skadar beståndets utveckling.

Efter vården av plantbeståndet skall trädbeståndets täthet vara högst 1400–3000 stammar per hektar. Om det trädslag som odlas på objektet är barrträd skall barrträdens stamantal vara minst 1 200 stammar per hektar, med undantag för stödområde III där stamantalet skall vara minst 700 stammar per hektar. Om lövträd odlas på objektet skall stamantalet efter utfört arbete vara tillräckligt med beaktande av det trädslag som odlas.

Efter vård av ung gallringsskog får objektet omfatta högst 2 000 stammar per hektar.

10 §

Beloppet av stöd för vård av ungskog

Stödet för vård av ungskog uppgår inom stödområde I till 150 euro, inom stödområde II till 180 euro och inom stödområde III till 210 euro per hektar.

Beloppet av det stöd som avses ovan i 1 mom. höjs med tio procent om arbetet utförs i samband med ett projekt för vård av torvmarksskog som avses i finansieringslagen före rensning av diken och kompletterande dikning.

11 §

Vitaliseringsgödsling

Gödslingsobjektet skall omfatta minst en hektar, dock så att den minsta figuren omfat-

tar minst 0,5 hektar. Skogsbeståndet får inte vara förnyelsemoget. Ett objekt som består av torvmark skall till sin näringshalt minst motsvara lingontorvmo.

Gödslingsobjektet skall vara beläget inom ett område där värmesumman är minst 850 dd. Stöd beviljas inte för vitaliseringsgödsling inom ett område där jordmånen är lermark som inte släpper igenom vatten.

Den mängd gödsel som skall användas samt gödselns sammansättning skall fastställas på basis av de växtstörningar och den missfärgning hos barren som kan observeras i trädbeståndet eller med hjälp av näringsanalys. Utgångspunkten för användningen av gödsel skall vara att rätta till obalans mellan näringsämnen. Dessutom förutsätts att användningen av gödsel är motiverad med hänsyn till hur länge gödseln verkar och dess utlakningsrisk samt vattenvården. Stöd beviljas inte om gödsel som endast innehåller kväve används.

Gödseln skall spridas så att en skyddsremsa mot stranden till vattendrag lämnas ogödslad. På dikningsområden skall man undvika att gödsel hamnar direkt i diken. Gödslingsmedel skall spridas på ofrusen mark förutom vid gödsling med aska.

Vid gödsling på torvmark skall torrläggningen av området vara utförd. Med avvikelser från detta kan stöd beviljas om en i 7 § i finansieringslagen avsedd plan för projekt för vård av torvmarksskog har utarbetats för området.

12 §

Beloppet av stöd för vitaliseringsgödsling

Stöd för vitaliseringsgödsling är inom stödområde I 40 procent, inom stödområde II 55 procent och inom stödområde III 65 procent av de skäligena kostnader som uppkommit. Godtagbara kostnader är kostnader för gödsel, spridning och arbetsledning. Förmedlings- och närtransportkostnaderna för gödseln får utgöra högst 15 procent av gödselns pris.

För spridning av gödsel som utförts som sådant eget arbete som avses i 6 § 1 mom. i finansieringslagen betalas stöd till ett belopp av 0,044 euro per kilo gödsel inom stödområde I, 0,61 euro inom stödområde II och

0,07 euro inom stödområde III. Vid gödsling med aska uppgår stödet inom stödområde I till 0,008 euro, inom stödområde II till 0,011 euro och inom stödområde III till 0,013 euro per kilo aska.

Beloppet av det stöd som avses ovan i 1 mom. höjs med tio procent om arbetet utförs i samband med ett sådant projekt för vård av torvmarksskog som avses i finansieringslagen.

13 §

Vård av torvmarksskog

Inom ett objekt för vård av torvmarksskog skall det finnas en enhetlig figur som omfattar minst två hektar. Om området värmsomma är minst 750 dd skall objektet ha en näringshalt som åtminstone motsvarar frisk mo. Om området värmsomma är minst 850 dd skall objektet ha en näringshalt som åtminstone motsvarar torr mo. Om området värmsomma är minst 1 000 dd skall objektet ha en näringshalt som åtminstone motsvarar ristallmyr. Om området värmsomma är under 750 dd kan stöd beviljas endast om objektet har en näringshalt som åtminstone motsvarar frisk mo och objektets värmsomma är minst 750 dd. I sådana fall skall objektets trädbestånd vara minst av den storlek som bestäms i 3 § i jord- och skogsbruksministeriets beslut om tillämpning av skogslagen (224/1997) eller det plantbestånd som växer på området utvecklingsdugligt. På dikningsområden där skogsförnyelse utförs skall omfattningen av trädbestånd som huggits vara minst 40 kubikmeter fast mått per hektar. Stöd beviljas inte om området trädbestånd har lidit av sådana växtstörningar som inte kan identifieras på basis av synliga symptom eller näringsanalyser och vilkas orsak inte kan elimineras.

Objektet anses vara i nöjaktigt skick med avseende på skogsvården i enlighet med 13 § 2 mom. 4 punkten i finansieringslagen om arbeten för vård av plantbestånd som är nödvändiga med tanke på skogens utveckling och avverkning som är nödvändig med avseende på skogsvården har utförts inom största delen av området och objektets skick med avseende på skogsvården inte försämras utan avverkning inom 5–10 år beroende på växtplatsen.

14 §

Beloppet av stöd för vård av torvmarksskog

Stödet för vård av torvmarksskog är i stödområde I 40 procent, i stödområde II 55 procent och i stödområde III 65 procent av de skäligen kostnader som föranletts av genomförandet av projektet när det är fråga om ett samprojekt eller stödtagaren är en samfällig skog. Godtagbara kostnader är förutom arbets- och förnödenhetskostnader även kostnader som föranleds av arbetsledning. De av projektet föranledda ersättningar som delägarna betalat till varandra är inte godtagbara kostnader, med undantag för ersättningar som betalas för översilningsområden. Inom samprojekt fördelas kostnaderna på delägarlägenheterna enligt de kostnader som orsakats dem.

I andra fall än de som avses i 1 mom. är stödet för vård av torvmarksskog i stödområde I 0,17 euro, i stödområde II 0,23 euro och i stödområde III 0,27 euro per meter grävda diken.

Förutom det stöd som avses ovan i denna paragraf ersätts som stöd för vård av torvmarksskog separat till fullt belopp de skäligen kostnader som föranleds av genomförandet av vattenvårdsåtgärder som ingår i projektet.

15 §

Byggande av skogsväg

Av transporter på en ny skogsväg skall över hälften och av transporter på en enskild väg som skall undergå grundlig förbättring över 40 procent vara transporter som skogsbruket förutsätter. Andelen transporter som sker inom skogsbruket fastställs enligt samma principer som gäller då andelen fastställs vid vägförrättning för att fördela väghållningsskyldigheten och kostnaderna för den mellan vägdelägarna.

Den nya vägen eller den väg som skall undergå grundlig förbättring skall vara minst 500 meter lång om den uthålliga årliga avverkningsmängden inom influensområdet är minst tre kubikmeter per hektar och minst 800 meter om den planerade årliga avverkningsmängden inom influensområdet är under tre kubikmeter per hektar. Med avvikelse

från detta kan stöd beviljas om det är fråga om avlägsnande av sådana hinder i terrängen som hindrar skogstransporter.

Vägtätheten får vara högst 15 meter per hektar i influensområdet. I områden där den planerade årliga avverkningsmängden är högst en kubikmeter per hektar får vägtätheten vara högst åtta meter per hektar i influensområdet.

En enskild väg som skall undergå grundlig förbättring skall vara byggd så att den åtminstone motsvarar de tekniska anvisningar som gällt byggande av basvägar. Dessutom förutsätts att man dragit försorg om nödvändig grusning som förutsätts för vägtypen, reparationer av trummor och broar samt öppnande av tilltäppta diken och andra arbeten som vägunderhållet förutsätter.

Projekt för grundlig förbättring av en väg kan innefatta byggande av ny skogsväg om det är ändamålsenligt med tanke på utvecklingen av vägförbindelserna. Den nya skogsvägens andel av projektet för grundlig förbättring av en väg får vara högst 10 procent av den stödberättigade vägens totala längd, dock högst 500 meter om den uthålliga årliga avverkningsmängden inom influensområdet

är minst tre kubikmeter per hektar och högst 800 meter om den planerade årliga avverkningsmängden inom influensområdet är under tre kubikmeter per hektar.

16 §

Beloppet av stöd för byggande av skogsväg

Stödet för byggande av en skogsväg är i stödområde I 20 procent, i stödområde II 30 procent och i stödområde III 40 procent av de skäligen kostnader som föranletts av byggandet av skogsvägen om det är fråga om ett samprojekt eller om stötagaren är en samfällad skog. Stödets belopp är i stödområde I 40 procent, i stödområde II 50 procent och i stödområde III 60 procent av de skäligen kostnader som föranletts av grundlig förbättring av en enskild väg om det är fråga om ett samprojekt eller om stötagaren är en samfällad skog. Godtagbara kostnader är förutom arbets- och förnödenhetskostnader även kostnader som föranleds av arbetsledning.

För andra projekt än de som avses i 1 mom. fastställs stödet enligt följande:

		Stödområde I	Stödområde II	Stödområde III
		euro/km	euro/km	euro/km
Ny skogsväg	Basväg	1 010	1 515	2 020
	Områdesväg	1 346	2 019	2 692
Grundlig förbättring av en väg	Basväg	1 414	1 768	2 121
	Områdesväg	1 884	2 356	2 827

3 kap.

Uttag och flisning av energived

17 §

Uttag och flisning av energived

Stöd för uttag och flisning av energived beviljas inte om energiveden har tillvaratagits på torr momark eller mineraljord som är näringsfattigare än torr momark eller från torvmark med motsvarande näringsvärde. Stöd kan dock beviljas om energiveden tillvaratagits från mineraljord inom stödområde III.

18 §

Beloppet av stöd för uttag av energived

Stödet för uttag av energived är sju euro per kubikmeter fast mått.

19 §

Beloppet av stöd för flisning av energived

Stödet för flisning av energived är 1,7 euro per kubikmeter löst mått.

4 kap.

Stöd för upprätthållande av skogarnas biologiska mångfald

20 §

Miljöstöd

Miljöstödet skall i första hand riktas till bevarandet av särdragen hos de särskilt viktiga livsmiljöer som avses i 10 § i skogslagen (1093/1996).

Inom ramen för de anslag som finns att tillgå kan skogscentralen bevilja miljöstöd också för andra objekt än de som avses i 1 mom.

21 §

Beloppet av miljöstöd

Miljöstödets belopp är miljöstödsobjektets avverkningsvärde från vilket markägarens självriskandel avdragits. Självriskandelen är fyra procent av värdet av det trädbestånd som omedelbart kan avverkas på miljöstödsobjektet.

Skogens avverkningsvärde är en tredjedel av den summa som erhålls då volymen av det trädbestånd som omedelbart kan avverkas multipliceras med det aritmetiska medelvärdet av medelrotpriset per kubikmeter virke inom skogscentralens verksamhetsområde under de tre föregående kalenderåren.

Som trädbestånd som omedelbart kan avverkas betraktas det trädbestånd som kan avverkas enligt skogslagen och som efterfrågas allmänt på orten. Vid fastställandet av det trädbestånd som omedelbart kan avverkas på en sådan beståndsfigur som avses i 10 § i skogslagen beaktas dock varken skyldigheten att bevara livsmiljöns särdrag eller det förväntade värdet.

Dessutom kan skäligen kostnader som föranleds av miljövårdsarbeten på miljöstödsobjektet, skogstaxeringsarbeten som hänför sig till beredningen av miljöstödsavtalet samt arbete som gäller uppgörandet av en vård- och

användningsplan, avgränsningen av miljöstödsobjektet och utmärkningen i terrängen ersättas separat till fullt belopp.

22 §

Medelrotpriset per kubikmeter virke

De medelpriser som avses ovan i 20 § 2 mom. är följande:

Skogscentralens verksamhetsområde	verksam-	euro
Kustens skogscentral, Österbotten		
Kustens skogscentral, Sydusten		
Sydvästra Finlands skogscentral		
Tavastlands-Nylands skogscentral		
Sydöstra Finlands skogscentral		
Birkalands skogscentral		
Södra Savolax skogscentral		
Södra Österbottens skogscentral		
Mellersta Finlands skogscentral		
Norra Savolax skogscentral		
Norra Karelens skogscentral		
Kainuu skogscentral		
Norra Österbottens skogscentral		
Lapplands skogscentral		

23 §

Beloppet av stöd för vård av skogsnaturen

Skäligen kostnader som föranleds av genomförandet av projektet kan ersättas till fullt belopp som stöd för vård av skogsnaturen. Om något annat stöd erhålls för genom-

förandet av projektet dras dess andel av från det stöd som beviljas.

25 §

Beloppet av stöd för bekämpning av rotticka

5 kap.

Övriga främjande åtgärder

24 §

Bekämpning av rotticka

Nordgränsen för riskområdet för utbredning av rotticka är nordgränsen för verksamhetsområdet för Södra Österbottens, Mellersta Finlands, Norra Savolax och Norra Karelen skogscentraler.

Stöd kan beviljas om över 50 procent av volymen av trädbeståndet inom riskområdet för utbredning av rotticka utgörs av tall eller gran eller dessa tillsammans.

Skäliga kostnader för bekämpningsmedel kan ersättas till fullt belopp som stöd för bekämpning av rotticka.

Stöd kan betalas för kostnader som uppkommer vid spridning av bekämpningsmedel. För beståndsvårdande avverkning beviljas 0,44 euro och för förnyelseavverkning 0,22 euro per kubikmeter fast mått.

6 kap

Ikraftträdande

26 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 20 .
Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Bilaga**Summan av effektiv temperatur
Perioden 1971–2000**

Kommun	Värmesumma
Utsjoki	505
Enontekis	506
Enare	623
Sodankylä	690
Savukoski	692
Kittilä	702
Muonio	709
Salla	721
Pelkosenniemi	764
Kemijärvi	791
Kuusamo	793
Kolari	794
Posio	794
Taivalkoski	853
Rovaniemi	854
Pello	868
Ranua	885
Suomussalmi	903
Övertorneå	915
Pudasjärvi	940
Puolanka	942
Tervola	949
Simo	951
Torneå	954
Hyrnsalmi	954
Keminmaa	962
Kemi	962
Kuivaniemi	967
Ristijärvi	983
Kuhmo	993
Vaala	994
Utajärvi	994
Paltamo	1004
Ii	1008
Yli-Ii	1009
Vihanti	1015
Oulainen	1018
Ylikiminki	1018
Sotkamo	1021
Brahestad	1021
Pyhäjoki	1026
Kestilä	1026
Merijärvi	1031
Siikajoki	1031

Vuolijoki	1032
Kajana	1034
Haapavesi	1037
Ruukki	1039
Rantsila	1040
Muhos	1040
Karlö	1041
Alavieska	1041
Pulkkila	1045
Kiiminki	1045
Haukipudas	1045
Pyhäntä	1046
Limingo	1048
Ylivieska	1048
Piippola	1049
Kalajoki	1049
Soini	1051
Valtimo	1053
Nurmes	1053
Ahtäri	1056
Himanka	1057
Lehtimäki	1058
Sievi	1061
Tyrnävä	1062
Töysä	1064
Nivala	1066
Toholampi	1067
Vieremä	1069
Kärsämäki	1069
Kannus	1070
Pylkönmäki	1070
Kyyjärvi	1071
Lumijoki	1072
Lieksa	1072
Ullava	1073
Perho	1073
Halsua	1073
Uleåborg	1074
Juuka	1075
Sonkajärvi	1077
Rautavaara	1077
Lestijärvi	1077
Lochteå	1078
Alajärvi	1080
Larsmo	1081
Multia	1083
Karstula	1084
Vimpeli	1084
Ilomants	1084
Haapajärvi	1085

Kelviä	1085
Reisjärvi	1086
Karleby	1088
Kihniö	1088
Alavus	1089
Pyhäjärvi	1090
Kaustby	1090
Kuortane	1091
Vetil	1092
Kempele	1095
Karvia	1097
Jalasjärvi	1098
Lappajärvi	1100
Virdois	1101
Kiuruvesi	1101
Kinnula	1101
Kronoby	1104
Evijärvi	1104
Kortesjärvi	1106
Kauhajoki	1107
Nykarleby	1107
Keuruu	1108
Oulunsalo	1109
Parkano	1110
Jakobstad	1110
Pedersöre	1110
Uurainen	1113
Kurikka	1113
Kauhava	1114
Vesanto	1114
Nurmo	1116
Saarijärvi	1117
Kivijärvi	1119
Lappo	1120
Alahärmä	1122
Petäjävesi	1123
Reso	1123
Eno	1124
Seinäjoki	1124
Kuru	1125
Idensalmi	1126
Oravais	1126
Pihtipudas	1127
Varpaisjärvi	1128
Ruovesi	1128
Ylihärmä	1129
Maxmo	1131
Korsholm	1131
Keitele	1132
Pielavesi	1132

Jurva	1133
Ilmajoki	1133
Suolahti	1133
Vilppula	1135
Korsnäs	1138
Kannonkoski	1139
Tervo	1139
Östermark	1141
Vasa	1141
Sumiainen	1141
Vörå	1141
Tohmajärvi	1141
Lapinlahti	1144
Aänekoski	1144
Konnevesi	1145
Ylistaro	1148
Malax	1148
Jyväskylä lk	1148
Jyväskylä	1148
Joensuu	1148
Polvijärvi	1149
Kontiolahti	1149
Isojoki	1150
Toivakka	1150
Kaavi	1151
Rautalampi	1153
Laukaa	1154
Närpes	1155
Kaskö	1155
Honkajoki	1155
Bötom	1155
Laihela	1155
Storkyrö	1157
Leivonmäki	1158
Hankasalmi	1158
Mänttä	1161
Lillkyro	1163
Maaninka	1164
Jämijärvi	1165
Karttula	1165
Kangasniemi	1166
Viitasaari	1168
Juupajoki	1169
Pieksänmaa	1170
Muurame	1171
Suonenjoki	1171
Ikalis	1172
Jämsänkoski	1172
Juankoski	1172
Nilsjä	1172

Korpilahti	1177
Pyhäselkä	1179
Kristinestad	1180
Outokumpu	1182
Haukivuori	1184
Kankaanpää	1187
Tuusniemi	1189
Viljakkala	1196
Siilinjärvi	1198
Kitee	1198
Leppävirta	1198
Jorois	1202
Heinävesi	1203
Sastmola	1204
Jämsä	1204
Rääkkylä	1204
Liperi	1205
Joutsa	1205
Orivesi	1206
Siikainen	1209
Lammi	1212
Tammerfors	1214
Varkaus	1214
Längelmäki	1216
Kuopio	1217
Suodenniemi	1218
Hirvensalmi	1220
Savonranta	1221
Luhanka	1221
Hämeenkoski	1222
Tavastkyro	1223
Ylöjärvi	1225
S:t Michel	1230
Lavia	1233
Padasjoki	1234
Tuulos	1234
Påmark	1235
Juva	1236
Kuhmoinen	1236
Mouhijärvi	1239
Enonkoski	1239
Kiikoinen	1240
Rantasalmi	1240
Aetsä	1242
Högfors	1243
Vammala	1244
Kuhmalahti	1244
Kesälahti	1246
Loppi	1246
Norrmark	1247

Hartolas	1249
Kumo	1250
Luopioinen	1250
Humppila	1251
Forssa	1251
Huittinen	1252
Pertunmaa	1252
Tammela	1252
Hollola	1253
Eckerö	1253
Björneborg	1255
Punkalaidun	1255
Riihimäki	1255
Köyliö	1256
Jockis	1257
Janakkala	1257
Urjala	1257
Vampula	1257
Renko	1258
Hauho	1259
Harjavalta	1260
Kangasala	1262
Luvia	1263
Kerimäki	1263
Nokia	1264
Parikkala	1266
Hausjärvi	1267
Hyvinge	1267
Kiukainen	1268
Ypäjä	1268
Asikkala	1269
Säkylä	1269
Ristiina	1269
Alastaro	1269
Tavastehus	1270
Sysmä	1270
Ulvsby	1270
Lahtis	1271
Kärkölä	1272
Vichtis	1272
Nakkila	1274
Vesilahti	1274
Loimaa	1275
Nyslott	1276
Vårdö	1276
Euraâminne	1276
Hattula	1278
Kylmäkoski	1278
Kalvola	1278
Pyhäranta	1278

Raumo	1279
Sulkava	1279
Mäntyharju	1281
Geta	1281
Lumparland	1281
Ruokolahti	1281
Eura	1283
Lappi	1283
Kodisjoki	1283
Saltvik	1283
Somero	1284
Brändö	1284
Kumlinge	1284
Suomenniemi	1285
Rautjärvi	1286
Finström	1286
Sund	1286
Punkaharju	1288
Nystad	1289
Mellilä	1289
Oripää	1289
Lempäälä	1290
Pälkäne	1291
Nastola	1291
Yläne	1292
Birkala	1294
Viiala	1295
Mäntsälä	1298
Valkeakoski	1298
Toijala	1298
Iniö	1299
Houtskär	1299
Puumala	1300
Laitila	1300
Heinola	1300
Hammarland	1301
Koski TL	1301
Nummi-Pusula	1301
Gustavs	1303
Jaala	1305
Kuusjoki	1306
Velkua	1306
Nurmijärvi	1307
Savitaipale	1308
Imatra	1308
Tövsala	1310
Vehmaa	1310
Sottunga	1312
Föglö	1312
Kökar	1312

Valkeala	1312
Jomala	1313
Lemland	1313
Mariehamn	1313
Joutseno	1315
Taipalsaari	1316
Iitti	1317
Kouvola	1317
Mynämäki	1317
Marttila	1318
Pöytyä	1318
Orimattila	1320
Lemi	1320
Kuusankoski	1320
Pukkila	1325
Askola	1326
Borgnäs	1327
Kiikala	1327
Luumäki	1328
Tusby	1329
Träskända	1329
Kervo	1329
Korpo	1330
Anjalankoski	1330
Mietoinen	1331
Villnäs	1331
Nousis	1332
Lovisa	1332
Pernå	1334
Strömfors	1334
Elimäki	1335
Kotka	1335
Artsjö	1336
Pyttis	1336
Pertteli	1336
Aura	1340
Borgå	1340
Villmanstrand	1341
Tarvasjoki	1341
Pikis	1341
Lappträsk	1342
Mörskom	1342
Pargas	1342
Liljendal	1343
Pemar	1343
Vahto	1344
Sammatti	1345
Nagu	1345
Dragsfjärd	1346
Merimasku	1347

Rymättylä	1347
Suomusjärvi	1347
Sagu	1348
Halikko	1351
Lemu	1352
Lojo	1352
Fredrikshamn	1352
Kimito	1353
Miehikkälä	1354
Lundo	1354
Nådendal	1355
Ylämaa	1357
Västanfjärd	1358
Sibbo	1359
Virolahti	1360
S:t Karins	1362
Ingå	1362
Kisko	1364
Muurla	1364
Sjundeå	1364
Ekenäs	1366
Karis	1366
Kyrkslätt	1368
Karislojo	1370
Åbo	1370
Masku	1370
Rusko	1370
Vanda	1371
Esbo	1371
Grankulla	1371
Finby	1371
Pojo	1372
Björnå	1373
Salo	1379
Hangö	1386
Helsingfors	1411